LABDARÚGÁS

GÓL LABDAJÁTÉKOK
1992/7.
Ára: 47 Ft

Fodor Imre,
a tavaszi Ferencváros legjobbja

FARKAS JÓZSEF felvétele

a IX. labdarúgó Európa-bajnokságról

GÓL
LABDAJÁTÉKOK

1992. JÚLIUS
4. (XXXVIII.) évfolyam

Felelős szerkesztő:
THALY ZOLTÁN

1027 Budapest,
Mártírok útja 24.
VI. emelet 25.
Telefon: 115-1610
Telefax: 135-4712

Kiadja
a Nemzet Sport Kft.

Ügyvezető igazgató:
BORBÉLY PÁL

Kiadóhivatal:
1133 Budapest XIII.,
Visegrádi u. 115.
Telefon: 138-4366
Telex: 22-5245
Telefax: 138-4248

Készült
a Zrínyi Nyomdában
92.2517/7-66-22
Felelős vezető:
Grasselly István
vezérigazgató

INDEX: 25 501
HU ISSN: 0239-1554

Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a hírlap-kézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél, a posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR)
1900 Budapest XIII., Lehel utca 10/A
közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR Postabank Rt. 219-98636-021-02799 jelzőszámra

Előfizetési díj:
negyedévre 141 forint
fél évre 282 forint
egy évre 564 forint

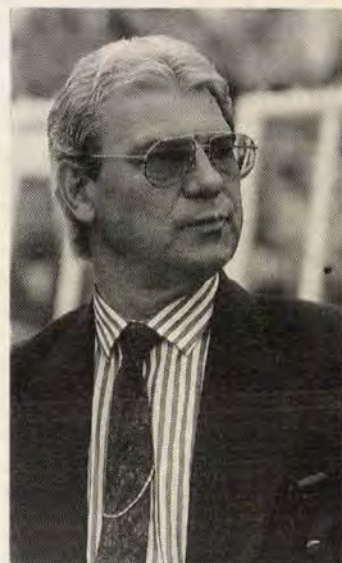
A szövetségi kapitány hétköznapjai

A dánok EB-győzelme nem az edzésmunka szükségességét kérdőjelezte meg!

A magyar labdarúgó-válogatott Izlandtól elszenvedett népstadionbeli veresége rendkívül mély nyomokat hagyott *Jenei Imrében*. A szövetségi edző azóta sem tud napirendre térni a vereség fölött, mert nem hiszi, nem akarja elfogadni, hogy a magyar labdarúgásnak már csak Európa negyedik vonalában jut hely. A világbajnoki selejtezőn mutatott játék lidércnyomásos álomként tér újra és újra vissza éjszakánként, szégyenérzetet és tehetetlenséggel elegyes száraz dühöt ültetve el az edző lelkében. *Jenei Imre* ugyanis még nem kapott ehhez mérhető pofont a futballtól! Klubedzőként beleszaladt ugyan ő is egy-egy vereségbe, de a bajnokságban már a következő héten korrigálhat a csapat és a szakvezető. A válogatottnak és a szövetségi kapitánynak viszont olykor hónapokon át kell pironkodnia. Az izlandiak győzelmét követően *Jenei Imre* is csak a *„kertek alatt"* közlekedett, annyira szégyellte magát. Mert igaz ugyan az, hogy nem ő hagyta ki azt a rengeteg gólhelyzetet, és hogy nem ő adta meg magát lélekben és gondolatban már 1-1-nél, de a mindenkori szövetségi kapitány mindenkor felelős a játékosai tetteiért is. Kezdve azzal, hogy: miért bízott bennük?...

A Nagyváradról érkezett szakember napokon át komolyan fontolgatta a vereség után bekiabált *(az írott sajtóban megjelent, a televízióban, rádióban elhangzott)* ajánlásokat-felszólításokat: szedje a sátorfáját! A lemondást végül is megfutamodásnak, gyávaságnak, sőt, szószegésnek ítélte meg *Jenei Imre*, s maradt. Megerősítette őt ebben az elhatározásában egykori edzője és atyai jó barátja, *Kovács István* is. A világhírű szakember a budapesti Honvéd Kórház belgyógyászatán a saját infarktusáról megfeledkezve öntött bátorságot a kollégába, többek között szívről, elkötelezettségről és szebb holnapokról is beszélve.

Mert az élet rendje az, hogy a hétköznapokat olykor fekete betűs gysznapok, máskor piros betűs örömünnepek követik...

Júniusban ünnepelt az európai labdarúgás is. A szokásos, négyévenként sorra kerülő seregszemlét Svédország rendezte, s a rajt előtt a Nemzeti Sport játékos esélylatolgatásra kért fel néhány szakembert, köztük *Kovács Istvánt* és *Jenei Imrét* is. Azt talán mondanunk sem kell, hogy a Jugoszlávia helyettesítésére behívott Dánia végső győzelmére senki sem tippelt. A 71 éves *Kovács István holland–svéd döntőt „jósolt"*, tulipános győzelemmel, *Jenei Imre* pedig úgy vélte, hogy *a döntőben a németek a franciákat fogják legyőzni*. A kontinensviadal közben és után számos alkalommal beszélgettünk a két szakemberrel a sportág jelenéről és jövőjéről, a csapatok teljesítményéről, a legtöbbször *„haza is gondolva"*: mit lehetne a tanulságokból felhasználni?

A döntőt a dánok, *Skandinávia „latinjai"* nyerték meg. Az persze túlzás, hogy a *„strandról jöve"* lépték le a német robotokat, hiszen a dánok várták a beugrást. *Lennart Johansson*, az UEFA svéd elnöke, ugyanis már hónapokkal korábban figyelmeztette őket: *legyetek készenlétben!... (Egyébként a rendezőknek sem volt mindegy, hogy a „szomszédból" hány néző látogat majd át.)* Az viszont tény, hogy a beugrók teljesen esélytelenek voltak. Az angol fogadóirodákban egy font ellenében ezerkétszáz fontot ajánlottak a dán győzelemre, s nem vették komolyan *Richard Möller-Nielsen* tanítványait az ellenfelek sem. A korábbi nagy versenyeken ugyanis mindig hamar hervadt le a mosoly a dánok szájszögletéről. Csakhogy amíg *Sören Lerbyék* 1984-ben, például, *rövidnadrágos felszabadultsággal* játszva legyintettek a kiesésükre, *Povlsenék* most rátarti dacossággal feleltek az őket lekezelőknek.

– Csak azt ne gondolja valaki, hogy a dánok azért nyertek, mert minden felkészülési *„kánont"* felrúgva, egyenesen a tengerpartról érkezve léptek pályára. Ez, mint érdekesség, jól hangzik, de ártó következtetésekre késztet. Először is: téves az a megállapítás, hogy a dánok amatőrök. Az egykori Jugoszlávia mögött ugyanis Dánia adta és adja Európában a legtöbb idegenlégióst. Másodszor: a skandináv labdarúgók fiatal koruk óta igazi profiként élnek. Harmadszor: a dánok nem a *„rápihenésnek"* köszönhetik a győzelmüket, hanem a lelkesedésüknek és a felszabadultságuknak. Annak, hogy – az esélytelenségükre fittyet hányva – akartak és mertek támadni. A szívük vitte előre őket, ám a lelkesedésük messze túlhaladta az izomzatuk teherbírását. Azért is volt annyi sérültjük...

A sérülések számát a bíráskodás is befolyásolta. A játékvezetők nem egységesen bírálták el a szabálytalanságokat. A csoportmérkőzéseken nem merték előhúzni a piros lapot, számos szándékosság maradt megtorolatlanul, s ez felbátorította a későbbi „elkövetőket".

– Baj van a játékvezetéssel azért is, mert még az ilyen rangos versenyekre is eljutnak olyan bírók, akik egyszerűen nem *„érzik"* a test test elleni küzdelmet. Ennek mi az oka? Az illetők nem futballoztak olyan szinten, illetve annyi éven

át, hogy el tudnák dönteni egyetlen pillanat alatt, mi is történt a pályán. Ez volt minden idők legdurvább, legtöbb sérülést hozó kontinensvetélkedője! És ehhez a bírák *„tanakodása"*, mérlegelő töprengése is hozzájárult.

Van min törje a fejét a FIFA és az UEFA! A futballban ma mindenki profi – pontosabban ma már mindenki profitál belőle –, abból élve, csak a játékvezetők amatőrök. Nem is vonzó a pálya az élvonalbeli futballisták számára...

– Csodálkozol? Ha valaki 33–35 éves koráig játszik, miért menne el utána játékvezetőnek? Legalább 8–10 esztendő szükséges ahhoz, hogy valaki eljusson a csúcsra. Negyvenöt éves korában pedig már nincs mit keresnie a nemzetközi tornákon...

Az Európa-bajnokság számos tanulsággal szolgált. Taktikai újdonságokat ugyan nem lehetett felfedezni, hiszen a csapatok többsége újfent a középpályát megszállva próbált védekezni. A labda „járatása", óvatos „megbecsülése" viszont teljesen felesleges, ha nincsenek olyan csatáregyéniségeid, akik egyetlen váratlan villanással pánikot keltenek az ellenfél kapuja előtt. A dánok azért is érdemeltek győzelmet, mert ők időnként játszani is mertek...

– Tény és való, hogy mi, az edzők saját magunknak állítottunk kelepcét. Egy kicsit misztifikáltuk a felkészülést, túlságosan nagy jelentőséget tulajdonítottunk a taktikai felkészítésnek, a fegyelmezett védekezés mindenekfölöttiségének. Profán példával élve: ha a védekezésről egy órán át *„értekeztünk"*, a támadójátékra legfeljebb öt percet áldoztunk. Rombolni már mindenki tud, építeni viszont csak nagyon kevesek. A játékosság szinte teljesen eltűnt a

Kovács István – a világhírű szakember – gyógyulóban a kórházi ágyon. „Szívről, elkötelezettségről és szebb holnapokról is beszél..."

győzni akarás zsarnoki markában. Mi, az edzők találtuk ki, hogy *„Vigyázzatok, fiúk, ha kapunk egy gólt, kettőt kell rúgnunk a győzelemhez, arra pedig nincs garancia!"* Meg azt is, hogy *„Szórakozz fiam, a strandon, ne itt. A fövényen annyit cselezhetsz, amennyit csak akarsz..."* Manapság már aligalig van cselezni is tudó és merő játékos!

Az a csapat pedig, amelyiknek két jól cselező játékosa van, már kontinensbajnokságot tud nyerni...

– Ezen az Európa-bajnokságon sok jó, illetve elfogadható labdakezeléssel rendelkező játékost láttunk, de a *„mesteremberi"* színvonalat csak nagyon kevesen lépték túl. Még az olyan neves labdarúgók is, mint *Gullit, Van Basten, Koeman, Rijkaard, Kohler, Klinsmann, Mihajlicsenko, Cantona, Lineker* stb. is csak belsővel, a szándékot *„letelefonálva"* passzoltak... Csupán a fejelni tudás fejlődött az utóbbi időben, bár a párharcokban meglehetősen sok

S. Grétarsson elől becsúszva ment Simon Tibor, mellette Kovács Ervin. Magyarország–Izland 1-2 (1-0), VB-selejtező mérkőzés

volt a szándékos durvaság, a *„befejelés"*, az ártani akarás.

Pedig sokan úgy vélik, hogy ez volt a legsportszerűbb EB!

– Ha abból indulunk ki, hogy egyetlen piros lapot sem osztottak ki a játékvezetők, vagy hogy egymás letaglózása után a játékosok kezet fogtak, vállon veregették, vagy felsegítették a földre huppant ellenfelüket, akkor elégedettek lehetünk a légkörrel. A sérülések egy részét viszont az alattomos hidegvérűek okozták. A vicsorgókat kellett volna kiszűrniük a tévékameráknak, na és a játékvezetőknek...

A csapatok közül a francia válogatott okozta a legnagyobb csalódást. Az edzői képesítéssel nem rendelkező Michel Platini hagyta magát „erdőbe vinni" Houllier pályaedző által, akinek a becsületes szakmája egyébként angol szakos tanár, s a „háromszori nekifutás", azaz a háromszori nyári alapozás teljesen „kiütötte" Papinéket. Fáradtak és fásultak voltak, frissesség nélkül pedig nem lehet szellemesen futballozni. Nem értem, hogy miért nem készültek fel Michel Hidalgo 1984-es terve alapján?! Pedig abban az évben EB-t nyertek Platiniék...

– A világbajnok Németország és a címvédő Hollandia játékosai kifacsart citromhoz hasonlítottak. *Van Basten*ék alig álltak a lábukon! *Gullit „menet közben"* elszürkült, *Ronald Koeman* rendszerint találomra rúgta keresztbe a labdát, *Rijkaard* pedig csak a szorgosságával nőtt a többiek fölé. Nem ilyen búcsúra gondolt *Rinus Michels* szövetségi kapitány!...

Még nagyobb csalódás volt Berti Vogts együttese. A német csapatnak nincsenek egyéniségei. Szürke mesteremberei is alig-alig akadnak! Effenberg csalja a futballt, Reuterben kevesebb fantázia van, mint a kapufában, Klinsmann technikailag nem fejlődött. Sokat mond az a tény is, hogy a csapat legjobbja Hässler volt...

– Svédország legénysége viszont mindent megtett a sikeres szereplésért. Nincs egyetlen kivételes képességű játékosa sem, de a két középső hátvéd és *Brolin* még sok örömet fog szerezni a szurkolóknak.

Az angolok és a skótok „hagyományosan" szerepeltek. Szerintem az angolok még legalább háromnégy ilyen erősségű csapatot tudnának kiállítani. Vagy még ennél is jobbat! Graham Taylor edzőnek „túl nagy volt a szövetségi edző kalapja". Szerintem hibázott a keret összeállításakor, az összeállításban és a megkövetelt játék kiválasztásában is. Robsonnak az árnyékába sem léphet! A skótok? Ők már a puszta részvételt is prémiumként kezelték! Folyamatosan ünnepelték magukat, s megelégedtek egyetlen győzelemmel, valamint az angolok „lekicsinylésével".

– Az oroszok az első két mérkőzésükön szép dolgokat mutattak, de aztán elkalandoztak a gondolataik. Ebben a speciális helyzetben, amelyben a FÁK van, nem lehetett többet elvárni tőlük. Ha majd letisztul a szbornaja jövőképe, s eldől, hogy melyik ország fogja képviselni a volt birodalmat, újra rend lesz a *„fejekben"*.

A közepes színvonalúnak mondható EB-n egyetlen „művész" sem tűnt fel. Emlékezetes teljesítményt mindössze Schmeichel, Povlsen és B. Laudrup (Dánia), Harin (FÁK), Brolin (Svédország) és Hässler (Németország) nyújtott.

– Hogy mit kellene tenni? Valamilyen módon, akár a szabályok részleges módosításával is, támogatni kellene a támadó futball térhódítását. Még jobban védve a kapura törő labdarúgót, a cselezni merő játékost. Legfontosabbnak pedig a kapura lövések fokozottabb gyakorlását tartom. A régi nagyok, s most nemcsak Puskásékra, hanem a külhoni világklasszisokra is gondolok, napi három-négy órát is lőttek kapura. Ezzel pedig javították a passzolási készségüket is. A maiak nem tudnak külső csüddel vagy bokából passzolni. Figyeld meg, a többségük nem *„megüti"*, hanem *„tolja"* a labdát. Gondolod, hogy véletlenül van mostanában annyi húzódás, izomsérülés? Nincs kidolgozva a játékosok lábizomzata! *Puskás*ék annyit lőttek kapura, hogy végül már háttal állva is tudták, hol van a jobb felső sarok. A sportág vonzereje a gólban van, azt kellene hát a legfontosabbnak tartani. Aki erős embert akar látni, súlyemelő versenyre jár. Aki távfutóra kíváncsi, atlétikát néz. Aki a fájdalmat szenvtelenül tűrőt csodálja, elmegy megnézni a fakírt. Aki viszont a futballt szereti, az gólokat akar látni!

OROSZHEGYI KÁROLY

A FERENCVÁROSI TC

24. bajnokságát nyert

labdarúgó csapata

A 90. magyar labdarúgó bajnokság (1992) győztese az FTC. Felső sor: Golecz Lajos intéző, Szergej Kuznyecov, Szenes Sándor, Balogh Tamás, Horváth Dezső, Szeiler József, Balogh Gábor, Schneider Gábor, Dóra János szertáros. Középső sor: Havasi Mihály technikai vezető, Szekeres Tamás, Szűcs Mihály, Patkós Csaba, Telek András, Mucha József edző, Nyilasi Tibor vezető edző, Szepessy László edző, Vaszil Gyula, Rácz László, Fonnyadt Zsolt, Páling Zsolt, Albert Flórián szakosztályelnök. Első sor: Nagy Zsolt, Wukovics László, ifj. Albert Flórián, Lipcsei Péter, dr. Juhász József orvos, Bodnár József masszőr, dr. Gyarmati Jenő orvos, Fodor Imre, Simon Tibor, Deszatnik Péter és Keller József.

FARKAS JÓZSEF felvétele

Ámokfutás – lehetőségekkel...

A magyar labdarúgó-válogatott 659. hivatalos mérkőzése:

MAGYARORSZÁG–IZLAND 1-2 (1-0)

1992. június 3. Népstadion, 12 ezer néző. Vezette: Amendolia (olasz). VB-selejtező mérkőzés.

Magyarország: Petry (17) – Telek (5) – Simon (10), Kovács E. (22), Lőrincz (17), Keller (23) – Limperger (19), Pisont (8), Vincze (27) – Kiprich (54), Kovács K. (43).
Szövetségi kapitány: Jenei Imre (5).

Izland: B. Kristinsson – Marteinsson, K. Jónsson, Bergsson, Valsson – Örlygsson, A. Grétarsson, K. R. Jónsson, R. Kristinsson, Bjarnason – S. Grétarsson.
Szövetségi kapitány: Asgeir Eliasson.

Csere: Vincze helyett Eszenyi (9) az 54., S. Grétarsson helyett Magnusson a 63., Pisont helyett Balog T. (15) a 78., K. R. Jónsson helyett Bragason a 80. percben.

Gólszerző: Kovács K. a 3., Örlygsson az 51., Magnusson a 73. percben.

Sárga lap: K. R. Jónsson az 58., Bjarnason a 82. percben.

Szögletarány: 11:4 (7:4) Magyarország javára.

(Zárójelben a magyar játékosok válogatottságának száma.)

A mérkőzés krónikája

Idei első VB-selejtező mérkőzésünkre került sor a Népstadionban. Ellenfelünk – a csoport nyitótalálkozóján – vereséget szenvedett Görögországtól.

3. perc: A kapu elé tömörülő izlandi védelmet rögtön az elején romba döntöttük. *Pisont* kényszerítőzött *Kovács Ervinnel*, majd betört a tizenhatoson belülre. 11 méteres helyezett lövését *B. Kristinsson* még a bal kapufára tolta, de a kipattanó labdát – a rárajtoló *Kiprich* és *Kovács K.* közül – az utóbbinak sikerült 1 méterről a kapuba kotornia. 1-0.

4. perc: Egy előreívelt labdát *Lőrincz* fejelt ki, *Örlygsson* nem sokat gondolkodott és 22 méterről egyből tüzelt. *Petry* vetődve szögletre mentett.

11. perc: Vincze vezetett támadást a balösszekötő helyén és mielőtt közbeléptek volna, 27 méterről lőtt. A kellemetlenül pattogós labdát *B. Kristinsson* védte.

20. perc: R. Kristinsson beívelését *Keller* kifejelte, *Marteinsson* eszmélt a legkorábban és 16 méterről nagy erejű lövéssel veszélyeztette kapunkat. *Petry* bravúrral ütötte ki a labdát a felső léc alól.

24. perc: Pisont kitűnően indított középen a jól helyezkedő *Kovács Kálmánt* – ráadásul a hátvéd is elcsúszott –, aki egyedül vezethette a kapusra a labdát, de óriási gólhelyzetben 10 méterről *B. Kristinsson* hasába lőtt.

25. perc: Bjarnason hazagurítását a kapus elől *Kovács K.* csipte el, az alapvonalról az érkező *Vincze* elé tálalt, de ő 11 méterről fölé bombázott.

30. perc: S. Grétarsson húzott el a balszélen, beadását az érkező *Örlygsson* elől *Pertry* fülelte le az utolsó pillanatban. Az ellentámadásból *Pisont* átadása után *Kiprich* szerezhetett volna gólt, de kisodródott helyzetből leadott lövése a kapus lábát érintve szögletre pattant.

34. perc: Ismét *B. Kristinsson* mentett gólhelyzetben, amikor *Vincze* elől futva kaparintotta meg a labdát.

39. perc: S. Grétarsson kapott hosszú indítást, majd 20 méterre a kaputól testcsellel lövőhelyzetbe hozta magát. A labda centiméterekkel szállt fölé.

41. perc: A jobb oldalról *Vincze* végezhetett el szögletet. Az izlandi kapus a beadás alá futott és kezéről a labda a kaputól 3 méterre álló *Kiprich* elé pattant. A csatár rosszul találta el a labdát, így a gólvonalon egyedül álló *K. R. Jónsson*ról kipattanva ismét az alapvonalon túlra mentették.

43. perc: Most *Kovács K.* bal oldali sarokrúgását követően növelhettük volna előnyünket, mert *Lőrincz* 6 méterről tisztán fejelhetett – sajnos fölé.

Hamar szereztünk vezetést, így a mieink folytathatták nyugodtabban a mérkőzést. Az egyetlen ékkel felálló izlandi válogatottat csöppet sem zavarta a korán kapott gól és veszélyes ellentámadásokra is futotta az erejükből. Gólhelyzetek azonban a csatáraink előtt adódtak, sajnos nem tudták kihasználni azokat.

51. perc: R. Kristinsson zavartalanul kényszerítőzhetett *S. Grétarsson*nal a tizenhatosunk előtt. A visszaadott labdára nem a kapus névrokona, hanem *Örlygsson* csapott rá és a kifutó *Petry* fölött 9 méterről a jobb alsó sarokba emelt. 1-1.

52. perc: Azonnal válaszolhattunk volna az egyenlítő gólra, ha *Simon* beadása után *Kiprich* 3 méterről nem a kapusba lövi a labdát. Elképesztően nagy helyzetet puskázott el válogatottunk!

59. perc: A jobb oldalról *Pisont* mesterien ívelt az ötös túlsó sarkán álló *Eszenyi*hez, aki mellel maga elé vette a labdát és 4 méterről fölé bombázott. Újabb kimaradt helyzet.

73. perc: Kovács K. a felezővonalnál elvesztette a labdát, így a vendégek vezethették ellentámadást. A felfutó *Marteinsson* a jobb oldalról az üresen érkező *R. Kristinsson* felé ívelt. Ő védőink mögött zavartalanul fejelhetett 10 méterről kapura, *Petry* nagy bravúrral még védett, de a kipattanó labdát – a szintén őrizetlenül hagyott – *Magnusson* már nem hibázta el és közvetlen közelről a jobb felső sarokba bombázott. 1-2. Hidegzuhany!

76. perc: A jobb oldalról *Pisont* adott be, a labda átszállt az izlandiak felett és ismét *Eszenyi*hez került. A csatár már helyzetben volt, de ügyesen visszagurított a még nagyobb helyzetben lévő *Kovács K.* elé, akinek az ötösről a bal alsó sarokra tartó lövését a gólvonalon álló *K. Jónsson* spárgázta ki a mezőnybe.

79. perc: Az ötös sarkáról *Eszenyi* passzolt hátra *Balog T.* lábához, de mielőtt eltalálta volna a labdát, megbotlott és odalett a lehetőség.

A sok kimaradt gólszerzési lehetőség megbosszulta magát. Ennyi helyzetet nem lehet büntetlenül kihagyni! A vendégek szó szerint kétszer vezettek támadást, s mindkétszer góllal fejezték be az akciót. Felborult a pálya, a labda állandóan az ellenfél térfelén pattogott, de a jól tömörülő és önfeláldozó izlandiak a szerencsével sem álltak hadilábon. A kis szigetország labdarúgó-történetének legnagyobb sikerét könyvelhette el.

Legutóbb 1988. szeptember 21-én játszottunk az izlandiakkal, Reykjavíkban. (3-0) A mostani találkozó volt a két válogatott harmadik összecsapása. Mérlegünk: 2 győzelem és 1 vereség, a gólkülönbség 7-2. Teljesítményünk 67 százalékos.

Az izlandiak kezdő tizenegye a Népstadionban. Mint kiderült, érdemes megjegyezni néhány nevet! A játékvezetők mellett: S. Grétarsson csapatkapitány, B. Kristinsson, Marteinsson, Valsson, Örlygsson, R. Kristinsson, A. Grétarsson, K. Jónsson, Bergsson, Bjarnason és K. R. Jónsson

GÓLISZONY

Megérkeztek a derék izlandiak, hogy letudják a világbajnoki selejtezőt a magyarokkal. Formaságnak tűnt az egész, hisz – józan ésszel – mire számíthattak? A szigeten az időjárás csak pár hónapra teszi lehetővé a szabadtéri futballt, férfi lakosságuk alig éri el a százezret, és ebben a fiú csecsemők és az aggastyán dédapák is benne foglaltatnak. 18 klub, 18 ezer labdarúgó, totális amatörizmus. Legjobb támadóik – nyugati klubokban szereplő profijaik –, *Gudjohnsen* és *Sverisson*, nem tudtak eljönni Budapestre. Szemben velük a valaha futballnagyhatalomnak titulált magyarok, ma is 2500 csapattal, közel 150 ezer igazolt sportolóval, több száz szerződtetett játékost foglalkoztató nemzeti bajnoksággal, fizetett vezető-, pálya- és kapusedzőkkel, szakosztályigazgatókkal, technikai vezetőkkel, intézőkkel, még ma is jelentős közérdeklődéstől övezve. Hazai pálya, ismét fátyol a múlton, *„no, most majd megmutatjuk"* hangulat.

Az újrakezdés lehetőségétől jómagam is felajzva készülődtem a találkozó néhány mozzanatának megragadására, a tapasztaltak szerény igényű elemzésére.

1. Többek között figyelemmel kísértem, minősítettem, majd összesítettem a közvetlenül a kapura irányuló támadásokat *(lövések, fejelések, kapura törések)*. A történések helyét is megjelöltem a kapu és az öt és feles koordinátarendszerben. A jelrendszer:

● = gól;

◒ = közvetlenül kapura irányuló gólveszélyes támadás;

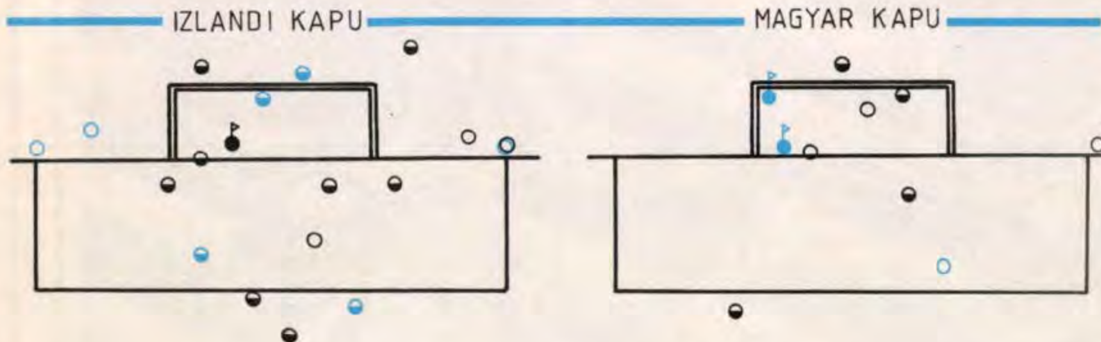
○ = közvetlenül kapura irányuló, gyenge gólszerzési kísérlet.

(A második félidő akcióit kék színnel jelöltük.)

Nevek, számok, adatok, tanulságokkal...

A 43-szoros válogatott Kovács Kálmán és a 45-szörös izlandi válogatott Bergsson harcol a labdáért

A magyar támadók összesen 19 esetben *(ebből 5 gyenge kísérlet volt)* veszélyeztették közvetlenül az izlandi kaput. A próbálkozások 1 gólt eredményeztek. Százalékosan: a fent említett akciók 26%-a semmiféle gondot nem okozott az izlandi hálóőrnek, 74%-a azonban góllal kecsegtető megmozdulás volt. Olyannyira, hogy legalább nyolc esetben vitatkozhatunk azon, hogy az ordító gólhelyzet kimaradásában *B. Kristinsson* és védőtársai tudása, szerencséje, avagy a magyar támadók elképesztő ügyetlensége játszotta-e a főszerepet. Az adatok első fele – az akciók száma, a támadások közel háromnegyedének gólveszélyessége – önmagában elfogadható nagyságrendet és kifejezetten jó megoszlást tükröz. Csak a leglényegesebb mutató katasztrofális: az összes kapura lövés, fejelés, kapura törés 5%-a *„testesül meg"* az egyetlen magyar gólban. Ha csak az igazán *„gólszagú"* akciókat (14) vesszük alapul, akkor sem több mint 7%-.os a *„termelékenység"*. Az izlandiak mindössze 10 alkalommal ijesztgették *Petry Zsoltot (no persze, vele együtt még sokunkat)*. Két góljuk az összes kísérletből 20%-kal a gólközeli próbálkozásokból (6) 33%-kal *„részesedik"*. Támadójátékuk hatékonysága tehát messze felülmúlta a magyarokét. Ami még érthetetlen: a magyar csapat az első félidőben vette többször tűz alá a vendégek kapuját (11:8), és ugyancsak akkor voltak pontosabbak, célratörőbbek a rohamok (9:5). A felsejlő pontvesztés, majd a vereség eshetősége miatt – úgy gondolom – a második játékrészben kellett volna a túlsúlynak kialakulnia.

2. Beszédesek a percek és a másodpercek is.

Csapat	Teljes játékidő			Tiszta játékidő		
	I. félidő	II. félidő	Összesen	I. félidő	II. félidő	Összesen
Magyarország	47'36"	47'53"	**95'29"**	15'41"	17'10"	32'51"
Izland				12'21"	11'47"	24'08"
Összesen:				28'02"	28'57"	**56'59"**

Hiába volt a mérkőzés során több mint 8 perccel hosszabb ideig *(ilyen nagy különbséget még soha nem mértem két csapat között)* a magyarok birtokában a labda, ez önmagában még nem volt elég a győzelemhez. Különösképpen azért nem, mert az átadások jelentős hányada *„alibi"* megoldást takart, és többnyire a pálya középső harmadában *„helyben járt"* a labda. A magyar csapat mindjobban elhatalmasodó tehetetlensége, tanácstalansága itt is tetten érhető. Például: a tiszta játékidőből az első félidőben 55%-ot, a másodikban 60%-ot tudhatott magáénak a pályaválasztó együttes. Ennek ellenére – mint fentebb más aspektusból már említés esett róla – a második negyvenöt percben ritkábban és kevésbé fenyegetően riogatták a hazai támadások a szigetországiak kapuját.

Az is szembeszökő, hogy az egyenlítő gólnál az izlandi csapat 67 másodpercig birtokolta folyamatosan a labdát, és – két röpke magyar érintéstől eltekintve – 20 átadást is végre tudott hajtani, mielőtt hálónkba került a labda. A győztes gólt 2 labdaérintésből, 10 másodpercig *„építették"*. A magyar gól paraméterei: 14 másodperc és 6 átadás.

3. A mérkőzés részleges *„kicsontozásának"* terméke az alábbi táblázat is, amely szintén megszólaltatható.

Csapat	Szöglet			Szabadrúgás			Bedobás		
	I. félidő	II. félidő	Össz.	I. félidő	II. félidő	Össz.	I. félidő	II. félidő	Össz.
Magyaro.	7	4	**11**	6	16	**22**	11	19	**30**
Izland	4	–	**4**	12	10	**22**	12	2	**14**
Összesen:	11	4	**15**	18	26	**44**	23	21	**44**

A számok a magyar csapat döntő – de meddő – mezőnyfölényének ékes bizonyítékai. Ezúttal is csak a második félidő adatait nézzük, amelyek fokozott hazai nyomásról és az izlandiak beszorultságáról tanúskodnak. *(A szigetlakók a 6 magyar szöglettel szemben egyet sem rúgtak, a szabadrúgások azt jelzik, hogy jóval többet szabálytalankodtak, a bedobások 2:19-es aránya sem a játék kiegyensúlyozottságát tükrözi.)* És ilyen *„prés"* alatt szereztek két gólt. Vagy fordítsuk meg? Az első félidőhöz képest jóval nagyobb mértékű magyar mezőnyfölény ellenére kevesebb volt a kaput közvetlenül fenyegető hazai támadások száma, és ugyancsak csökkent azok veszélyessége.

Befejezésül nem kerülhetem meg, hogy én is állást foglaljak a Magyarországon ilyenkor elmaradhatatlanul felmerülő *„hogyan tovább?"* kérdésében. A labdarúgókat nem lehet lecserélni, hisz ők a legjobbak. Még akkor is igaz ez, ha néhány poszt esetében vitatkozhatunk az összeállításon. Le lehet váltani viszont a szövetségi kapitányt, azaz új díványt rendszeresíteni abban a bizonyos házban. De ettől – mint tudjuk – még nem változik meg semmi...!

TIBOR TAMÁS

VISSZAPILLANTÁS a bajnoki évre

A 90. magyar bajnokságnál több tucatnyi volt jóval színvonalasabb a múltban, ám annyi bizonyos, hogy alig akadt ennél izgalmasabb. Úgy folyt le, ahogyan azt elképzeltük – és ahogy meg is írtuk az őszi idény kiértékelése során – csak az utolsó forduló perceiben dőlt el az aranyérem sorsa, s az, hogy melyik csapattól kell búcsúznunk, s melyik kettő számára marad valamicske remény az osztályozókra.

A véghajrá napjaiban – ekkor vívták a nyolcak nagy csatáikat a svédországi Európa-bajnokságon –, Európa válogatottai sem kápráztattak el bennünket –, már nem voltunk a bajnoki évünk miatt ugyanolyan morcosak, mint tavaly ilyenkor. Ez annak köszönhető, hogy ősszel és tavasszal már valamivel több mérkőzés volt elfogadható, mint egy évvel korábban. Szó sincs arról, mintha valamiféle fordulatot sejtenénk. De jelenlegi helyzetünkben nekünk már az is valami, hogy volt érdekes, jó rangadó, valamivel több tehetséges fiú tűnt fel a mezőnyben, mintha jobban bírták volna együtteseink közül néhányan a második félidőt, itt-ott mintha markánsabbá vált volna a csapatjáték.

Ezek már talán apró jelek a hadak útján. Persze, még semmi sem általánosítható! De mi annak is hajlandók vagyunk már örülni – nem hahotázva és nem kacagva, inkább csak mosolyogva –, ha sportágunk száraz karóján felfedezünk néhány kapaszkodásra készülő indát... Ilyenek pedig már vannak a *„konyhakertjeinkben"*...

Győzelem! Ketten az ünneplők közül: Wukovics László és Lipcsei Péter

A 24. aranyérem

A 83. befejezett magyar bajnokság aranyérmeit az FTC-labdarúgók nyakába akasztották, immár 24. alkalommal. És rögtön tegyük hozzá: teljesen megérdemelten! Mert az a csapat, amely a bajnoki év második felében mindhárom őszi dobogóst legyőzte, amely a Hungária úti örökrangadóról is elhozta mindkét pontot, amely kétszer játszott csak döntetlent, s *egyetlen egyszer sem vesztett:* nem is végezhetett másutt, mint a dobogó legfelső lépcsőjén.

Az FTC volt a mezőny egyetlen csapata, amely az őszhöz képest 5 hellyel tudott feljebb ugrani, s attól fogva, hogy a 21. fordulóban helyet cserélt a Vác–FC-Samsunggal, *végig megőrizte elsőségét.*

Ritkán fordult elő az élvonalbeli magyar bajnokság múltjában ehhez hasonló fordulat. Olyasmire már volt példa, hogy a bajnoki címre esélyesebbek egyike-másika – eligazolás, külföldre távozás, vagy súlyos sérülések sorozata miatt – nagyon meggyengülve, nem volt képes átmenteni magát a bajnokság második félidejére, s emiatt előzte meg azokat valaki. Most azonban alapvetően nem ilyesmi hozta fel a zöld-fehéreket.

Az együttes esélye akkor került igazán előtérbe, amikor *Fodor* érkezésével *sikerült Nyilasi Tibornak úgy átszerveznie a csapat középpályás játékát,* hogy bekövetkezzék egy ilyen kivédhetetlen fordulat. *Nyilasi*nál – az FTC, majd az Austria-Memphis kiemelkedő tudású középpályásánál – senki nem tudta jobban, hogy *a mai futballban az a csapat viszi legtöbbre, amelyik a középpályán jobb teljesítménnyel tud kirukkolni.*

A Fradi fiataljaiból és a tapasztaltakból kialakult őszi csapat kitűnően szervezett hátsó játékkal, a Pécs kivételével mindenkin túltett: mindössze 12 gólt kaptak. *(Persze ebben a sikerben a kapus Balogh bravúrjai is benne voltak.)* E teljesítménytől lényegesen elmaradt a támadójáték. A Siófokról érkezett erősítéssel a Fradi középpálya új életre kelt: *a tehetséges fiatalok szárnyakat kaptak.* Akadtak már olyan mérkőzések, amikben fel lehetett fedezni a hagyományos lendületet. Megduplázódott a helyzetkihasználás, még a lelkesedés higanyszála is magasabbra emelkedett. S ha akadtak is szürkébb teljesítmények, olykor bukdácsolások is, ezek mindössze két döntetlenben nyilvánultak meg.

Röviden: *az FTC, a csapat nyerte el a bajnoki címet, amelyben ősszel volt annyi tartás, hogy csak 1 ponttal maradjon le a dobogóról, viszont a tavasz legjobb együttesének* bizonyult, pedig idegenből csupán egy játékos érkezett. *(Balogh G. beépülése ugyanis már ősszel kezdetét vette.)*

A dobogósok

Az őszi első Vác FC-Samsung bizonyult akkor a mezőny legkiegyensúlyozottabb csapatának: 7 győzelme, 7 döntetlenje s csak 1 veresége a legfőbb bizonyíték erre, de ezt igazolja a 29-15-ös pompás gólkülönbsége is. *Orosszal* az élen a váciak voltak a legeredményesebb gólszerzők is.

Az erőnlétileg és taktikailag kiválóan felkészített együttes – 11 nagyszerű futballista, agyonajnározott sztárok nélkül – már a harmadik fordulóban az élre került. Innen indult neki a tavasznak. Ez bizony nem jól kezdődött. A szárnyra kelt FTC ellen a gépezet egyik fogaskereke, *Romanek* súlyos sérülést szenvedett. Ez, s ennek lelki hatása rányomta bélyegét a következő találkozóra is: a Siófok Vácott győzött. A mezőny legcsendesebb, de egyik legkiválóbb edzője, *Csank János* hamar megszüntette a sokkot: egyedül ők maradtak végig a Fradi nyomában.

Ha a bajnokság e második félidejében nem is mindig az őszi csapatot láttuk – a BVSC ellen könnyelműen játszva vesztettek, az ETO-t pedig a nagyon rossz formában szerepelt csapat csak az utolsó percben lőtt góllal győzte le –, az is tény, hogy *a csapat küzdőszellemben is erősödött.* Ennek köszönhette, hogy a gólgyártásban az őszhöz képest visszaesett *Orosz* helyett akadtak mások, akik tudták, hol a helye a pettyesnek. És a Vác, az NB I Benjáminja – erre a sportág minden magyar híve büszke lehet –, ezüstérmes! Igazi bravúr ez a kisváros NAGYCSAPATÁTÓL.

A *Kispest-Honvéd* volt az őszi dobogósok között az a csapat, amely a bronzos helyét tavasszal is szilárdan tartotta. Ezt azonban sem a korábban elkényeztetett kispestiek, sem a beépült belgák nem fogadták kitörő lelkesedéssel. Az 1949–50 óta megszerzett 12 arany után ezúttal is azt várták a tavalyi bajnoktól, hogy biztosan nyeri a tizenharmadikat is. Az elvárás többek között azért is látszott reálisnak, mivel a hazai játékospiacon ők bizonyultak az utóbbi egy-két évben a legbőkezűbbnek: felvásárolták a mezőny legjobbjait. Az új csapat az 1990–91. év bajnoka lett.

Dr. Mezey György, aranyérem után „csak" bronz... de mi lesz ezután...

A tavaszi kilátások pedig tovább javultak a franciáktól visszakapott *Kovács Kálmán* hazatérésével. A kispestiek tavaszi 36 góljából 10-et ő szerzett...

De a tavalyi bajnok az újabb erősítések ellenére sem lépett előbbre, mert a keret tagjai nagyjában-egészében – ha olykor akadtak ugyan fellágolásaik is – maradtak a tavalyi szinten. Egyedül a saját nevelésű *Pisont,* azután *Márton* teljesítménye nőtt magasan az átlag fölé. Pisont azon kevesek közé tartozott, akik a válogatottban is kitettek magukért. De egy fecske nem csinált tavaszt, pláne olyankor, amikor labdarúgásunk egén a *Nyilasi-* és *Csank-*fiókák csattogtatták szárnyaikat.

Hogy valami kevés mégis történhetett a hazai futballban, azt talán a Kispest-Honvéd szereplésén lehet lemérni. Azzal, amit egy évvel korábban nyújtott, még lehetett bajnokságot nyerni. Ugyanaz az idén azonban *már csak a bronzéremhez volt elegendő.* Mi számtalanszor írtuk le, hogy a *„bronz is szépen csillog"!* Ám úgy látszik, ez sem a kispestieket, sem pedig az új néven szerepelt egyesület egyik *új tulajdonosát,* a belga *de Vries* urat sem lelkesítette.

VISSZAPILLANTÁS

Erre lehet következtetni abból is, hogy az évzáró mérkőzésén *(K.-Honvéd–Vidi 4-1)* mindössze 1500 szurkoló búcsúztatta a mostani edzői kar egyetlen doktorát, *dr. Mezeyt*. Ebben persze semmi különös nincs ma, a szabad orvosválasztásra történő áttérés idején...

A kacsintgatók

Elég összehasonlítani az őszi és tavaszi bajnoki táblázatot, s figyelmesen átnézni a bajnokság sorrendjének alakulását fordulóról fordulóra, s kitűnik, hogy a tavasz ébredésekor még a Videoton-Walthamnak, az UTE-nek, az MTK-nak, a Pécsnek is – megalapozott esélye volt a dobogóra, hiszen a kispestiek és a 8. pécsiek között mindössze 2 pontnyi különbség volt. Mindegyikük jogosan kacsintgathatott a bronzra. S hogy végül ez egyiküknek sem sikerült, annak különböző okai voltak.

1. A kispestieket elkerülték a hullámzások, teljesítményük a maguk szintjén nagyjából kiegyensúlyozott volt.

2. Az őszi meglepetés fiatal csapata, a Videoton-Waltham – amely csupán gyengébb gólkülönbsége miatt végzett a Kispest-Honvéd mögött –, sem kerülte el a fiatal együttesek sorsa: jobban vigyázták őket a tapasztaltabbakból álló ellenfelek, korábban megcsodált lendületük fékeződött. A rutin megszerzése nem megy félév alatt.

3. Az újpestiek, megerősödve *Cigan*nal, sokat ígértek az ősszel, s adtak is, hiszen ott maradtak a legsikeresebbek nyomában. Három tényező miatt maradtak le a versenyben: az az *Eszenyi*, aki őszi 10 találatával gólkirályi esélyeket dédelgethetett, tavasszal csak egyetlen egyszer iratkozott fel a gólszerzők listájára; a hazai utánpótlás egyik legtehetségesebbje, Szőnyi csak a kupadöntőn lépett először pályára súlyos sérülése miatt; a bajnokság második félidejében már csak nyomai voltak annak az önbizalomnak, ami korábban sokszor átsegítette őket a nehézségeken.

4. Az MTK azért szerzett jó néhány ponttal kevesebbet tavasszal és ősszel egyaránt, amennyit az adott mérkőzéseken megérdemelt volna mutatott játéka alapján, mert döntő helyzetekben – elöl és hátul egyaránt – sok baki akadt, s ezek rendszerint pontba, vagy pontokba kerültek. S még egy: a kék-fehérek nem tartoztak gyorsaságban a legkiemelkedőbbek közé.

5. A mezőny féloldalas csapata, a Pécs volt ősszel, s kis eltéréssel ez maradt tavaszra is. Ősszel 11 góljuk 17 pontot ért, de csak azért, mert a legjobban szervezett védelme – annak ellenére, hogy tavaly olyan kiemelkedő egyéniségtől kellett megválniok, mint a kapus *Bodnár* – csupán 9 gólt engedélyezett az ellenfeleknek. A tavaszi 16 gól már csupán 12 pontra volt jó. Talán azért, mert ekkor már nem *Bodnár* állt őrt a kapuban?

Csalódások

Az ősz befejeztével a magyar bajnokságban csak egyetlen egy valami látszott biztosnak: az, hogy a Zalaegerszeg nem kerülheti el a kiesést. S ha duplán felülmúlja önmagát – ennek viszont semmi komoly jele nem volt remélhető –, az akkor is legfeljebb csak az osztályozóra lehetne elégséges.

A többiek viszont – BVSC, Vasas, Haladás, Rába, Veszprém, Diósgyőr, Tatabánya –, így a helyezések sorrendjében – közelebb álltak az úgynevezett veszélyes zónához, mint a dobogóhoz.

S ez bizony nagy csalódás volt, hiszen a Fáy utcában dobogós reményekkel indultak, a két vasutas együttes: a BVSC és a Haladás olykor – ha nem is folyamatosan – komoly teljesítménnyel is jelentkezett, a Veszprém is túl volt már az eligazolások okozta sokkon, s fogcsikorgatva harcolt a fennmaradásért.

1. Ahogy ősszel a fehérváriak, tavasszal a Vasas lett a mezőny meglepetés együttese: mindössze egyszer akadt legyőzőre a szerencsés átlagéletkorúakból összeállt együttes. Az eléggé rapszódikus őszi szereplés csupán a 10. helyhez volt elegendő. *(Zvara hosszan tartó sérülése és a kitűnő orosz Dozmorov távozása is belejátszott ebbe.)* A bajnokság második felére még biztosabbá vált a közvetlen védelem, feljavult a középpálya, jobb lett a helyzetkihasználás. Csak egy vereség érte őket, a 10 döntetlen többségében pedig a Vasas állt közelebb a győzelemhez. A tavalyi bajnokot Kispesten győzték le. A Vasas kellemes meglepetéssel szolgált!

A BVSC az ősz második harmadában, a Haladás pedig első felében többet ígért a vártnál. Azt követőleg fokozatosan kerültek a veszélyes zónába. A Szőnyi útiak egyetlen vérbeli csatára, *Gracsov* kevésnek bizonyult még ebben a szürke mezőnyben is. Azt, hogy az ősszel 6 gólos *Farkasházy* sérülése miatt csak egy találatra telt, továbbá hogy *Pintér* is kivált a védelemből –, nem bírta el a gárda.

Szombathelyen ismét beigazolódott, hogy a jobb helyezéshez kevés az, ha csak egyetlen egy villogni képes játékos áll rendelkezésére, mint *Illés*, s ha kevés a húzóember, mint *Elekes* és *Marton*, s ha úgy elszürkül az elmúlt évek gólvágója, mint ezúttal *Schäffer*, aki ősszel és tavasszal egyaránt csupán 1-1 gólt szerzett.

Nehéz megérteni, hogy a *Rába ETO*. a rendelkezésére állt játékosanyaggal csak annyit tudott elérni, hogy elkerülje az osztályozót. NB I-ünk egyik jellemzője, a formaingadozás a mezőny egyetlen másik résztvevőjénél sem nyilvánult meg ily nagymértékben.

A Veszprém csapatát viszont a lelkesedés, az akarat mentette meg az osztályozó veszélyétől.

A legnagyobb közönséggel rendelkező vidéki csapat, a Diósgyőr, továbbá a Tatabánya csak olykor, s akkor is csak halványan emlékeztetett az elődökre. Persze, ebbe belejátszott az is, hogy annak a létbizonytalanságnak a terhét, amit a ma futballból élő játékosainak cipelniök kell, ebben a két városban talán a legsúlyosabb.

A ZTE, amely ősszel alaposan lemaradt, önmagához képest tavaszra jócskán feljavult, de nem annyira, hogy megkapaszkodjon.

Gólparádé

A tavasz 120 mérkőzésén 317 gól esett, 34-gyel több, mint ősszel, így azután az egész bajnoki évben kereken 600 gól okozott kinek örömet, kinek szomorúságot. Az éves átlag tehát mérkőzésenként 2,5 gól. Ezen a téren nincs hát szégyenkezni való. Csak úgy halkan meg kell azonban jegyezni, hogy kevés higgadtsággal, s valamivel több önbizalommal, akár szebb is lehetett volna a végeredmény! Ha csak minden második találkozón eggyel többet értékesítettek volna fiaink az úgynevezett százszázalékos helyzetből, 700 gól lehetett volna a végeredmény!!!

A bajnokság második félidejében az *FTC járt élen a gólszerzésben:* 42 találattal dicsekedhettek. Őket a Kispest-Honvéd követte 36 góllal. A Veszprémnek és a BVSC-nek ugyanez csak nagyritkán sikerült: 10-10 esetben került általuk a kapuba a pettyes.

A *második félidők* ebben az tavaszban is mozgalmasabbak voltak az elsőnél! Az első 45 perc 130-at, a második viszont 187 gólt hozott. Az 1, 3, 5, 9, 14, 24, 15, 34, 36, majd a 48, 68, 81. percre csupán 1-1 találat jutott; a 7, 16, 21, 37 és a 45.-re, aztán a 47, 56, 62, 72, 75, 80, 82 és a 89.-re már 2-2 gól esett; 3-3 góllal köszöntött be a 2, 6, 8, 13, 15, 19, 23, 26, 30, 31, 40, 43 és 44, továbbá az 54, 57, 59, 64, 67, 69, 79 és a 85. perc, sőt a hosszabbítást jelző 91. is. A négy gólosak viszont így követték egymást: 4, 11, 18, 22, 28, 29, 32, 35, a második félidőben pedig a 46, 51, 52, 65, 66, 70, 74, 78, 84 és 87. A még nem említett percekben pedig sűrűsödtek az események: a 17, 41, 42, 54, 55, 58, 61, 73, 76 és 83-ra 5-5 gól jutott; a 11, 20, 27, 38, 49, 63, 71, 88.-ban 6-6 gól fért be; az

Vendégsiker! Nagy Attila mintaszerű becsúszással szereli Hámori Ferencet. MTK–Diósgyőr FC 1-2 (0-1)

51, 60 és 86.-ban 8-8 alkalommal rezdült a háló, végül a 77. és a 90. perc jelentette a csúcsot: e két percben 9-9 találat volt. Hogy is mondják? – végén csattan az ostor...

A gólkörnyéki őrjárataink során azt tapasztaltuk, hogy az elmúlt tavaszon is csak ritkán szánták el magukat játékosaink a távolabbi lövésekre. A 317 tavaszi gól kétharmada arról a térségről esett, amely a kapuvonaltól 11 méterig terül el: erről a távolságról – helyesebben: közelségről 225 esetben már semmiféle kapusbravúr nem tudta megakadályozni a pettyes útját a hálóba. Az 5. és a 6. méter volt az a kaputól számított legideálisabb távolság, amikor már fölösleges volt tovább dajkálni a labdát. Nagyjából ezek a közelségek a szinterei világszerte az ügyesen helyezett ravasz lövéseknek és fejeseknek. S az is igaz, hogy többet ér egy csúnya gól, mint a kapufaszaggató bomba. De azért manapság az egyre tömörebbé váló betonvédelmeket eredményesen lehet távolabbi bombákkal is felőrölni.

Ugyan mit jeleznek a mérések: egy méterről 8, kettőről 11, háromról 13, négyről 15, ötről 37, hatról 36, hétről 21, nyolcról 26, kilencről 3, tízről 23, tizenegyről 13 gólt rúgtak. S persze ide tartozik az a 19 találat is, amit büntetőrúgásból sikerült elérni. *(Zárójelben: pontosan egy tucat büntetőt puskáztak el fiaink ezen a tavaszon.)*

Tessék tehát megbocsátani, ha oly ritka a szögletből, szabadrúgásból származó gól, ha már a tizenegyest sem lehet oly játszi könnyedséggel góllá értékesíteni.

A távolabbi lőtávolságok így alakultak: tizenkét méterről 16, tizenháromról 6, tizennégyről 13, tizenötről 6, tizenhatról 8, tizenhétről 7, tizennyolcról 6, tizenkilencről 2, húszról 9, huszonegyről 1, huszonkettőről 5, huszonháromról 1, huszonnégyről 2, huszonötről 3, huszonhatról 2, huszonhétről 1, huszonnyolcról 3, harminc méterről 1 gól esett. Kissé tarkább volt a kép, ami tán másoknak is kedvet csinál, bátorítást ad a messzebbről történő próbálkozásokra. Az év bátor játékosainak névsora a gólok sorrendjében: *Király* (Vasas), *Kelemen* (Veszprém), *Fodor* (FTC), *Dubecz* (Vidi), *Sallói* (Vidi), *Miovecz* (UTE), *Lipcsei* (FTC), *Márton* (K.-Honvéd), *Pena* (ETO), *Neudl* (Haladás), *Szalai* (Vác), *Szlezák* (UTE), *Horváth* (MTK), *Kuttor* (Vidi), *Turbék* (Vasas), *Horváth* (Vác), *Vincze* (K.-Honvéd), *Túri* (Pécs), *Zombori* (Vác), *Duró* (Siófok), *Balogh G.* (FTC), *Vajda* (Vidi), *Wukovics* (FTC), *Jenei* (Pécs).

Molnár Zsolt elől Orosz Ferenc rúgja el a labdát. Orosz tavasszal kevesebb gólt szerzett, de az előkészítéssel most is jeleskedett. Videoton-Waltham–Vác FC-Samsung 1-2 (0-1)

Különböző műfajok

A gól elérésének számtalan módja és lehetősége van. Akár gyönyörű, akár kevésbé szép, okos gól vagy potya – csak egy bizonyos: ugyanazt megismételni lehetetlen. Ahogyan folyik a játék, nagyon hasonló az a folyó sodrásához: ugyanabba a vízbe belépni mégegyszer lehetetlen. Hiába imádom a kapáslövéseket, az ollózva küldött labdát a hálóba, hiába csemege számomra a fejesgól, vagy az érintés nélkül a kapuba csavarodó labda a szögletrúgásból: *Kohut Vili* bombáját, *Kocsis Sanyi* fejesgólját, *Sándor Csikar* felhőfejesét, *Farkas Jancsi* szépségdíjas *„brazil"* kapásgólját, *Albert Flóri „okos"* gólját komponálni lehetetlen. Ezeket nem felejtjük, de az újaknak, amelyek másképpen gyönyörködtetnek, tán még hangosabban tapsolunk. Tán azért is, mert ritkábbak?...

De fő, hogy vannak manapság is...

És csak sajnálhatjuk, hogy nem láttuk mind a 63 fejesgólt. S hogy ennyit láthattunk volna, ha mindenütt ott lehetnénk, az bizony nagy dolog...

Aminthogy az sem akármi, hogy tavasszal 23 szögletből született gól. Igaz, hogy pontosan 1173-szor kellett berúgni szögletből a labdát, hogy megszülessék ez a 23. S lehet ezt

	FTC	Vác	K.-Honvéd	Siófok	MTK	Vasas	Videoton	UTE	Pécs	BVSC-Nov.	Rába ETO	Veszprém	Haladás	Diósgyőr	Tatabánya	ZTE
Pont otthon	26	24	21	19	19	21	18	19	18	18	20	13	14	12	11	8
Pont idegenben	20	21	21	17	16	12	14	10	11	8	6	11	8	10	9	5
Pont összesen	**46**	**45**	**42**	**36**	**35**	**33**	**32**	**29**	**29**	**26**	**26**	**24**	**22**	**22**	**20**	**13**
FTC	●	3-1	0-0	5-0	1-2	1-0	2-0	3-2	2-0	1-0	2-1	2-0	2-2	3-2	3-1	7-0
Vác	1-1	●	3-1	1-2	3-0	2-1	1-1	0-0	2-0	1-1	1-0	1-0	2-0	5-1	3-0	5-2
K.-Honvéd	0-2	2-4	●	3-0	0-3	0-1	4-1	2-0	2-1	1-0	2-0	2-0	4-0	3-0	3-1	1-1
Siófok	1-1	1-2	0-1	●	0-1	1-1	0-0	4-3	3-2	3-1	2-1	4-0	3-1	1-2	2-0	4-1
MTK	0-2	3-1	2-2	0-1	●	3-3	0-0	2-2	1-0	2-1	1-0	6-1	1-1	1-2	2-1	2-1
Vasas	1-1	1-1	1-0	1-2	3-1	●	4-1	1-1	3-0	2-0	0-0	3-1	0-0	2-2	4-1	0-0
Videoton	0-0	1-2	2-1	0-0	1-3	1-0	●	1-1	0-1	3-3	1-1	5-0	2-0	3-0	2-2	3-1
UTE	1-1	1-2	2-2	0-0	3-0	1-0	1-4	●	3-1	1-1	2-2	0-1	3-1	2-1	3-0	2-0
Pécs	1-0	1-3	0-4	1-2	0-0	1-1	0-0	1-0	●	2-1	2-0	0-0	1-1	0-0	3-0	3-2
BVSC-Novép	0-0	1-0	1-4	1-1	1-1	3-1	1-2	1-1	0-0	●	0-0	0-0	1-0	2-1	1-1	4-0
Rába ETO	1-6	1-1	0-3	1-2	1-0	2-2	3-0	2-0	2-1	2-1	●	0-0	3-2	1-1	3-1	4-2
Veszprém	0-2	0-1	0-2	1-0	0-2	1-1	4-4	0-0	1-1	0-1	2-1	●	2-0	0-0	1-2	1-0
Haladás	1-1	1-1	0-2	1-0	2-1	0-0	2-4	1-0	0-0	1-2	3-0	0-1	●	2-0	0-2	0-1
Diósgyőr	0-2	0-1	1-4	0-2	1-0	1-2	2-0	2-2	0-1	0-0	2-1	0-0	2-1	●	0-2	1-1
Tatabánya	1-1	0-1	1-3	1-5	0-3	1-0	1-1	2-2	1-2	1-0	0-0	1-2	0-2	0-0	●	1-0
ZTE	0-4	1-2	0-3	1-0	0-1	0-1	0-2	0-2	0-1	2-0	1-1	1-1	1-2	0-0	1-1	●

A VÉGEREDMÉNY

1.	FTC	18	10	2	61-19	46
2.	Vác-Samsung	19	7	4	54-27	45
3.	K.-Honvéd	19	4	7	61-27	42
4.	Siófok	15	6	9	46-34	36
5.	MTK	14	7	9	44-34	35
6.	Vasas	10	13	7	40-29	33
7.	Vid.-Waltham	10	12	8	45-40	32
8.	UTE	8	13	9	41-38	29
9.	Pécsi MSC	10	9	11	27-34	29
10.	BVSC-Novép	7	12	11	29-34	26
11.	Rába ETO	8	10	12	34-43	26
12.	Veszprém	7	10	13	20-42	24
13.	Haladás	7	8	15	27-42	22
14.	Diósgyőr FC	6	10	14	24-44	22
15.	Tatabánya	6	8	16	27-53	20
16.	ZTE	3	7	20	20-60	13

Valamennyi eredmény csak egyszer került beírásra, a pályaválasztó számára a vízszintes sorokba. Az idegenbeli eredmények a függőleges sorokban találhatók, de azokat fordítva kell értelmezi. A pályaválasztóként szerzett pontok a legfelső, a vendégként szerzettek pedig az alatta lévő sorban láthatók.

VISSZAPILLANTÁS

keveselni, lehet meditálni rajta, hogy miért nem lehet több? De egyszer már azt is meg kell mondani, hogy a szögletveszély elhárítására szinte az egész csapat felkészül, élén a bravúrkapussal, akit az ötösfelesen belül támadni sem lehet, amíg nincs a labda birtokában.

E sorok írója is tudja – könnyű keveselni a szöglet góllá értékesítését, de nehezebb feladat tán nincs is a mai futballban, mint szögletből gólt szerezni. S addig, amíg a beadást nem tudja mindenki úgy találni, mint például *Fodor Imre*, addig örüljünk a kevésnek is...

Aki elfelejtette volna az őszt, annak elmondjuk, hogy az év 240 bajnoki mérkőzésén összesen 2409 szögletrúgás történt, s ezekből összesen 57 gól származott. *(Ősszel 34, tavasszal 23.)*

De, hogy senki ne keseredjen el e statisztikai adat miatt, hozzátesszük a szögletrúgás nem azért került be a futball szabályai közé, hogy azokból feltétlenül gólt fabrikáljanak. Hanem azért, hogy legyen mód és lehetőség a *labda játékba hozására*... Majdnem olyan ez, mint a bedobás, ha taccsra került a labda... Azért pedig, hogy a bedobásból még ritkábban származik gól, még senki nem kapott megrovást, sem szóban, sem írásban...

S hogy ritkán mégis előfordul bedobás után is gól, annak az a magyarázata, hogy akad játékos, aki olyan pompásan tudja kézzel bedobni a labdát, mint ahogyan *Fodor Imre* csinálja lábbal a szögletnél.

Erről jut eszünkbe, hogy a tavaszi szögletkirály választáson ketten kerültek a trónra: *Wukovics* és *Fischer* 3-3 találattal.

Ha már gondosan megszámoltuk, azt is szívesen közöljük, hogy a rengeteg szabálysértés miatt ítélt szabadrúgások során csak 15 alkalommal került a labda közvetlenül az ellenfél hálójába. Közvetve pedig – úgy hogy a jól irányított leadást, vagy a sorfalról visszapattant, esetleg kapus által kiöklözött labdát valamelyik játékostárs rúgta vagy fejelte – további 27 vált góllá...

Gólkirályok és apródok

Gólkirályságunkban kettős hatalom alakult ki a bajnoki év végére!

Az ősz végén még úgy látszott, hogy az idei gólkirályi cím elnyerése befejezett ügy: *Orosz* simán foglal majd helyet a trónon.

Közben azonban *Fischer* Siófokon kihalászta a góllövő cipőjét, s mivel tavasszal annyival több gólt szerzett, mint amennyivel *Orosz* kevesebbet, kettős hatalom jött létre: egyszerre két gólkirályunk van 16-16 góllal.

De előbb lássuk, kik lőtték a tavaszi gólok zömét. 10-10: *Kovács K.* (K.-Honvéd), *Fischer* (Siófok). 9-9: *Wukovics* (FTC), *Sallói* (Vidi). 7-7: *Fodor, Balogh G.* (FTC), *Vincze* (K.-Honvéd). 6-6: *Lipcsei* (FTC), *Galaschek* és *Zvara* (Vasas). 5-5: *Horváth* és *Füle* (Vác), *Kámán* (Siófok), *Horváth* és *Takács* (Vidi), *Pena* (Rába), *Czéh* (Pécs), *Kovács J.* (ZTE). 4-4: *Orosz* (Vác), *Süveges* (Tatabánya), *Balogh* (MTK), *Negrau* és *Kovács E.* (K.-Honvéd), *Urbán* (Rába), *Petcu* (Diósgyőr), *Jenei* (Pécs). 3-3: *Albert* (FTC), *Cigan, Miovecz* (UTE), *Illés* és *Elekes* (Haladás), *Ignácz* és *Váczi* (Tatabánya), *Kuttor* (Vidi), *Hámori* (MTK), *Coco-Aires* és *Claude* (Vasas), *Cseh* és *Pisont* (K.-Honvéd), *Gracsov* (BVSC), *Szvisztun* (Diósgyőr). 2-2: *Deszatnik, Kuznyecov* és *Nagy Zs.* (FTC), *Eszenyi* és *Véber* (UTE), *Hahn, Szalai* és *Zombori* (Vác), *Gregor* és *Máriási* (Siófok), *Banica* és *Klausz* (Tatabánya), *Vajda* (Vidi), *Bognár, Ivanics, Morozov, Szabó T.* és *Vancsa* (MTK), *Lazar* és *Márton* (K.-Honvéd), *Miriuta* és *Rugovics* (Rába), *Bognár Gy.* (BVSC), *Varga* (ZTE), *Csomai* és *Kelemen* (Veszprém), *Lehota* és *Túri* (Pécs).

A Magyar Kupa-döntő után ismét találkozott a két csapat. Füle gólja után két gólos előnnyel fordulhattak a váciak. UTE–Vác FC-Samsung 1-2 (0-2)

Az egész bajnoki évi összesítésben pedig így fest azoknak a listája, akik legalább 5, vagy ennél több góllal tűntek ki:

16: *Fischer* (Siófok), *Orosz* (Vác).
14: *Sallói* (Vidi).
13: *Vincze* (K.-Honvéd).
12: *Eszenyi* (UTE).
11: *Fodor* (Siófokban 4, FTC-ben 7), *Wukovics* (FTC).
10: *Kovács K.* (K.-Honvéd).
9: *Lipcsei* (FTC), *Takács* (Vidi).
8: *Albert* (FTC), *Balogh T.* és *Hámori* (MTK), *Horváth* (Vidi) és *Galaschek* (Vasas).
7: *Balogh G.* (FTC), *Claude* és *Coco-Aires* és *Zvara* (Vasas), *Kovács E.* és *Pisont* (K.-Honvéd), *Gregor* és *Kámán* (Siófok), *Farkasházy* (BVSC), *Füle* és *Szalai* (Vác).
6: *Elekes* (Haladás), *Gracsov* (BVSC), *Horváth* (Vác), *Urbán* (Rába).
5: *Pena* (Rába), *Kovács J.* (ZTE), *Czéh* (Pécs), *Petcu* és *Szvisztun* (Diósgyőr), *Váczi* (Tatabánya).

Azt hisszük, érdeklődésre tart számot az is, hogy egyesületenként összesen hány játékos vett részt a gólszerzésben. Íme: FTC – 15, Vác – 14, Kispest-Honvéd – 11, Siófok – 10, MTK – 15, Vasas – 13, Videoton-Waltham – 11, UTE – 13, Pécs – 11, BVSC-Novép – 12, Rába ETO – 12, Veszprém – 12, Haladás – 11, Diósgyőr – 14, Tatabánya – 13, ZTE – 13. Tehát összesen 200 labdarúgó osztozott a gólöröm-ben: kik többször, kik pedig egyszer-egyszer...

A „bevetések” száma

Az év 240 mérkőzésére összesen 380 labdarúgót vetettek a küzdelembe. Az FTC, a K.-Honvéd, az MTK, a Veszprém és a Diósgyőr 24-24, a Siófok, a Vasas 23-23, a Rába 22, a Tatabánya és a ZTE 28-28 játékost küldött a pályára. A Vác-Samsung és az UTE szerepeltette e legkevesebbet, 21-21-et, a legtöbbet, 29-et pedig a BVSC-Novép.

Akadtak közöttük, akik az őszi és a tavaszi fordulók minden mérkőzésén a játéktéren töltötték a találkozók minden percét; voltak szép számmal olyanok, akiket lecseréltek vagy becseréltek, s olyanok is, akik kiállítás vagy sérülés miatt voltak kénytelenek elhagyni a zöld gyepet.

Aki egyetlen percig sem hiányzott a helyéről, mindössze 15 akadt: *Telek* és *Lipcsei* (FTC), *Koszta, Nagy T.,* (Vác-Samsung),

1991. ősz

1. Vác FC-Samsung	7	7	1	29-15	21
2. Siófok	9	2	4	24-16	20
3. Kispest-Honvéd	8	3	4	25-16	19
4. Videoton-Walt.	6	7	2	20-14	19
5. UTE	5	5	5	23-16	18
6. FTC	5	8	2	19-22	18
7. MTK	7	3	5	25-15	17
8. Pécs	6	5	4	11- 9	17
9. BVSC	5	5	5	19-16	15
10. Vasas	6	3	6	16-13	15
11. Haladás	5	4	6	16-17	14
12. Rába ETO	4	5	6	16-19	13
13. Veszprém	3	5	7	10-21	11
14. Diósgyőr	3	4	8	12-25	10
15. Tatabánya	2	6	7	9-25	10
16. ZTE	–	3	12	9-34	3

1992. tavasz

1. FTC	13	2	–	42- 7	28
2. Vác FC-Samsung	12	–	3	25-12	24
3. Kispest-Honvéd	11	1	3	36-11	23
4. Vasas	4	10	1	24-16	18
5. MTK	7	4	4	19-19	18
6. Siófok	6	4	5	22-18	16
7. UTE	3	8	4	18-22	14
8. Videoton-Walt.	4	5	5	25-26	13
9. Rába ETO	4	5	6	18-24	13
10. Veszprém	4	5	6	10-21	13
11. Pécs	4	4	7	16-25	12
12. Diósgyőr	3	6	6	12-19	12
13. BVSC	2	7	6	10-18	11
14. Tatabánya	4	2	9	18-28	10
15. ZTE	3	4	8	11-26	10
16. Haladás	2	4	9	11-25	8

Bíró és *Zare* (Siófok), *Híres* (MTK), *Babócsy, Juhár* (Vasas), *Kuttor* (Vidi), *Brockhauser* (UTE), *Balog* (Pécs), *Végh* (Rába), *Lantai, Szécsi* (Veszprém).

Csereként viszont legtöbbször kaptak feladatot csapatukban a következők: *Szenes* (FTC) 10, *Nyilas* (Vác) 12, *Komódi* (K.-Honvéd) 10, *Kámán* (Siófok) 14, *Morozov* (MTK) 11, *Szeibert* (Vasas) 10, *Dubecz* (Vidi) 12, *Tiefenbach* (UTE) 12, *Magyar* (Pécs) 8, *Balogh* (BVSC) 7, *Ördög* (Rába) 8, *Horváth* (Veszprém) 11, *Berbás* (Haladás) 6, *Váczi* (Diósgyőr) 15, *Banicza* (Tatabánya) 5, *Pálcsa* (ZTE), 9 mérkőzésen.

Összesen 832 alkalommal éltek az edzők *a csere lehetőségével*. Legkevesebb cserét, 40-et a Haladás, legtöbbet, 59-et a Vác eszközölt.

Azt pedig, hogy a játékoskeretek nem minden tagja alkalmas ma még az NB I-es mérkőzéseken történő szereplésre, talán leginkább az jelzi, hogy az év folyamán 22 olyan labdarúgó is akadt, aki csak egyetlen egyszer kapott csereként néhány perces bemutatkozási lehetőséget.

Fordulóról–fordulóra

Helyezési számok az indulástól a bajnokság végéig

ŐSZ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
TAVASZ	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Vasas	1	8	10	9	9	5	9	10	9	7	9	9	10	9	9
	9	9	9	9	9	9	8	8	9	8	6	6	6	7	6
K-Honvéd	2	2	9	6	3	4	2	2	2	5	3	3	2	2	2
	2	1	1	1	1	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3
Siófok	2	8	4	2	6	2	6	7	6	4	2	2	3	3	3
	5	2	5	4	4	5	6	6	5	5	5	5	4	4	4
Haladás	5	1	6	5	4	6	7	8	10	10	10	11	11	11	11
	11	11	13	12	13	12	12	13	13	13	13	14	14	14	13
Pécs	6	7	2	8	5	8	8	9	7	8	7	5	4	5	5
	8	8	8	8	8	8	9	9	8	9	9	7	8	9	9
BVSC	7	5	7	10	7	7	4	4	4	2	4	6	8	8	8
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	11	10	10	10	10
Vác	7	4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	1	3	2	2	2	3	3	3	2	2	2	2	2	2	2
FTC	7	5	7	7	2	3	3	3	3	6	6	4	9	10	6
	4	4	3	3	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Tatabánya	7	12	12	13	13	14	14	15	15	15	14	15	14	15	14
	15	13	12	12	12	13	13	14	14	15	15	15	15	15	15
MTK	11	11	3	3	8	9	10	5	5	3	5	7	5	7	7
	7	6	6	5	5	6	4	4	4	4	4	4	5	5	5
Vid-Walt.	12	16	15	14	14	13	13	13	11	11	11	10	7	4	4
	6	5	4	6	6	4	5	5	6	6	8	8	7	6	7
Veszprém	13	14	12	10	2	12	12	12	13	13	13	13	13	13	13
	13	14	14	14	14	14	14	12	12	11	10	11	12	12	12
Diósgyőr	14	13	16	16	15	15	14	14	14	14	14	14	14	14	15
	14	15	15	15	15	15	15	15	15	14	14	13	13	13	14
Rába	14	8	10	12	11	11	11	11	12	12	12	12	12	12	12
	12	12	11	11	11	11	11	11	11	12	12	12	11	11	
ZTE	14	14	14	15	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16

Piros és sárga

Mióta az MLSZ megszüntette a sárga lapoknak a büntetés jellegét azzal, hogy azok a mérkőzés befejeztével elvesztik jelentőségüket, azt ebben az évben még könnyebb szívvel mutogatták fel a játékvezetők. S ha egy-egy szabálytalanság alkalmával el is maradt a lap, a nézőtérről már kisebb-nagyobb hangú kórusok követelték a *„sárgát"*.

Az év folyamán 836-szor emelkedett magasba a sárga és 75 alkalommal a piros.

A következő kimutatásból az derül ki, hogy ezekből egyesületenként hány játékos, menynyit kapott? *(Az első számok a labdarúgók számát, a második a sárga, a harmadik a piros kártyák számát jelzik.)* FTC 12, 54, 4, Vác 17, 47, 2, K.-Honvéd 18, 50, 5, Siófok 15, 56, 2, MTK, 17, 74, 13, Vasas 15, 43, 3, Videoton 15, 60, 3, UTE 18, 64, 5, Pécs 17, 41, 2, BVSC 20, 43, 6, Rába 16, 66, 9, Veszprém 17, 47, 3, Haladás 15, 51, 9, Diósgyőr 16, 39, 2, Tatabánya 18, 54, 6, ZTE 14, 47, 1.

240 végeredmény

Ősszel és tavasszal is a kis gólkülönbségű eredmények voltak többségben: ez a divat most már évek hosszú sora óta az egész világon. Az ezerszer elmondott és leírt oka ennek, hogy egyrészt a mennél kevesebb gólt kapni az elsődleges követelmény. Ezt jelzi az is, hogy ma a csatársort zömmel két játékos alkotja, ritkábban három, de léteznek egyszemélyes *„támadósorok"* is. A középpályások lövőtudományának nem kis hányada őrlődik fel a védőfeladatok ellátásának taposómalmában. De a gólszegénységbe belejátszik az is, hogy manapság a támadójáték visszafogottsága miatt inkább a kontrákra igyekeznek gondot fordítani, amiben nagyjából csak a különlegesen *gyors* labdarúgók érvényesülhetnek, azok közül is azok, akik *gondolkodásban is gyorsak*. És végül: ma ritkaság az a fajta nagy egyéniség, akinek a gólszerzés a legkiemelkedőbb tudománya.

A székesfehérvári csapatkapitány – Sallói István – jó évet zárt. A fiatal gárda jól szerepelt, ő válogatott lett és 14 góljával a hazai bajnokság „bronzcipőjét" teheti vitrinébe

Az év számszerű eredményei: *(az 1. sorban az őszi, a 2.-ban a tavaszi eredmények, a 3.-ban a kettő összesítése.)*

	0-0,	1-0,	1-1,	2-0,	2-1,	2-2,	3-0,	3-1,	3-2,	3-3,	4-0,	4-1,	4-2,	4-3,	4-4,	5-0,	5-1,	5-2,	6-1,	7-0
1.	19	21	13	11	22	5	10	7	1	–	2	2	2	1	1	–	1	1	1	–
2.	9	19	18	20	14	5	5	10	4	2	3	5	1	–	–	2	1	–	1	1
3.	28	40	31	31	36	10	15	17	5	2	5	7	5	1	1	2	2	1	2	2

Sírunk és mosolygunk

Nem is vártunk és nem is tapasztalhattunk ebben az évben valamiféle fordulatot. Még mingid több okunk volt a sírásra. De elhallgatnánk a valóságot, ha letagadnánk, hogy akadt a tavalyinál már valamivel gyakoribb lehetőség a mosolyra is.

Vége a bajnokságnak... Szergej Kuznyecov – a Ferencváros kitűnősége is – több időt fordíthat szeretteire...

Zokogtunk sokat azért, hogy újabb lemorzsolódás történt a nézők számában. Az év 240 mérkőzésére – a becsült adatok szerint 1 352 000 néző jelent meg a lelátókon. *(Ősszel 679 500, tavasszal 672 500.)* Ez 5633 mérkőzésenkénti átlagot jelent. De ennél lehangolóbb a kép, ha figyelembe vesszük, hogy a két legnagyobb táborral rendelkező együttes, az FTC *(181 ezer)* és a Diósgyőr *(166 ezer)* hívei tették ki a nézők több mint negyedét...

Siratni való az is, hogy a rúgótechnika és az önbizalom hiánya miatt tavasszal mindössze 4 gól származott kapáslövésből. Persze, *Miriuta* (Rába), *Klausz* (Tatabánya), *Túri* (Pécs), és *Csertői* (Rába) alakításának nagyon örültünk.

Bosszantó, hogy csupán 14 olyan labdarúgó akadt e tavaszon, aki szabadrúgás alkalmából egyből a hálóba talált. Dicsérjük is őket elégedetten. *Cigan* (UTE), *Horváth* (Vác), *Miriuta* (Rába), *Fischer* (Siófok), *Nagy T.* (Vác), *Bognár* (MTK, kétszer), *Váczi* (Tatabánya), *Horváth L.* (ZTE), *Fodor* (FTC), *Banica* (Tatabánya), *Virág* (Rába), *Wukovics* (FTC), *Cseh* (K.-Honvéd), *Bognár Gy.* (BVSC) bombái a pontvadászatban sokat értek.

A legtöbb örömünk azonban mégis az, hogy a mezőny fiataljai közül tovább bontakoztak néhányan. Közülük nem is egy már a válogatottnak is erőssége volt. S ott vannak már jó néhányan a válogatottság felé vezető úton, sőt a küszöbön is.

De nem kis öröm az sem, hogy *a bajnok FTC és az ezüstérmes Vác a tavalyinál több eséllyel készülhet a nemzetközi kupatornákra*, mert a két együttes már markáns profillal bíró, valódi együttes...

TABÁK ENDRE

Ilyen volt a bajnokság!

Újságírók, riporterek az NB I-ről:

Vége az utóbbi idők legizgalmasabb NB I-es küzdelmeinek. Az 1991–92-es idény kezdetétől a szurkolókkal együtt a sajtó, a rádió és a televízió munkatársai is jó néhányszor kifakadtak a színvonal, az iram, az érdektelenség miatt.

Aztán a végjáték mégis egészen különleges volt. A nagy versenyfutás, a felejthetetlen bajnokünneplés szépségtapaszt helyezett egész idénybeli kesergéseinkre. És ugye, úgy vannak Önök is, mint mi: a bajnoki mérkőzések semmivel sem helyettesítő hangulata már az első üres hétvégén hiányzott...

Milyen volt a bajnokság? Miként látták azok, akik egész évben írtak, beszéltek, közvetítettek a bajnoki csatározásokról?

Véleményt, értékelést az újságíróktól, rádió- és televízióriporterektől kértünk.

Összeállította: BOSKOVICS JENŐ

BÓDICS LÁSZLÓ,
a Zalai Hírlap sportrovatvezetője:

– Ami a Zalaegerszeget illeti, még zöldek voltak az NB I-re. Különösen ősszel érződött, hogy az NB II lényegesen lassúbb, ütközésekben, harcban mérsékeltebb légköréhez voltak szokva. Így a ZTE számára túl magas volt a léc, az őszi nagy hátrányt már csak csodával határos módon lehetett volna eltüntetni. A Ferencváros bajnoki címe megérdemelt, az egység, az akarás látványos diadala. Az új bajnok érdeme, hogy ugrásszerűen megnőtt az érdeklődés az egész bajnokság – és nemcsak a Ferencváros-mérkőzései iránt. Dicsérni kell a változatlanul nagy tettekre képes váciakat és figyelni kell a fiatal Videoton-Walthamra, amely ősszel már sejtette, hogy rövidesen döntő szava lehet. Tetszett a szombathelyi *Illés Béla* őszi, sorozatban nyújtott jó játéka és kíváncsi lennék magyarázatára, hogy miért volt sokkal szürkébb a tavaszi mérkőzéseken. S ha egyszer megmagyarázná valaki, hogy mi történt a Kispest-Honvéddal – igen hálás lennék.

BODOR FERENC,
a Vas Népe sportrovatvezetője:

– Sokakkal ellentétben vallom, hogy a színvonal nem javult, viszont izgalomban, harci kedvben jelentős az előrelépés. Változatlanul igazság, hogy egységes, fizikailag felkészült, nagy célt maga elé tűzött együttes bármit elérhet. Ez egyben bírálat, hogy nem hemzsegnek élvonalbeli klubjaiban mindent meghatározó játékos egyéniségek. A most véget ért idény nagy pozitívuma, hogy eltűntek a pályákról a megegyezéses mérkőzések. Így lehetett az utolsó pillantig nyílt a verseny a bajnoki címért és a kiesés ellen is. Mint szombathelyi, elsősorban a Haladás mérkőzéseit figyeltem. Visszatérve az élvonalba, nem került a gárda megoldhatatlan feladat elé. A tavaszi vészhelyzetért a klub önmagát okolhatja, játékosállománya lényegesen többre hivatott.

BORÓKAI GÁBOR,
a Nemzeti Sport rovatvezető-helyettese:

– Javult a mérkőzések irama, jobb a ritmus, lényegesen több a nagy ütközet. Megfogyatkoztak, vagy talán meg is szűntek a megegyezéses mérkőzések. A jövő szempontjából elgondolkoztatónak tartom, hogy több olyan edző ült NB I-es csapat kispadjára, akikről nem vagyunk meggyőződve, hogy képességeik alapján erre a feladatra alkalmasak lennének. Ugyanakkor több olyan elismert szaktekintélyünk van, aki szinte munka nélkül él. A bajnokság egyértelműen negatív meglepetése a Kispest-Honvéd. Játékosanyagát tekintve a legjobbnak tartották őket. Kellemes meglepetés viszont ismét a Vác, főleg pedig a bajnoki címhez érkezett Ferencváros. Külön örülök *Telek* játékának, aki megérdemelten lett egy idényben válogatott és a bajnokcsapat erőssége. Sajnos rajta kívül igazán nagy tehetséggel nem találkozhattunk. Ügyes játékosaink változatlanul csak ígéretek maradtak.

GULYÁS LÁSZLÓ,
a TeleSport munkatársa

– Lényegesen jobb volt ez a bajnokság az előzőnél. Például azért is, mert minden fordulóban akadtak olyan találkozók, amelyekre oda kellett figyelni, s amelyeknek valóban volt *„mondanivalója"*. Lemérhető ez a javulás abban is, hogy az előző bajnokságokkal ellentétben sokkal többen figyeltek a versenyfutás alakulására. Ez a nagyobb odafigyelés a mérkőzések nézőszámaiban még nem mutatkozott meg, de ez az első lépés, hogy a tömegeket érdekelje a bajnokság. A helyzetet inkább biztatónak, mint tragikusnak ítélem meg. Magas elismerés illeti a Ferencváros és a Vác gárdáját, magabiztosan álltak az elé a Honvéd elé, amelynek bajnoki címére a legtöbb szurkoló előre fogadott volna – legalábbis az őszi tapasztalatok alapján. Örülök a *„kis" Albert* előrelépésének, meggyőződésem, hogy még sokkal több van benne. Minden csapatba kellene 2-3 olyan játékos, mint a Vác *Zomborija*.

NÉMETH GYULA,
a Sport plusz Foci szakírója:

– Sokkal tisztább légkörű, hangulatú volt ez a bajnokság, mint sok más korábbi. Legjobb tudomásom szerint nem akadt bunda mérkőzés, vagy, ha lehetett, azt nagyon ügyesen csinálták. A Ferencváros hihetetlen tavaszi feljavulása áramütésként hatott az egész tavaszi idényre. Ugyanígy a Vác botlást nem ismerő menetelése. Örvendetes színfolt, hogy rendkívüli előnyére változik az edzői kar. Korábban *Csank* robbant be, most meg *Nyilasi* és *Burcsa* tört egyértelműen előre a korábbi vezető edzők mellé. Sajnos, a bajnokság színvonala változatlanul sok kívánnivalót hagy maga után. Játékos kiugrásként *Orosz, Lipcsei, Albert, Fodor, Telek, Sallói, Horváth F.* említhető. Szeretnék szólni *Csábi*ról. Évek óta tucatnyi válogatottat visznek a helyére és mindig ő marad állva. Miért nem veszik észre?!

NOVOTNY ZOLTÁN,
a Magyar Rádió sportosztályának vezetője:

– Mielőtt a bajnok Ferencvárost dicsérném, a Vácról szeretnék szólni. Rácáfolt mindazokra, akik elmúlt évi szereplésüket a véletlennek minősítették. Az újabb bajnokságban kiderült, hogy ott valóban építettek egy csapatot. Csak felsőfokokban szabad beszélni a Ferencvárosról. Azt, amit tavasszal műveltek, egyedülálló a magyar bajnokságok történetében. Ilyen győzelmi sorozatra a náluk lényegesen jobb játékosanyaggal rendelkező nagy elődök sem voltak képesek. Meglepett a Kispest-Honvéd lemaradása és nem érzem egészen helyénvalónak azt a magyarázatot, hogy játékosaikat a válogatottban túlságosan igénybe vették. Az egész bajnokság szürkécske volt. Ha a klubok, játékosok, játékvezetők és a mérkőzéseken megjelenő szurkolók számát nézzük, akkor ebben is a 16–20. hely körül vagyunk Európában, mint nemzetközi megítélésünkben is.

Bajnokavatás!

(háttérbeszélgetés)

A terhek cipeléséből a háttérben munkálkodók is alaposan kiveszik részüket. Ők azok, akik a rivaldától kissé távolabb, nem a fényben inkább az árnyékban tevékenykednek.

Fogaskerekek egy olyan gépezetben, amely hibátlan üzemeltetéséhez feltétlen szükséges a precizitás és a pontosság...!

•

Dóra János, a Fradi szertárosa is ilyen fogaskerék. Nem azt mondjuk, hogy a csapatot körülvevők nem ismerik, de a széles néptömegek nem igazán tudják, ki is az a *Necus*, aki nélkül a mai Ferencváros el sem képzelhető. *Dóra János*sal a Fradi éttermében beszélgettünk még a sorsdöntő diósgyőri kirándulás előtt. *Necus* a *„Nyilasi-korszak"* kezdetétől szertárosa a csapatnak, kíváncsiak voltunk, egy belső ember hogyan élte meg a változást, amikor *Fischer*ék távoztak a gárdától?

– Az első esztendő is nagyon szép volt. Azt hiszem nem kell külön hangsúlyoznom, hogy élek-halok a Fradiért.

Pintér és *Fischer* távozását követően sokan leírták a csapatot. Olyan hangokat lehetett hallani, hogy az első hatban sem leszünk.

Itt egy kicsit megszakítjuk *Dóra János*sal a beszélgetést, mert e sorok írója elmeséli, hogyan élte meg a mindent eldöntő utolsó forduló történéseit. Indulás szombaton Újpestről a Pezsgő Bárból. Egy kávé 13.30-kor és máris indulunk Diósgyőrbe.

Imre barátom Mazdája már fel is kanyarodik az M3-as útra, sínen vagyunk. Tudtam, hogy sokan tartanak a DFC stadion felé, mégiscsak bámulok. Szinte nem találkozunk olyan autóval, amely valamilyen zöld-fehér jelölést, a hovatartozást mutató jegyet ne viselne magán. Hatvan előtt találunk egy Fradi sapkát és az irány tovább... Jó egy órával a találkozó előtt odaérünk és nem hiszünk a szemünknek. Ember ember hátán, az egész város mintha zöld-fehérbe öltözne, karneváli a hangulat. Szomorúan tapasztaljuk, hogy a helyiek nem gondoltak az újságírók érdeklődésére, hiszen a tudósítóknak mindössze négy (!) helyet biztosítottak. Megpróbálom hasznosítani magam és *Varga Zsolt* fotós kollégám *„fegyverhordozója"* leszek, vagyis viszem a táskáját, így legalább én is helyet foglalhatok a pálya szélén... Jön, jön a bajnokságot eldöntő találkozóra a Ferencváros csapata melegíteni. Az arcok nyugodtnak tűnnek, az avatott szem mégis az ellenkezőjét tapasztalja. Az idő ólomlábakon jár, még mindig vagy huszonhét perc van kezdésig. A két szurkolótábor próbálgatja hangját.

Végül elkezdődik a mérkőzés, a mindent eldöntő, a sok kérdésre választ adó... Nem mondhatjuk, hogy időtlen időkig kell várnunk az első gólra, hiszen *Wukovics* már a negyedik percben a léc alá fejel. Ettől a pillanattól kezdve az ember tudja, érzi, idegesség ide, nagy tét oda, itt csak ferencvárosi siker születhet. Közben a zöld-fehér szurkolók kerítést és a rendőrt próbáló örömnyilvánítását *Nyilasi* és *Havasi* együttesen próbálják megfékezni... sikerrel. Aztán mi lehet még? Jön még egy *Wukovics*-gól és eldőlt minden... A Ferencváros a bajnok, a Vác az ezüstérmes, no és a helyiek sem búslakodnak, hiszen osztályozót játszhatnak. Vége mindennek... Oldódik a feszültség. A Fradi-fiúk nem is bánják, hogy megszabadítják őket Adidas szerkóiktól, csak a testi épségüket féltik... mi is iszkolunk kifelé, irány Budapest.

A szurkolókban él a szeretet, és igenis kedvelik a jó labdarúgást. Igény van Magyarországon a focira! Ha kell, 20 ezren (!) vállalják az utazással együtt járó hercehurcát, csak hogy kedvenceiket láthassák.

•

E kis kitérő után a Fradi-fiesztán folytattuk *Dóra János*sal a beszélgetést.

– Tibi már akkor is mondta nekem – ennek a gárdának tartása van, később ez még kamatozik... –, majd meglátod...

És szerencsére igaza lett. Ősszel még a sok döntetlen jelezte, hogy nincs elég önbizalma a társaságnak, de már a baráti szellem segített, a szívük vitte őket előre. Ha annyit mondok, hogy életem legszebb évét ezeknek a gyerekeknek köszönhetem, akkor nem túlzok! – Fejezte be fejtegetését *Dóra János* és könny csillogott szemében...

MATEJKA TIBOR

SIPOS JÓZSEF,
a Fejér Megyei Hírlap sportrovatvezetője:

– Mi, ott Fehérvárott láttunk, éreztünk az ősz folyamán egy új, talán a régiek nyomába eredő Vidit. S bár tavasszal többször egészen mást láttunk, változatlanul hiszünk abban, hogy *Sallói, Horváth* és a többi tehetség vezérletével már a következő idényben többek leszünk. Szükség is van erős vidéki bázisokra, mert újból kialakulóban van egy megerősített fővárosi élvonal, s ez nem biztos, hogy a magyar labdarúgás javát szolgálná. Bajnokság? A klubok kezdenek megtanulni gazdálkodni, a játékosok kezdenek megtanulni küzdeni. Az 1991–92-es bajnokságban apró lépéseket láthattunk profi irányba, mindezek azonban még nagyon aprók – és nagyon távol vannak az igazi labdarúgástól. Egy izgalmas bajnokság után is éppen ezért mondhatjuk: nőnek a feladatok, vagy inkább tornyosulnak...

SZABÓ SÁNDOR,
az MTI sportszerkesztője:

– Változatlanul cipeli az élvonal is a nagy terhet: a játékosok nincsenek megalapozva, felkészítve a nagyobb követelményekre. Így azután az élvonalban dolgozó edzők akár bele is szakadhatnak, akkor sem tudnak a nem drágakövekből drágakövet varázsolni. Változatlan az ötlettelenség a csapatok játékában. Gyakoriak 4-5 méteres, nem sokat érő, csak az időt rabló rövid adogatások, hiányoznak a távoli lövések. Talán Izland ellen is nyerünk, ha a játékosok távolról is lőnek *(méghozzá jól)* és nem a gólvonalra akarják bevinni a labdát. Ha már a góllövésnél tartunk, nálam *Wukovics* az aranylábú, lényegében ő lőtte az egész bajnoki versenyfutást eldöntő gólokat. A Ferencváros tavasszal óriásit lépett. Az egész magyar labdarúgás érdeke, hogy újabb nagy lépések következzenek Nyilasiéktól – a nemzetközi kupaporondon is.

VAJTÓ LAJOS,
az OTSH Sajtószóvivője:

– Izland után keserves dolog a magyar labdarúgásról beszélni, de a bajnokság is mutatta, hogy nincs szó reménytelen helyzetről. A játék értékelésekor be kell kalkulálni, hogy összetett társadalmi, gazdasági problémák is erősen éreztetik hatásukat. Nagyon lényeges lenne az utánpótlás kérdése, ide megkülönböztetett figyelmet kellene fordítani. Megoldásra vár az edzői és a játékvezetői kérdés, még inkább az, hogy a játékosokkal szemben konkrét és szankcionált követelményt kellene támasztani. Megállunk ott, hogy felveszik a pénzt a szerződéskötésért, s utána nem követelik meg tőlük a szerződésben foglaltakat... Imponáló a Ferencváros tavaszi óriási sorozata, s változatlanul csak dicsérni lehet a váciakat. Az idény legkiemelkedőbb teljesítményét *Telek András* nyújtotta.

VÁNDOR KÁLMÁN,
a Népszava sportszerkesztője:

– Tetszett a nagy versenyfutás – nem tetszett, hogy a mérkőzéseken általában csak 45 percig volt játékban a labda. Tetszett, hogy a szurkolók nem hagyták cserben a focit, nem tetszett, hogy az edzők többsége még ma is a korszerűtlen módszerek híve. Tetszett, ahogy *Pisont* bánik a labdával, nem tetszik viszont, hogy a többség nem érti, hogy a labda mindenkinél gyorsabb... Tetszett, hogy az edzők bátran nyúltak a fiatalokhoz, nem tetszik, hogy ezek a fiatalok mennyire képzetlenek. Tetszett a bajnoki hajrá, nem tetszett, hogy a klubok jelentős részét még mindig nem megfelelően irányítják és nem látják meg a fiatalok nevelésének óriási jelentőségét. Tetszett, hogy a Ferencváros megnyerte a bajnokságot, hogy a Vác végig versenyre kényszerítette, ők példával szolgálhatnak mindenkinek.

VÁRKONYI SÁNDOR,
a FOCI 7 főszerkesztője:

– Küzdelmesebb lett a játék, az iram is javult. Mindezek apró előrelépések, amelyeknek csak hazai viszonylatban van jelentősége, nemzetközileg – sajnos – észre sem vehetők. Mindenesetre valami megmozdult, de nem úszhatunk ezért a boldogságban, még messze vagyunk az ideálistól. Kellemes színfoltot jelentett az utolsó pillanatig tartó harc fent és lent egyaránt. Kalapot kell emelni a bajnok Ferencváros előtt. Megérdemelten nyertek bajnokságot, annak ellenére, hogy nem rendelkeznek kiemelkedő csillagokkal. Bravúros tavaszukról még nagyapaként is beszélnek majd a mostani ifjú szurkolók. Kerestem, kutattam azokat a játékosokat, akikből válogatottunk vezéregyéniségei lehetnének. Sajnos csak feltörekvő fiatalokkal találkozhattunk, sztárhoz válásukhoz idő szükséges. A tehetségeknél is bánatosan láttam, hogy egy-két jó játék után hetekre elszürkültek.

VÁRNAI IVÁN,
a Pesti Riport sportrovatvezetője:

– Sok minden történt ebben a bajnokságban. Indultak úgynevezett csodacsapatok *(Siófok)* és kiemelkedő bajnokesélyesek *(Kispest-Honvéd)* és egyikük sem ért célba. Indultak szerényebbnek elkönyvelt gárdák *(Ferencváros, Vác)*, és azok hosszú hetekkel a bajnokság lezárása előtt magukhoz ragadták a két legértékesebb helyet. Mindez újra igazolta, a futballban előre semmi sem lefutott. Ez a bajnokság már a múlt, inkább a jövőtől kívánhatunk. Én azt kívánnám, minél több Ferencvároshoz és Váchoz hasonló tüzes és nagyot akaró együttesünk legyen. S ha netalántán a nyáron újra kibontakoznak csodacsapatok körvonalai, azokból legyenek is olyanok... Mi tagadás, nem élhettünk 1991 augusztusától 1992 júniusáig a bajnokság színvonalának bűvöletében. De jobb volt, mint az előzők – mégis ennél sokkal jobbra van szükség, hogy igazán jó bajnokságról beszélhessünk.

FÉNYEK és árnyak

BICSKASIRATÓ

Mikor a tavaszi örökrangadót követő napon elolvastam, hogy a Hungária körúti pálya kapujában mit koboztak el az érkező *békés* szurkolóktól *bicskában, törben, botban és egyéb szurkolói segédeszközökben,* nagy kő esett le a szívemről, s többé nem sirattam a bicskámat.

Az 1954-es berni döntő előtt félórával *Paul Wyssling* ajándékozott meg engem egy olyan bicskacsodával, amely az elmaradhatatlan pengéken kívül a sör- és konzervnyitótól, az ollón és körömreszelőn keresztül a pipaszurkálóig mindennel fel volt szerelve.

„Emlék, hogy soha ne feledd a svájci döntő napját" – mondta mosolyogva *Wyssling,* korának egyik legismertebb svájci FIFA játékvezetője, mikor a bicskát átadta.

Én pedig nem feledtem Svájcot, mert mikor naponta legalább egyszer kézbe vettem az ajándék bicskát, mindig a berni döntőn elszenvedett vereségre gondoltam. Bevallom, ez nekem jobban fájt, mint a St. Gallen-i, amit annó dacumál ugyancsak egy svájci portyán szenvedtünk el...

Ez a bicskám, néhány éve, egy vidéki kiruccanásom alkalmával elveszett – tán azért, mert szalonnázás és a dugóhúzás közben kissé figyelmetlenné váltam.

Azóta sirattam a bicskát – egészen a tavaszi örökrangadóig.

Az történt ugyanis, hogy sokáig viaskodtam magammal: erősen rakoncátlankodó érszűkületem ellenére kimenjek-e a mérkőzésre – persze SZTK eredetű botomra támaszkodva – vagy üljek inkább a tévé képernyője elé.

Kénytelen voltam ez utóbbit választani.

Most már tudom – *helyesen tettem.*

Ha ugyanis történetesen kimegyek botomra támaszkodva, emiatt azonnal gyanúba fogtak volna. S ha nem vesztem el korábban a svájci emlékbicskát – amelyről éppen csak a Tell Vilmos-i nyílvesszők hiányoztak –, úgyis elkobozta volna tőlem a *Privát Polic Kft.* valamelyik vérebbel felszerelt őre a rendnek, mivel gyanús botom miatt bizonyára átvilágításra kerültem volna.

Egye fene... most már nem siratom a bicskámat, úgyis elkobozták volna. Édes mindegy tehát, hol veszett el...

Azóta viszont azon töröm a fejem, mi történik azon bicskák tucatjaival, amelyeket a félidei szünetben történő szalonnázás céljából vittek magukkal a szurkolók?

Jómagam elhatároztam egyébként, ha valami csoda folytán megkerülne egyszer az én elveszett bicskám, azt azonnal beadom a Sportmúzeumba. Elvégre az is egy sporttal összefüggő VB-emlék...

Persze, az örökrangadó epilógusa, s az említett megelőző intézkedések fontos tanulságokkal is szolgálnak.

Az egyik az, hogy rangadóra legjobb üres zsebbel menni. *(Az üres zseb problémája már nem gond.)*

Ha mégis mindenáron vinni akarunk valamit, akkor elégedjünk meg néhány zacskó szotyolával. Ezzel nem lehet senkin sebet ejteni, de arra is jó, hogy elszórakoztasson, ha ezzel a rangadó adós marad. *(Mintha ilyesmi előfordulna mostanság...).* Ez a szotyolázás mindaddig zavartalan lesz, amíg meg nem alakul – akár külföldi befektetéssel is – valamilyen új TSZCS *(Tökmag és Szotyolatakarító Csoport),* melynek alkalmazottai – persze, jó szimatú komondorok segítségével már a kapunál meg nem akadályozzák e csemege bevitelét a nézőtérre. Ezt nevezhetjük majd *„megelőző szerelésnek"* – amiből benn a játéktéren amúgy is csak ritkán láthatunk...

HÁNYAN VAGYUNK

Engem semmi nem tud úgy lehangolni, mint az üres, vagy a feltűnően foghíjas nézőtér. Sajnos, manapság sokszor vagyok szomorú. S nemcsak akkor, ha fordulónként elém tárulnak az árválkodó pad- vagy jobb napokat látott lépcsősorok, hanem, amikor másnap a tudósításokban a nézőszámokat böngészem.

Május végén, amikor a 131. Magyarország–Ausztria válogatott mérkőzésen néhány perccel a kezdés előtt *Vitray Tamás* megjegyezte, hogy *„lehetünk vagy 15 ezren",* egy kevéssé szégyelltem is magam a szurkolók közönye miatt. Emlékeztem, nem is olyan nagyon régen, egy ilyen találkozóra egyedül Bécsből több mint 15 ezer sógor érkezett, pedig akkor még vízumért is sorba kellett állani a Bank Gasse-i követségen.

Valóban ilyen kevesen lennénk? – szontyolodtam el a helyszínen?

Kissé fellélegeztem, amikor a győzelmünkkel végződött találkozó után 30 ezer nézőről adott számot a tudósítás.

Rosszul saccolt *Vitray* és én sem vettem észre, hogy a kezdésre megduplázódott a közönség?

Kinek van igaza?

Utánajártam, s kiderült, hogy egészen pontosan 19 760 darab jegy fogyott el...

Ha ehhez még hozzáadom a mintegy másfél ezer tiszteletjegy-tulajdonost – ha ugyan ennyien ki is jöttek –, akkor még mindig hiányzik 9 ezer abból a bizonyos 30 ezerből.

Mindezt csak azért mondom el itt, mert lapunk e számában közöljük a befejeződött bajnoki év szinte minden adatát: ezek valóságáért és pontosságáért vállalom a felelősséget. Kivéve a nézők számát, ami nem hivatalos, hanem becsült adat. Sajnos, az újságíró – aki pedig mindenről pontosan szeretne beszámolni – nem kap hiteles információt, saccolni kénytelen. S bizony olykor szégyelli leírni, hogy milyen kevesen érkeztek kedvenceik biztatására a valamikori Futbólia *„utódállamában"* a bajnoki mérkőzésre. Ezért aztán a kétezret háromezerre tupírozza.

Mindezt azért jegyzem meg, nehogy a kedves olvasót megtévessze az év végi összesítésünkben szereplő nézőszám: ez az egyetlen adat, amiért nem vállalom a felelősséget. Azt hiszem, ha abból levonnak néhány százalékot, akkor jön ki a valóságot megközelítő végeredmény...

JÖVÉS-MENÉS

Május, június, július az az időszak a labdarúgásban, amikor elkezdődik, illetve javában tart a nagy jövés-menés a futballisták és az edzők táborában. Ez persze nem speciálisan magyar, hanem világjelenség.

Ez a séta a mi NB I-ünkben az edzői gárda mintegy harmadát érinti: cserét, de talán munkanélküliséget is jelent.

Az idei változások a bajnoki év végeztével mintha kisebb méretűek lennének. Ám ez csak látszólagos. A séta ugyanis már korábban elkezdődött: Győrött, Diósgyőrött, Tatabányán, Zalaegerszegen és Veszprémben már nem azok vezényeltek tavasszal, akik az ősszel elkezdték! Tatabányán a 28. fordulóban Csapó személyében már a harmadik edző lépett be.

A nyári szünetre is maradt azért valami a jövés-menésből: a Vasashoz *Gellei* helyett – az egykori többszörös bajnokcsapat mai

Az MTK–FTC 0-2 (0-1) örökrangadón a becsúszó Albert mellett Kecskés Z. viszi el a labdát. Az akciót Puhl Sándor játékvezető figyeli. LOVAS ALBERT felvétele

vezető *„szakemberei”* nyilván elégedetlenek a csapat középcsapatos helyezésével – *Genzwein Ferenc* érkezik, az egykori szakosztályvezető, de most már *természetesen* vezető edzői minőségben.

Nemrégiben *Bicskei Bertalan* nyilatkozatából kiderült: az lenne a helyes, ha az NB I-ben kivétel nélkül TF-et végzett vezető edzők működnének. Úgy látszik azonban, az ő véleményét nem mindenütt veszik figyelembe. Egyes helyeken ugyanis nem ragaszkodnak a TF-edzőidiplomához. A Fradiban például megelégedtek *Nyilasi Tibi* csodás játékos múltjával, az itthoni és külföldi szereplése során szerzett tapasztalataival. Másutt – például, a Vasasnál – nem számít sem a játékosmúlt, sem a TF-diploma, nekik jó a közgazdasági egyetemi végzettség is. Mert *Genzwein* sporttárs csak ezzel rendelkezik...

Óriási jövés-menésre lehet számítani a játékoskorzón, ha lehet hinni a híreknek.

Az egyesületek többsége már kiszemelte azokat a labdarúgókat, akikkel ki szeretné egészíteni játékos keretét. A kiszemeltekkel két célt kíván elérni. Egyrészt erősíteni kívánja NB I-es csapatát, ugyanakkor gyengíteni próbálja a riválisok erejét. A célok érthetők. Én azonban egy dolgot nem értek: miért nincs szó azoknak a fiataloknak bevételéről a felnőtt csapat keretébe, akik oly kiemelkedő teljesítménnyel vívták ki a bajnoki címet az ifibajnokságban, illetve érték el ott az előkelő helyek valamelyikét.

A nagy jövés-menés beharangozóiból az is kiderült, hogy egyik-másik kitűnő labdarúgóval nem is önmaga, vagy jelenlegi egyesülete rendelkezik, hanem valamelyik játékosügynöki kft. Ezen viszont nem csodálkozom: végre létrejött egy jól működő szektora a szabadpiacnak! Az sem baj, ha a vételár kifizetésére nem áll rendelkezésre elegendő készpénz. Lehet hozomra is vásárolni. Ez biztosíték arra, hogy legyen munkája majd az MLSZ illetékes bizottságának is, ha a hátralék nem folyik be a meghatározott időpontra. De nem vészes a jövő. Majd csak akad egy-egy jótét lélek a szponzorok körében, aki néhány hordó sör árát rááldozva a hitelügyletre, megvásárolja az egész szakosztályt...

FÉLREÉRTÉS

A magyar tévé közvetítéseinek kiemelkedő alakját – 190 centimétere mellett még a *nagy Vitray* is eltörpül – azért imádom, mert nemcsak azzal törődik, mi is történik – ezt úgyis látja a néző –, hanem azt is megmagyarázza, mit kellett volna tenni az ügy érdekében.

Az Európa-bajnokság FÁK–Németország mérkőzéssel kapcsolatban olyan kritika érte, hogy a kísérő szövege inkább egy elfogult német szurkoló megnyilvánulásaira emlékeztetett, mint a tudósítói feladatokra.

Azt hiszem, félreértették őt. Gondolom, ő a lelátókon nagy többségben jelen volt, német futballbarátoknak azt akarta bemutatni, *hogyan lehet randalírozás nélkül úgy szurkolni, hogy senkinek be ne törjön a feje...*

S hogy ilyesfajta nevelőtevékenységre szükség lehetett, azt mi sem bizonyítja inkább, mint azok a tömegverekedések, amelyeket a vendég szurkolók Stockholmban rendeztek. Ő mindent megtett: példát mutatott az erőszakmentes szurkolás elterjesztése érdekében. Arról nem tehet, hogy a huligánok nem hallgattak rá – talán nem értenek magyarul.

Ma különben is divat a rádió és a tévé támadása. Lehet, hogy valóban nincs ott minden rendben? Ezt én mint kívülálló nem tudom megítélni. De azért egyszer-egyszer talán nem ártana megbeszélni, hogy a *riporter inkább közvetítsen, mint szurkoljon!* Arról beszéljen, ami a játéktéren történik és ne jósoljon. Amikor ugyanis a svéd–angol mérkőzés 4. percében *Platt* gólt rúgott, azonnal megjósolta: *„az angolok a továbbjutók”*. Mivel azonban a Rasunda stadion nem a dodonai jóshely – az angolok kiestek. Mert hát a futball történészei szerint nem minden találkozó sorsa dől el az első félidő 4. percében...

Egyébként ama FÁK–Németország találkozó alkalmával jómagam csak egy félidőn át élveztem az illusztris kolléga szurkolását. Leállítottam ugyanis a hangot. Rájöttem: jobb, élvezetesebb, ha az ember szép csendben *csak* (k)nézi, csak (k)nézy a meccset...

FURCSASÁGOK

1. Rendszerváltás

Évek hosszú sora telt el azóta, hogy bevezették a vezető edzőséget. Tán azért, mert ez a titulus nem bizonyult mindenütt üdvözítőnek, az utóbbi időben itt-ott átmázolták a *cím*-táblát. Győrött már *„szakosztályigazgató”*, a Szőnyi úton *„igazgató-vezető edző”* volt a vezérevezője a veszélyes zónában hánykolódott csapatnak.

A *„nomen est omen”* – figyelmeztető jel. Például arra – a futball nyelvére fordítva –, hogy olyankor a *legszebb cím sem oldja meg a problémákat.*

Gyakran előfordult nálunk az elmúlt évtizedekben, hogy azok a kiválóságaink, akik már szegre akasztották a csukát, nem edzőségre adták a fejüket, hanem pecsenyesütőt, borozót, presszót és egyéb vendéglátóhelyet nyitottak. *Most rendszerváltás megy végbe.* Az NB I-be a *vendéglátószakmából érkezik vezető edző.*

Bemutatásakor ott voltam a kedves pinceszínházban.

Olyan emberek méltatták e rendszerváltás helyességét a kis színpadon, mint *Mészöly Kálmán, Illovszky Rudolf, Östreicher Emil...*

Miközben nagy figyelemmel hallgattam őket, közben arra gondoltam, milyen nagyszerű kilátásokkal indulhatna az új bajnoki évnek az a csapat, amely rendelkezne ismét két-három *Mészöly* formátumú játékossal, egy *Illovszky* kapacitású vezető edzővel *(még azt sem bánnám, ha főigazgatónak titulálnák)*, s ha egy *Östreicher Emil* lehetne a menedzseriroda teljhatalmú főnöke...

2. A legértékesebb öngól

Az FTC–UTE mérkőzés 2-2 arányú döntetlenre állt, amikor az újpestiek szögletre mentettek egy ígéretes Fradi-akciót. *Fodor* küldte be a labdát, a tőle megszokott pontossággal, ám a kapu előtt helyezkedő társai kissé elkéstek. A labda már veszélytelenül gurult volna oldalirányba, amikor érkezett *Milisits,* az újpestiek játékosa, és saját csapata kapujába továbbította a pettyest.

Ez a 2 pontot ért öngól is a kis *Fodor* érdeme. Ő nemcsak olyan pompásan tudja kapu elé küldeni szögletből a labdát, hogy abból társai gólokat érnek el, hanem – mint a példa is jelzi – a *beadása már öngólra is jó...*

3. Szeme van a labdáinak

Nagyon sokan azért tippelték EB-győztesnek Hollandiát, mert ez az együttes szállt a küzdelembe 4 olyan világklasszissal, mint *Van Basten, Gullit, Rijkaard* és *Koeman.*

Az első mérkőzésen *Van Basten* alig volt játékban. *Rijkaard* lassúnak, körülményesnek tűnt. *Gullit* tüneményes mezőnymunkát végzett ugyan, lövései azonban pontatlanok voltak.

Egyedül *Koeman,* a Barcelona sztárja nem okozott csalódást. A skócia elleni találkozón jegyeztem fel: ez a szőke holland 77 *alkalommal volt a labda birtokosa.* S a megszerzett és hozzá juttatott labdákat lábbal és fejjel olyan mértani pontossággal juttatta el valamelyik – de mindig a legjobb helyzetben volt – társához, hogy a pettyes összesen csak 4 (négy!!!) alkalommal került ellenfélhez!

Aligha akad a ma futballjában olyan játékos, aki egy olyan meccsen, amelyen a tiszta játékidő alig haladja meg a 60 percet, 77-szer jut a labda birtokába! *Koeman* azért kerül ilyen helyzetbe, mert *ő nemcsak hátvéd, hanem középpályás, s ha kell, szinte csatár is egy személyben...*

TABÁK ENDRE

NB II

Az NB II két bajnoka, a Békéscsaba és a Csepel ősztől az első osztályban folytatja. Az alsó vonal alatti hat együttes az NB III csapataival veszi fel a küzdelmeket. A másodosztály két második helyezettjének osztályozó mérkőzéseken ismét lehetősége nyílt arra, hogy feljebb lépjen *(tavaly a Diósgyőrnek és a Zalaegerszegnek sikerült)*, most a Nyíregyháza biztosította a helyét a legjobbak között.

Osztályozó mérkőzések az NB I-ért:

Nyíregyházi VSC–Haladás VSE 1-0 (1-0). Gólszerző: *Csehi T.* (25. p.).

Haladás VSE–Nyíregyházi VSC 1-0 (1-0, 1-0, 1-0), tizenegyesekkel 3:5. Gólszerző: *Illés* (23. p.). A tizenegyeseket a Haladásból *Neudl*, *Illés* és *Görög* berúgta, *Schäffer* hibázott. A Nyíregyháza csapatából *Csehi T.*, *Kertész*, *Erdei*, *Csehi I.* és *Malisenko* egyaránt eredményes volt. A Nyíregyházi VSC 1:1-es összesítéssel, de jobb tizenegyes arányával feljutott az NB I-be.

Diósgyőri FC–BKV Előre 2-1 (1-1). Gólszerzők: *Szabó* (9. p.), *Szvisztun* (70. p.), illetve *Szemere* (30. p.).

BKV Előre–Diósgyőri FC 0-1 (0-0). Gólszerző: *Vitelki* (81. p.).
A Diósgyőr csapata 3:1-es összesítéssel továbbra is az NB I-ben szerepel.

A gólszerző Vitelki Zoltán (DFC)

A KELETI-CSOPORT végeredménye:

1.	Békéscsabai Előre FC	30	20	5	5	62-22	45
2.	Nyíregyházi VSC	30	18	6	6	46-25	42
3.	Kabai Egyetértés	30	18	4	8	57-33	40
4.	Szeged SC	30	14	9	7	46-22	37
5.	Debreceni VSC	30	12	12	6	51-22	36
6.	Hatvan	30	11	12	7	33-21	34
7.	Szarvasi Vasas	30	12	9	9	36-35	33
8.	Bagi FC	30	12	6	12	41-40	30
9.	Eger SE	30	9	10	11	34-45	28
10.	BMTE-Törley	30	10	7	13	37-47	27
11.	Kazincbarcika	30	11	4	15	31-41	26
12.	Salgglas	30	9	6	15	29-42	24
13.	Hajdúnánás	30	7	10	13	25-41	24
14.	Miske	30	6	10	14	27-48	22
15.	Kecskeméti SC	30	5	7	18	24-57	17
16.	Szolnoki MÁV MTE	30	5	5	20	18-56	15

A NYUGATI-CSOPORT végeredménye:

1.	Csepel SC	30	17	8	5	57-21	42
2.	BKV Előre	30	14	9	7	40-23	37
3.	Dorogi Bányász	30	13	10	7	34-20	36
4.	Dunaferr	30	15	5	10	43-38	35
5.	Sabaria-Tipo	30	12	10	8	29-24	34
6.	Soproni LC	30	12	8	10	38-31	32
7.	Paksi Atom	30	13	6	11	44-40	32
8.	III. Ker. TVE	30	11	9	10	26-25	31
9.	Nagykanizsai Olajb.	30	10	10	10	47-44	30
10.	ESMTK-Bauinvest	30	13	4	13	42-46	30
11.	Szekszárdi Dózsa	30	9	11	10	31-34	29
12.	Bajai FC	30	10	7	13	28-32	27
13.	Mohács	30	4	15	11	24-32	23
14.	Ajkai Bányász	30	9	5	16	32-46	23
15.	REAC	30	6	8	16	28-53	20
16.	Oroszlányi Bányász	30	5	9	16	25-59	19

NB III

Az NB III hat csoportelsője jutott az NB II-be, és a csoportok 14–15–16. helyezettje, valamint a két legrosszabb 13. együttes búcsúzik az NB III-tól. A feljutás és kiesés kérdése viszont nem ennyire egyszerű, ha figyelembe vesszük a várható visszalépéseket és megszűnéseket. A változásokra természetesen visszatérünk.

ALFÖLDI CSOPORT

1.	Kiskőrös	30	21	6	3	63-21	48
2.	KTE	30	21	5	4	61-21	47
3.	Hódmezővásárhely	30	15	8	7	48-31	38
4.	Orosháza	30	12	10	8	15-24	31
5.	Gyula	30	11	10	9	34-38	32
6.	Makó	30	13	6	11	38-49	32
7.	Nagyszénás	30	8	14	8	32-31	30
8.	Dabas	30	10	9	11	46-42	29
9.	Cegléd	30	9	10	11	38-48	28
10.	Kiskundorozsma	30	5	17	8	33-36	27
11.	Gyomaendrőd	30	10	7	13	34-42	27
12.	Szegedi Dózsa	30	8	11	11	31-40	27
13.	Szigetszentmiklós	30	8	10	12	41-46	26
14.	Mezőtúr	30	7	6	17	17-38	20
15.	Fajsz	30	6	6	18	26-53	18
16.	Csongrád	30	4	9	17	22-49	17

DRÁVA-CSOPORT

1.	Rákóczi FC	30	19	7	4	55-16	45
2.	PVSK	30	16	9	5	51-28	41
3.	Bóly	30	17	6	7	44-21	40
4.	Komló	30	14	8	8	42-23	36
5.	Paksi SE	30	14	6	10	37-32	34
6.	Nagyatád	30	13	6	11	49-39	32
7.	Kisdorog	30	11	10	9	41-38	32
8.	Bonyhád	30	11	9	10	47-31	31
9.	Barcs	30	9	12	9	30-32	30
10.	K. Építők	30	9	10	11	41-43	28
11.	Marcali	30	10	7	13	36-36	27
12.	K. Honvéd	30	8	9	13	26-33	25
13.	Balatonlelle	30	9	7	14	35-55	25
14.	PEAC	30	10	5	15	36-58	25
15.	MÁV NTE	30	8	3	19	33-65	19
16.	Siklós	30	3	4	23	31-85	10

MÁTRA-CSOPORT

1.	Gödöllő	30	20	6.	4	62-21	46
2.	Jászberény	30	19	7	4	82-18	45
3.	Gyöngyös	30	18	5	7	51-24	41
4.	SBTC	30	16	7	9	50-32	39
5.	Dunakeszi	30	14	7	9	51-37	35
6.	Bélapátfalva	30	14	5	11	48-44	33
7.	Sz. Cukor	30	13	4	13	41-36	30
8.	S. Kohász	30	12	6	12	38-44	30
9.	Sajóbábony	30	10	8	12	30-26	28
10.	Heréd	30	10	8	12	31-37	28
11.	Rákóczifalva	30	9	6	15	36-47	24
12.	Törökszentmiklós	30	7	9	14	31-50	23
13.	Balassagyarmat	30	8	7	15	31-68	23
14.	Nagyréde	30	7	8	15	30-47	22
15.	SVT SC	30	6	9	15	22-49	21
16.	Tarnalelesz	30	4	4	22	26-80	12

BAKONY-CSOPORT

1.	Ajka Hungalu	30	21	7	2	59- 12	49
2.	Keszthely	30	19	6	5	63- 29	44
3.	Győri Dózsa	30	15	8	7	65- 26	38
4.	Répcelak	30	17	4	9	64- 33	38
5.	Betka-MÁV D.	30	12	13	5	53- 25	37
6.	Tapolca	30	15	7	8	42- 24	37
7.	Balatonfüred	30	11	14	5	42- 30	36
8.	Motim TE	30	14	7	9	66- 36	35
9.	Hévíz	30	11	4	15	50- 49	26
10.	Herend	30	9	8	13	34- 41	26
11.	Hegyeshalom	30	7	10	13	36- 49	24
12.	Sárvár	30	9	6	15	34- 49	24
13.	Körmend	30	9	6	15	35- 63	24
14.	Kapuvár	30	8	4	18	28- 59	20
15.	Celldömölk	30	5	5	20	21- 73	15
16.	Zala Volán	30	2	3	25	23-112	7

DUNA-CSOPORT

1.	Pénzügyőr	30	19	5	4	35-10	43
2.	Érdi VSE	30	18	6	4	47-25	42
3.	H. Hargita	30	15	6	7	57-37	36
4.	Százhalombatta	30	13	9	6	48-26	35
5.	Esztergom	30	14	6	8	51-34	34
6.	RTK	30	12	7	9	45-40	31
7.	Lajoskomárom	30	9	11	8	39-35	29
8.	Dreher Sörgyár	30	9	9	10	36-44	27
9.	Ludens FC	30	7	9	12	33-43	23
	Monor	30	7	9	12	33-43	23
11.	Szondi-Waltham	30	6	10	12	22-33	22
12.	Dömsöd	30	7	7	14	28-45	21
13.	Sárisáp	30	6	8	14	25-47	20
14.	Fűzfő	30	4	9	15	27-40	17
15.	Várpalota	30	5	7	16	24-48	17
16.	Péti MTE	visszalépett					

TISZA-CSOPORT

1.	Tiszavasvári	30	19	8	3	67-26	46
2.	Hajdúszoboszló	30	17	9	4	52-27	43
3.	Ózdi Kohász	30	16	10	4	65-29	42
4.	Rakamaz	30	14	9	7	45-33	37
5.	Mátészalka	30	13	8	9	43-28	34
6.	Bors. Ép. Volán	30	12	10	8	46-32	34
7.	Edelény	30	12	9	9	28-28	33
8.	Karcag	30	10	12	8	44-51	32
9.	Balmazújváros	30	11	9	10	46-33	31
10.	Kisvárda	30	13	5	12	44-40	31
11.	MVSC	30	7	13	10	27-39	27
12.	Szerencs-Hegyalja	30	6	11	13	32-43	23
13.	Olefin SC	30	8	7	15	29-43	23
14.	Levelek	30	6	6	18	29-74	18
15.	D. Kinizsi	30	3	8	19	23-56	14
16.	Nagyhalász	30	2	8	20	22-60	12

IX. Labdarúgó Európa-bajnokság Svédország, 1992

Rövid EB történelem

Az 1954-es világbajnokság után hamar kiderült, hogy csak az igazi tétmérkőzések mozgatják meg a szurkolók tömegeit. Az UEFA időben felismerte, hogy a világbajnoki összecsapások között megrendezhető a kontinens viadal is. Az első kiírás 1958-ban megszületett és 17 nemzet labdarúgó szövetsége jelentkezett az 1960-as – *Henry Delaunay* francia főtitkár emlékének szentelt – kupára.

A második sorozat – négy év múlva – már a Nemzetek Európa Kupája címet viselte, majd 1968-tól hivatalosan is Európa-bajnokságként tartjuk nyilván az eseményeket.

1960-tól 1976-ig négy csapat került a döntőbe, az első mérkőzések győztesei a bajnoki címért, a vesztesek a harmadik helyért játszottak. 1980-tól rendeznek nyolcas döntőket – nem utolsó sorban a televízió jóvoltából – ahol a két csoport első és második helyezettje keresztbe játszik az érmes helyekért. *(1984-től nem döntik el a bronzérem sorsát.)*

A selejtezőkre és a döntőkre egyre nagyobb figyelem irányul, így nemcsak a sportág szempontjából, hanem anyagilag is egyre jelentősebb esemény a labdarúgó – immár a IX. – Európa-bajnokság.

•

Az első kiírás legelső mérkőzésén a magyar válogatott volt az egyik szereplő. 1958. szeptember 28-án Moszkvában, több mint 100 ezer néző előtt: Szovjetunió–Magyarország 3-1 (3-0). A visszavágón is vereséget szenvedtünk a Népstadionban, 1-0-ra. Így az 1958–60-as Delaunay Kupában nem jutottunk a negyeddöntőbe.

Válogatottunk szereplése az 1962–64-es, **2. kiírásban. 1. forduló:** Magyarország–Wales 3-1 és 1-1. **2. forduló:** NDK–Magyarország 1-2 és 3-3. **A negyeddöntőben:** Franciaország–Magyarország 1-3 és 1-2. **Az elődöntőben:** Spanyolország–Magyarország 2-1 (1-0, 1-1, 1-1), gólszerzők: *Pereda, Amancio,* illetve *Bene.* **A 3. helyért:** Magyarország–Dánia 3-1 (1-0, 1-1, 1-1), Barcelona, 1964. június 20. Magyarország: *Szentmihályi – Novák, Mészöly, Ihász – Solymosi, Sipos – Farkas, Varga, Albert, Bene, Fenyvesi dr.* Gólszerzők: *Novák* 2 (egyet 11-esből), *Bene,* illetve *Bertelsen.* **Magyarország bronzérmes!**

Az 1966–68-as, **3. kiírásban** válogatottunk az 5. csoportban szerepelt. **Eredményeink:** Hollandia–Magyarország 2-2 és 1-2, Magyarország–Dánia 6-0 és 2-0, Magyarország–NDK 3-1 és 0-1 *(ez a lipcsei találkozó volt az EB történelem 150. mérkőzése).* **Végeredmény: 1. Magyarország** 9 pont, 2. NDK 7, 3. Hollandia 4, 4. Dánia 3 ponttal. **A negyeddöntőben:** Magyarország–Szovjetunió 2-0 és 0-3.

Az 1970–72-es, **4. kiírásban** válogatottunk a 2. csoportban szerepelt. **Eredményeink:** Norvégia–Magyarország 1-3 és 0-4, Magyarország–Franciaország 1-1 és 2-0, Magyarország–Bulgária 2-0 és 0-3. **Végeredmény: 1. Magyarország** 9 pont, 2. Bulgária 7, 3. Franciaország 7, 4. Norvégia 1 ponttal. A negyeddöntőben: Magyarország–Románia 1-1 és 2-2, a harmadik mérkőzésen 2-1. **Az elődöntőben:** Szovjetunió–Magyarország 1-0 (0-0). **A 3. helyért:** Belgium–Magyarország 2-1 (2-0), Liege, 1972. június 17. Magyarország: *Géczi – Fábián, Páncsics, Bálint, Juhász P. – Juhász I., Albert, Kű – Kozma, Dunai II., Zámbó (Szűcs).* Gólszerzők: *Lambert, Van Himst,* illetve *Kű* (11-esből).

Az 1974–76-os, **5. kiírásban** válogatottunk a 2. csoportban szerepelt. **Eredményeink:** Luxemburg–Magyarország 2-4 és 1-8, Wales–Magyarország 2-0 és 2-1, Ausztria–Magyarország 0-0 és 1-2. **Végeredmény:** 1. Wales 10 pont, **2. Magyarország** 7, 3. Ausztria 7, 4. Luxemburg 0 ponttal.

Az 1978–80-as, **6. kiírásban** válogatottunk a 6. csoportban szerepelt. **Eredményeink:** Finnország–Magyarország 2-1 és 1-3, Magyarország–Szovjetunió 2-0 és 2-2, Görögország–Magyarország 4-1 és 0-0. **Végeredmény:** 1. Görögország 7 pont, **2. Magyarország** 6, 3. Finnország 6, 4. Szovjetunió 5 ponttal.

Az 1982–84-es **7. kiírásban** válogatottunk a 3. csoportban szerepelt. **Eredményeink:** Luxemburg–Magyarország 2-6 és 2-6, Anglia–Magyarország 2-0 és 3-0, Magyarország–Görögország 2-3 és 2-2, Dánia–Magyarország 3-1 és 0-1. **Végeredmény:** 1. Dánia 13 pont, 2. Anglia 12, 3. Görögország 8, **4. Magyarország** 7, 5. Luxemburg 0 ponttal.

1972. április 29. Népstadion. Magyarország–Románia 1-1 (1-0). Gólszerző: Branikovits, illetve Satmareanu. Képünkön Fazekas László a védők szorításában

Az 1986–88-as, **8. kiírásban** válogatottunk az 5. csoportban szerepelt. **Eredményeink:** Magyarország–Hollandia 0-1 és 0-2, Görögország–Magyarország 2-1 és 0-3, Ciprus–Magyarország 0-1 és 0-1, Magyarország–Lengyelország 5-3 és 2-3. **Végeredmény:** 1. Hollandia 14 pont, 2. Görögország 9, **3. Magyarország** 8, 4. Lengyelország 8, 5. Ciprus 1 ponttal.

Az 1990–92-es, **9. kiírásban** válogatottunk a 3. csoportban szerepelt. **Eredményeink:** Norvégia–Magyarország 0-0 és 0-0, Magyarország–Olaszország 1-1 és 1-3, Magyarország–Ciprus 4-2 és 2-0, Magyarország–Szovjetunió 0-1 és 2-2. **Végeredmény:** 1. Szovjetunió 13 pont, 2. Olaszország 10, 3. Norvégia 9, **4. Magyarország** 8, 5. Ciprus 4 ponttal.

•

Nemzeti válogatottunk minden alkalommal részt vett az EB küzdelmeiben, de a *(négyes)* döntőbe csak két esetbe sikerült bejutnia *(1964-ben bronzérem, 1972-ben negyedik hely).*

Összesített eredményeink:

A selejtezőkön:	61	28	14	19	114–83	70 p.	57,30%
A döntőben:	4	1	–	3	5–6	2 p.	25 %
EB szereplés összesen:	65	29	14	22	119–89	72 p.	55,38%

Az EB döntők eredményei:

- **I. 1960.** Franciaországban: **Szovjetunió–Jugoszlávia 2-1 (0-1, 1-1, 1-1).** 3. Csehszlovákia, 4. Franciaország.
- **II. 1964.** Spanyolországban: **Spanyolország–Szovjetunió 2-1 (1-1). 3. Magyarország,** 4. Dánia.
- **III. 1968.** Olaszországban: **Olaszország–Jugoszlávia 1-1 (0-1, 1-1, 1-1),** a megismételt döntőben: **2-0 (0-0).** 3. Anglia, 4. Szovjetunió
- **IV. 1972.** Belgiumban: **NSZK–Szovjetunió 3-0 (1-0).** 3. Belgium, **4. Magyarország.**
- **V. 1976.** Jugoszláviában: **Csehszlovákia–NSZK 2-2 (2-1, 2-2, 2-2),** tizenegyesekkel **5:3.** 3. Hollandia, 4. Jugoszlávia.
- **VI. 1980.** Olaszországban: **NSZK–Belgium 2-1 (1-0).** 3. Csehszlovákia, 4. Olaszország.
- **VII. 1984.** Franciaországban: **Franciaország–Spanyolország 2-0 (0-0).** A 3. helyért nem játszott Dánia és Portugália
- **VII. 1988.** A Német Szövetségi Köztársaságban: **Hollandia–Szovjetunió 2-0 (1-0).** A 3. helyért nem játszott az NSZK és Olaszország.
- **IX. 1992.** Svédországban: **Dánia–NSZK 2-0 (1-0).** A 3. helyért nem játszott Svédország és Hollandia.

1. CSOPORT

Az 1992-es labdarúgó Európa-bajnokság első gólja. A nyitómérkőzés 25. percében Limpar szögletét Jan Eriksson fejelte Martini kapujába.

SVÉDORSZÁG–FRANCIAORSZÁG 1-1 (1-0)

1992. június 10. Stockholm, Rasunda-stadion, 28 ezer néző. Vezette: Szpirin (Filippov, Butyenko, mindhárom FÁK-beli).

Svédország: Ravelli – R. Nilsson, J. Eriksson, P. Andersson, Björklund – Ingesson, Thern, Limpar, Schwarz – K. Andersson, Brolin.
Szövetségi kapitány: Tommy Svensson.

Franciaország: Martini – Blanc – Angloma, Boli, Casoni, Amoros – Sauzée, Deschamps, Vahirua – Cantona, Papin.
Szövetségi kapitány: Michel Platini.

Csere: Vahirua helyett Perez a szünetben, Angloma helyett Fernandez a 67., K. Andersson helyett Dahlin a 74. percben.

Gólszerző: J. Eriksson, a 25., Papin az 59. percben.

Sárga lap: Angloma a 36., Schwarz a 40., Cantona az 53., Thern a 88. percben.

Szögletarány: 5:5 (3:3).

A nyitányból – mely azért a szokásosnál rangosabb volt – arra lehetett következtetni, hogy lesz ez még jobb is... A Rasunda stadion lelátóiról ugyanis csalódottan távozott a nézősereg, többségük a bisztrókban vigasztalódott. A svédek semmit sem módosítottak szokott játékukon, bezárkóztak *„udvarukba"* s onnan hol kisebb, hol nagyobb *„ajtónyitással"* ijesztgették ellenfelüket. Ez még nem is lett volna meglepő, annál inkább a franciák halovány játéka, pedig ők esélyesként érkeztek az EB döntőre. A franciák támadását leginkább a két szélső, *Angloma* és *Vahirua* kezdeményezte. *Papin* eltűnt a *„sorok"* között. Igaz, őrzőt többet is kapott, a birkózás pedig nem kenyere. Jól működött a francia védősor, a középpályáról azonban hiányzott egy irányító, aki *Papin „támasza"* is lehetett volna. Jelentős mezőnyfölényre egyik csapat sem tett szert és a játék ezután változott csak némileg, amikor a svédek vezetést szereztek. Az EB első gólja igen látványos volt. A svédek egyik mozgatójának, a *„celldömölki" Limpar*nak baloldalról belőtt szögletét a *„mélységből"* kirobbant *J. Eriksson* bombaerővel a jobb felső sarokba fejelte. A svédek kezdeményezéseit a franciák *„angolosan"* próbálták megtörni, rendre ívelgették a labdákat... Hiába... A hazai védők a levegőben is jobbak voltak. Meglepetésnek tűnt egyébként, hogy *Platini Anglomát* és *Vahiruát* is lecserélte. A helyükre álltak közül csak *Perez* igazolta kapitánya meglátását, *Fernandez* ugyanis nehézkesnek tűnt, nem tudott bekapcsolódni a gyors játékba. *Perez* viszont csillagos ötöst érdemelt azért a hosszú átadásért, amelyet a fedezetlen *Papin* kapott és akinek már csak rutinmozdulat kellett ahhoz, hogy betaláljon *Ravelli* kapujába. *Platini*vel ellentétben *Angloma* játéka tetszett a nézőknek és a szakértőknek. A nyakigláb néger néha lehetetlen mozdulatokkal hozta zavarba a svédeket és mikor megindult, két lépés után már előnye volt. Ez talán nem is csoda, hiszen a Paris SG 27 éves játékosa éppen ezzel az erényével hívta fel magára Platini figyelmét, aki először 1990-ben a csehszlovákok elleni EB selejtezőn szerepeltette a válogatottban. Ez volt az igazi nemzetközi megmérettetése, bár 1988-ban már részese volt a francia utánpótlás válogatott EB sikerének. Hatévi nekifutás kellett ahhoz, hogy vágyálma teljesüljön, hiszen amikor 1986-ban Guadeloupeból az Orly repülőtéren landolt, még semmi biztosítéka nem volt ahhoz, hogy hol fog futballozni. Egyébként repülőjegyét is egy barátja vásárolta meg *„Josse"*-nek *(akit így neveznek barátai)*, mert családneve *Jocelyn Angloma* nehézkesnek tűnt kimondani számunkra.

A kezdés után Rennes lett az első francia csapata, majd a Lilleben folytatta, míg jelenleg a Paris SG a *„kenyéradója"*. Dolgozott *Henri Michel* és *Gerard Banide* keze alatt, utóbbi *Santini* helyére szerződtette.

Lille-ben, *Georges Heylens* irányításával sokat fejlődött, az ő edzésén mértek neki először 11 másodpercet száz méteren. *Angloma* úgy gondolta és remélte, hogy a svédországi EB-n bérletet vált a francia válogatottba.

A mérkőzésen *Amoros* 80., *Casoni* és *Cantona* a 25. válogatottságát ünnepelte.

DÁNIA–ANGLIA 0-0

1992. június 11. Malmö, Malmö-stadion, 20 ezer néző. Vezette: Blankenstein (Dolstra, Overkleeft, mindhárom holland).

Dánia: Schmeichel – L. Olsen – K. Nielsen, Christofte – Sivebaek, Vilfort, J. Jensen, B. Laudrup, H. Andersen – B. Christensen, Povlsen.
Szövetségi kapitány: Richard Möller-Nielsen.

Anglia: Woods – Curle, Keown, Walker, Pearce – Steven, Platt, Palmer, Merson – A., Smith, Lineker.
Szövetségi kapitány: Graham Taylor.

Csere: Curle helyett Daley a 62., Merson helyett Webb a 71. percben.

Sárga lap: Keown a 9., Curle a 11., Daley a 68., Sivebaek a 84. percben.

Szögletarány: 8:3 (3:2) Anglia javára.

Az elképesztően alacsony színvonalat sokan azzal magyarázták, hogy végtelenül fáradt, fásult játékosok indultak a csatába. Kijutott és kijut a kritika természetesen az UEFA-nak is, amely a nyár közepére írta ki az EB-döntőt. A profi játékosok egy átjátszott idény után számtalan hazai, bajnoki és kupa, valamint nemzetközi szerepléssel a lábukban láttak neki az új feladatnak. Talán a dánok játszották inkább a futballt, az angolok pedig azt, amely hazájuk milliőjében a divat. Így aztán a néző hiába várta a szellemes, látványos megoldásokat, meg kellett elégednie a sablonokkal, a játék monotonságával. A dánok voltak a *„széttszórtabbak" (nyolc légiós kapott helyet soraikban)*, de az angolok összeszokottsága sem változtatott a dolgok menetén. Akadtak viharos akciók, nagy, erős de pontatlan lövések, a két kapust azonban nemigen tették próbára.

A bemutatkozás után már meg lehetett állapítani, hogy a dánok hajtóerejét a *Sivebaek, B. Laudrup, Povlsen* trió jelenti, s ha ők hozni tudják magukat, ez az eredményt is meghatározza.

Az angolok akkor tudtak iramot változtatni, amikor *Graham Taylor* kapitány *Daley*-t is beküldte a pályára. Erre jól emlékeznek a magyar–angol nézői is, hiszen a britek játéka *Daley* szereplésével vált életveszélyessé. Ezen a találkozón is körülbelül így történt... ...mely a két csapat 13. összecsapása volt, eddig 8 angol, 1 dán győzelem és 4 döntetlen született. Dánia most sorrendben harmadszor lett EB-döntős, *John Sivebaek* mindháromszor cselekvő résztvevője volt az együttesnek.

Neil Webb 25. válogatottságát ünnepelte, *David Platt* e mérkőzést megelőző napon volt 26 éves.

David Platt teljesítménye sem volt a „régi"...

1. csoport: a legjobb négy közé jutásért

FRANCIAORSZÁG–ANGLIA 0-0

1992. június 14. Malmö, Malmö-stadion, 25 ezer néző. Vezette: Puhl (Varga, Szilágyi, mindhárom magyar).

Franciaország: Martini – Amoros, Blanc, Casoni, Boli, Durand – Deschamps, Fernandez, Sauzée – Cantona, Papin.

Anglia: Woods – Keown, Palmer, Walker – Sinton, Steven, Batty, Platt, Pearce – Lineker, Shearer.

Csere: Sauzée helyett Angloma a szünetben, Fernandez helyett Perez a 75. percben.

Sárga lap: Fernandez a 31., Batty a 70. percben.

Szögletarány: 6:5 (3:0) Anglia javára.

Az előcsatározások egyik slágermérkőzésének ígérkezett ez a találkozó. Magyar szempontból azért, mert a francia futball elég ismert a szurkolók előtt, az angolokat pedig nem is olyan régen a Népstadionban láthattuk. No, meg azért is, mert magyar résztvevője is volt a találkozónak, a vezetőbíró *Puhl Sándor*, valamint a két partjelző *Szilágyi László* és *Varga Sándor* személyében.

Az, hogy ez az összecsapás mindvégig rendben zajlott le, elsősorban a magyar trió eredményes működésének tulajdonítható. Példás összhangban hozták meg döntéseiket, végig kézben tartották a játék irányítását. Különösen az tűnt fel, hogy *Puhl* mennyire *„szót értett"* az angol és francia futballistákkal, eddig csupán azt tudtuk róla, hogy a német nyelv fordulatait ismeri.

A franciák – elsősorban tőlük vártak sokat – megint nem remekeltek. Áll ez az angolokra is, *(bár Pearce a 82. percben hatalmas kapufát lőtt)*, így, ennek megfelelően alakult a mérkőzés színvonala. Mindkét csapatban játszottak sztárok, de a legnagyobbak *Papin* és *Lineker* semmi olyat nem mutatott, amellyel egy magasabb kategóriába kerülhettek volna. Ami tetszett: *Boli* és *Blanc* összmunkája, *Deschamps „robotolása"*, *Pearce* robosztussága, valamint a két színesbőrű, *Walker* és *Palmer* szívóssága, ruganyossága...

A francia kezdőcsapatban hét, valamint az angoloknál egy *(Steven)* Marseille játékos szerepelt, míg *Cantona* és *Batty* a Leeds United bajnokcsapatában egymás előtt játszik.

Tomas Brolin, a 22 éves svéd csatár, a mérkőzés hajrájában lőtt góljával búcsúztatta az angolokat. Az idén három szinten is foglalkoztatták, az utánpótlás, az olimpiai és a nagyválogatottban szerepelt, az elődöntőben öltötte magára 20. alkalommal a legjobbak mezét

SVÉDORSZÁG–DÁNIA 1-0 (0-0)

1992. június 14. Stockholm, Rasunda-stadion, 30 ezer néző. Vezette: Schmidhuber (Ren, Ennuschat, minhárom német).

Svédország: Ravelli – R. Nilsson, J. Eriksson, P. Andersson, Björklund – Schwarz, Thern, Limpar – Ingesson, Brolin, Dahlin.

Dánia: Schmeichel – L. Olsen – K. Nielsen, Christofte – Sivebaek, Vilfort, B. Laudrup, J. Jensen, H. Andersen – B. Christensen, Povlsen.

Csere: B. Christensen helyett Frank az 51., J. Jensen helyett H. Larsen a 63., Dahlin helyett Ekström a 77., Limpar helyett Erlingmark a 90. percben.

Gólszerző: Brolin az 59. percben.

Sárga lap: H. Andersen a 14., P. Andersson a 41. percben.

Szögletarány: 5:4 (2:0) Dánia javára.

Minden tekintetben bizalom kísérte *Tommy Svensson* kapitány ténykedését, aki 1990-ben vette át a legjobbak irányítását és előzőleg negyven alkalommal volt válogatott.

A svéd csapat szokott játékmódját alkalmazta, akcióik váratlanok és igen veszélyesek voltak. A dánokhoz hasonlóan szépszámmal akadtak idegenlégiósok a svéd csapatban is, és éppen ezért mindkét gárdán meglátszott az összeszokottság hiánya. Nehézkes perceik *(a nagy ígéreten) Brolin*on is múlott, aki sehogyan nem tudott játékba lendülni, ha pedig már *„beindult"*, sokat hibázott. Kétségtelenül a hazaiaknál szerepelt több klasszis, de ez a játék nagy részében nem tűnt föl.

Külön kell szólni a magyar származású *Andreas (András) Limpar*ról, aki az EB-ig már harmincszoros válogatottsággal büszkélkedhetett. Svéd részről ő volt a játék meghatározója, erejét azonban annyira *„szétfutotta"*, hogy mire lövőhelyzetbe került *„légzési zavarai"* támadtak. *Limpar* az angol Arsenal játékosa és annak egyik legkreatívabb egyénisége. *Brolin* és *Limpar* mellett természetesen nem lehet megfelekedkezni a Benfica svéd sztárjairól, hiszen *Thern* és *Schwarz*, ugyancsak oszlopai a kék-sárgák válogatottjának.

Az *„északi"* rangadón egyértelműen *J. Eriksson, Ingesson*, illetve *Sivebaek, B. Laudrup* és *Povlsen* érdemelt dicséretet.

A két ország között labdarúgásban amolyan osztrák–magyar párharc alakult ki, 92 találkozójuk közül 42 svéd, 34 dán győzelem és 16 döntetlen született.

SVÉDORSZÁG–ANGLIA 2-1 (0-1)

1992. június 17. Stockholm, Rasunda-stadion, 29 ezer néző. Vezette: Dos Santos (Lopes, De Carvalho, mindhárom portugál).

Svédország: Ravelli – R. Nilsson, J. Eriksson, P. Andersson, Björklund – Ingesson, Thern, Schwarz, Limpar – Brolin, Dahlin.

Anglia: Woods – Batty, Keown, Walker, Pearce – Webb, Platt, Palmer, Sinton – Daley, Lineker.

Csere: Limpar helyett Ekström a szünetben, Lineker helyett A. Smith a 62., Sinton helyett Merson a 76. percben.

Gólszerző: Platt a 4., J. Eriksson az 52., Brolin a 83. percben.

Sárga lap: Daley a 10., P. Andersson a 45., Schwarz a 69., Björklund a 71., Webb a 82. percben.

Szögletarány: 13:2 (4:1) Svédország javára.

Az elődöntő közelsége alaposan hevítette a játékosokat és akiben a tűz nem lobogott magas hőfokon, az *„kívülről"* figyelhette a mérkőzést. Ebben a sorsban osztozott *Limpar* és *Lineker* is. Az angolok veresége ismét piros lámpát jelentett további útjukhoz, nem tudták igazolni esélyüket, amelyet főként a VB szereplésükkel érdemeltek ki. Kiesésük óriási csalódást jelentett a szigetországban, pedig először úgy tűnt, hogy *Platt* kapásgólja ismét továbbjuttatja a csapatot.

A svédek sokat javítottak nemzetközi mérlegükön, az angol csapat kiverése igazi fegyvertény, és nagyon biztató az 1994-es amerikai VB előtt. Pedig *Tommy Svensson* kapitánynak sem volt könnyű dolga, hiszen sokakat idegenből kellett hazai szolgálatba állítania: *Limpar* (Arsenal), *Schwarz, Thern* (Benfica), *R. Nilsson* (Sheffield Wednesday – Woods és Palmer csapattársa), *Ingesson* (Malines), *Brolin* (Parma), *Dahlin* (Mönchengladbach) az utolsó pillanatokig klubjukat szolgálták.

Sok drámai jelenete volt a mérkőzésnek, az angol szurkolók részére a legszívfacsaróbb a 83. perc, amikor *Brolin* – a szőke, tömzsi sztár – *Woods* kapujának balfelső sarkába emelte a labdát. Ez a gól ugyanis a *„rajongók"* gyors hazautazását is jelentette, amelynek legjobban talán a svéd rendőrök örültek. Néhány nap alatt a *„vendégek"* sarkukból fordították ki a *„megszállt"* városokat.

Brolin volt a nap hőse, könnyen lehet, hogy a dobogó valamelyik fokára menetel a svéd válogatott...

Ravelli 90., *Ingesson* 25. válogatottságát ünnepelte.

DÁNIA–FRANCIAORSZÁG 2-1 (1-0)

1992. június 17. Malmö, Malmö-stadion, 24 ezer néző. Vezette: Forstinger (Moest, Pemmer, mindhárom osztrák).

Dánia: Schmeichel – L. Olsen – Sivebaek, K. Nielsen, Christofte, H. Andersen – J. Jensen, B. Laudrup, H. Larsen–Povlsen, Frank.

Franciaország: Martini – Boli, Blanc, Casoni – Amoros, Perez, Deschamps, Durand, Vahirua – Cantona, Papin.

Csere: Vahirua helyett Fernandez a szünetben, K. Nielsen helyett Piechnik a 63., B. Laudrup helyett Elstrup a 68., Perez helyett Cocard a 81. percben.

Gólszerző: H. Larsen a 8., Papin a 61., Elstrup a 78. percben.

Sárga lap: Povlsen a 14., Casoni a 15., Perez a 32., Boli a 38., Frank a 47., Deschamps a 74. percben.

Szögletarány: 5:4 (3:2) Dánia javára.

Az EB-döntő előtt a *World Soccer* című nagy hírű, angol szaklap így írt az esélyekről:

Az év csapata: *A francia válogatott.*

A legjobb szövetségi kapitány: *Michel Platini.*

A világ legjobb labdarúgója *(pillanatnyilag): Jean-Pierre Papin.*

Mindezek után nem lehetett kétséges, hogy a gall-kakasosok viszik haza az Európa-bajnoki aranyérmet. A dánok viszont alaposan közbeszóltak, és az EB selejtezőt megingás nélküli győzelmi sorozattal zárt francia csapatot, idő előtt búcsúra késztették.

Platini nimbusza ezzel a nem várt kudarccal alaposan csökkent, míg a dán szakvezető új máguskként jelentkezett a nemzetközi labdarúgó piacon.

Feltűnő volt a mérkőzés bevezető szakasza, ekkor ugyanis a gyenge formában lévő osztrák játékvezető, *Forstinger* játszotta a főszerepet, és a pálya különböző részein sárga lapokat osztogatott, összesen hatot. A másik szenzáció: az addig pompásan együttműködő *Boli–Blanc* duó elemi hibájából született meg a dánok nem várt sikere.

A nemzetközi szakértők a dánok továbbjutását úgy könyvelték el, hogy számukra ez már a csúcsot jelenti, nagyobb eredmény már nem várható tőlük. Egész másként vélekedett viszont a dán közvélemény. Hja, evés közben jön meg az étvágy...

Torben Frank a mérkőzés előtti napon volt 24 éves! *John Sivebaek* 80., *Peter Schmeichel* 50. válogatottságát boldogan ünnepelhette, *Laurent Blanc* és *Bruno Martini* 25 alkalommal szerepelt a legjobbak között.

1984. június 12-én az EB nyolcas döntőjében *(A-csoport)* már találkozott a két csapat, akkor *Platini* góljával a franciák győztek 1-0-ra.

Most, az egy időben rendezett mérkőzések *(Svédország–Anglia és Dánia–Franciaország)* kezdete előtt a svédek és a franciák voltak a továbbjutók. Érdekesen alakultak a párharcok! 4. perc: *Platt* gólja után az angolok és a svédek örülhettek. 8. perc: *H. Larsen* találata után – ugyancsak. 52. perc: *J. Eriksson* gólja után a svédek, valamint a dánok és az angolok reménykedhettek. 61. perc: *Papin* gólja után a svédek és a franciák a továbbjutók. 78. perc: *Elstrup* gólja után a svédek és a dánok a legjobb négy között. 83. perc: *Brolin* szépségdíjas emelése csak megerősítette a továbbjutást. Így a svédek mellett – meglepetésre – a dánok jutottak a legjobb négy közé.

A francia Eric Cantona a dánok gyűrűjében. H. Larsen, L. Olsen és K. Nilsen igyekszik semlegesíteni a csatárt...

Az 1. csoport végeredménye:

1.	Svédország	3	2	1	–	4-2	5 pont
2.	Dánia	3	1	1	1	2-2	3 pont
3.	Franciaország	3	–	2	1	2-3	2 pont
4.	Anglia	3	–	2	1	1-2	2 pont

A „nagyok" is hibáznak

Már a Svédország–Franciaország nyitány is felborzolta a kedélyeket, hiszen a világsajtó által beharangozott Platini-csapattól sokkal többet várt a közvélemény.

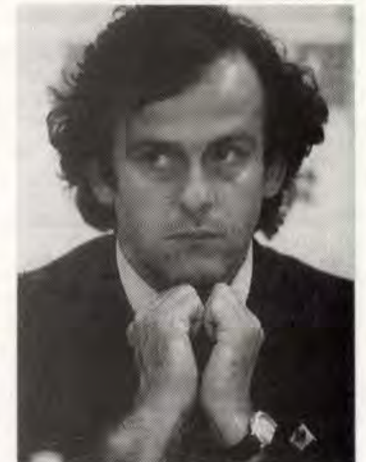
A másik oldalon *Tommy Svensson* svéd szövetségi kapitány, az itáliai VB-n sebet kapott csapatával vágott neki az új feladatnak, a felkészülés során harminchat játékost próbált ki. Hazahívta az idegenlégiósokat, majd sikerült neki jó közösségi szellemet kialakítani, melyet még az sem rontott el, hogy egyik *„ásza", Pettersson,* az Ajax csatára, az UEFA Kupa második márkőzésén a kezét törte. Harcrakész és bizakodó volt a svéd válogatott, az eredmény is őket igazolta.

A franciák ezzel szemben elbizakodottan úgy vélték, hogy *Papin*nel – a csapat közepén – megismételhetik 1984-es sikerület. Az Anglia elleni 0-0 után azonban – jó esetben egy pont is elegendő lett volna – a dánok megfricskázták őket. Kiestek, és bizonyára nem virágcsokorral várták a csapatot az Orly repülőtéren.

Svédország és Dánia tehát bravúrt vitt végbe, míg a franciák bánatában az angoloknak is osztozniuk kellett. Mindössze egy lőtt góljukkal és a döntetlenekkel szerzett két ponttal nem maradhattak versenyben. Őket sem várták az ünneplő tömegek a Hearthrow-n. *Graham Taylor* szövetségi kapitány eddig sem volt túlságosan népszerű, nem kell nagy jósnak lenni ahhoz, hogy hamarosan a fejét követelik majd. Mit tehetett volna, hiszen legjobb játékosai, *Gascoigne, Barnes, Stevens* sérülés miatt nem állhattak rendelkezésre, s kudarc már kissé előre vetítette árnyékát. De nem remekeltek azok sem, akikben a legjobban bízott. *Lineker* például alig veszélyeztette az ellenfél kapuját, a szélvészgyors *Daley* is inkább futóstílusával hívta fel magára a figyelmet, *Platt* és *Palmer* – akik legjobban megállták a helyüket – kevésnek bizonyultak a csapat *„felélesztéséhez".*

A váratlanul beugró Dánia viszont alaposan meglepte a futballvilágot. Pedig – időhiány miatt – istenigazából nem is tudtak ráhangolódni a döntőre, a nem kedvelt szövetségi kapitány, *Richard Möller-Nielsen* azonban meg tudta oldani a gordiusi csomót. Rutinos együttesre építette svédországi csapatát, és jól gondolta. Különösen a franciák elleni győzelmük volt imponáló és elismerésre méltó.

Graham Taylor angol és Michael Platini francia szövegségi kapitány

2. CSOPORT

A legjobb négy közé jutásért

HOLLANDIA–SKÓCIA 1-0 (0-0)

1992. június 12. Göteborg, Ullevi-stadion, 35 ezer néző. Vezette: Karlsson (Sundqvist, Persson, mindhárom svéd).

Hollandia: Van Breukelen – R. Koeman – Van Aerle, Wouters, Van Tiggelen – Gullit, Rijkaard, Bergkamp, Rob Witschge – Van Basten, Roy.
Szövetségi kapitány: Rinus Michels.

Skócia: Goram – McKimmie, Gough, McPherson, Malpas – McAllister, McStay, McCall, McClair – Durie, McCoist.
Szövetségi kapitány: Andy Roxburgh.

Csere: Wouters helyett Jonk az 55., McCoist helyett Gallacher a 74., McClair helyett Ferguson a 80., Bergkamp helyett Winter a 86. percben.

Gólszerző: Bergkamp a 77. percben.

Sárga lap: Rob Witschge a 25 percben.

Szögletarány: 7:3 (6:1) Hollandia javára.

A hollandok 21 évig vártak a skótok elleni győzelemre! A két szövetségi kapitány egyébként jubileumot ünnepelt, mindketten ötvenedszer ültek válogatottjuk kispadján. A hatvannégyéves és legidősebb szövetségi kapitány *Rinus Michels* 28,5, míg ellenfele, a negyvennyolcesztendős *Andy Roxburgh* 28 éves átlagú csapatot küldött a pályára. A holland szakvezető volt jobb helyzetben, mivel játékra jelentkezett *Rijkaard,* míg a skótnak nélkülöznie kellett legjobbját, a sérülés miatt kivált *Gordon Strachant. Roxburgh* bizalmának első letéteményese, az 1992-es év *„aranycipőse,"* a Glasgow Rangers gólvágója *McCoist* volt. Mérkőzés előtt erős holland *„fölény"* volt megállapítható, mivel a *„tulipánosok"* hatezer, a skótok pedig csak ezer szurkoló biztatását élvezhették.

Ismételten bebizonyosodott, hogy az a válogatott haladhat biztosan előre, amelyikben több a klasszis játékos. A hollandban pedig szép számmal vannak: *Van Breukelen, R. Koeman, Rijkaard, Bergkamp, Van Basten* és mindenek előtt *Gullit.* De akad még egy, akiről majd később még szó esik, az ugyancsak sötétbőrű *Roy.*

A skótok ennél jóval szerényebb névsorral rendelkeztek, a nemzetközi életben mindössze *Gough (remekül semlegesítette Van Bastent), Malpas, McClair,* a már említett *McCoist* számított ismertnek.

A kilencven perc azonban nem mutatott nagy különbséget, de nem véletlen, hogy a hollandok győztes gólját a *„milánói különítmény"* hozta össze: *Gullit* pompás beívelését *Van Basten* fejelte tovább, Rijkaard ugyancsak fejjel megtoldotta és az újabb reménység *Bergkamp* értékesítette.

Egyre több szó esik a nemzetközi sajtóban az Ajax Amsterdam villódzó csillagáról, *Roy*ról. (Teljes neve: *Bryan Edward Steven Roy.*) Kétszer született, először 1970. február 12-én Amszterdamban, majd amikor klubcsapata nem engedte el a holland profikkal Surinamba játszani. A repülőgép ugyanis a tengerbe zuhant és senki sem élte túl a katasztrófát. Hatévesen egy amszterdami negyed kis csapatában játszott és már ekkor kitűnt mozgékonyságával, könnyedségével. Tizenkétévesen az Ajaxba került, ahol édesapja is hosszú ideig balszélsőt játszott. Naponként háromórát villamosozott, hogy részt vehessen az edzéseken. Rendkívül gyorsan fejlődött, képességeire először *Cruyff* figyelt fel: *„Hamarosan a világ egyik legjobb játékosa lesz." Roy* mérkőzésről-mérkőzésre igazolta felfedezőjét, többek között a hamburgi *Manfred Kaltz*ot kergette őrületbe egy BEK-mérkőzésen. Az olaszországi VB-n a 22-es listán szerepelt, de végül is kapitánya nem mozdította el a kispadról. Honfitársaihoz, *Gullit*hoz és *Rijkaard*hoz hasonló pályát szeretne befutni. Hiszen ő is surinam-i!

Nemcsak a kapitányok félszázszoros szereplése fémjelezte a találkozót, hanem *Rijkaard, Van Basten* és *Van Tiggelen* is 50. alkalommal volt válogatott. *McCall* pedig a mérkőzés előtt két nappal töltötte be 28. évét.

A két csapat 9 alkalommal találkozott, 4 skót, 3 holland győzelem és 2 döntetlen született.

FÁK–NSZK 1-1 (0-0)

1992. június 12. Norrköping, Idrottsparken, 22 ezer néző. Vezette: Biguet (Huguenin, Gourdet, mindhárom francia).

FÁK: Harin – Csernyisov – O. Kuznyecov, Cvejba – Kancselskisz, Ljutij, Mihajlicsenko, D. Kuznyecov, Dobrovolszkij, Salimov – Kolivanov.
Szövetségi kapitány: Anatolij Bisovec.

NSZK: Illgner – Binz – Reuter, Kohler, Buchwald, Brehme – Hässler, Effenberg, Doll – Riedle, Völler.
Szövetségi kapitány: Berti Vogts.

Csere: Ljutij helyett Onopko, Völler helyett Möller, mindkettő a szünetben, Reuter helyett Klinsmann a 64., Salimov helyett A. Ivanov a 83. percben.

Gólszerző: Dobrovolszkij (11-esből) a 63., Hässler a 91. percben.

Sárga lap: Dobrovolszkij a 68., Harin a 74., Cvejba a 87. percben.

Szögletarány: 7:2 (4:0) NSZK javára.

Az újszerű párosítás nagy hagyományokra tekintett vissza. Az előző évtizedek izgalma és tétje nem jelentkezett, mindkét csapat szokott stílusától messze eltérően szerepelt. A FÁK csapatának teljesítményén meglátszott a sok „kiesés", a németeknél pedig hiányzott az igazi klasszis játékteremtő képessége. Vogts csapata nyújtott többet, de igazán ők sem tudták lázbahozni a közönséget, amely főleg németekből tevődött össze. Az ellenfél himnusz, zászló és biztatás nélkül futkározott a zöld gyepen, így ők még lélekben sem tudtak felzárkózni a nagy feladat megoldására. Becsületesen robotoltak, körömszakadtáig védték kapujukat, egy-két viharos kitörésük még góllal is kecsegtetett, de ezzel csak egy tizenegyesig jutottak. Ezt viszont *Dobrovolszkij* biztosan értékesítette. A büntető rúgására kijelölt játékosok általában jobb lábbal lövik meg a labdát, ebben a rúgásfajtában érzik magukat biztosabbnak.

Dobrovolszkij bal belsővel, nem is túlságosan erősen, célozta meg *Illgner* kapuját, s a labda besurrant a hálóba.

Már minden eldőlni látszott, amikor *D. Kuznyecov* felrúgta *Dollt.* A csaknem húszméteres szabadrúgásnak a mezőny legjobbja, az örökmozgó *Hässler* állt neki és a sorfal mellett *Harin* hálójának balfelső-sarkába talált.

Nem kétséges, a németek – a végső eredmény szempontjából – igen fontos pontot szereztek!

Dobrovolszkij és *Riedle* kapufája fűszerezte a találkozót. *Andreas Brehme* 70. alkalommal szerepelt a válogatottban.

Húsz éve az EB döntőjében NSZK–Szovjetunió 3-0. A két csapat párviadalában a mostani az egyetlen döntetlen, 13 találkozójukból kilencet a németek, hármat a szovjetek nyertek meg.

Az a sokat emlegetett szabadrúgás, a mérkőzés 91. percében. (Előtte egy már elkerülte a kaput.) A leállított labdának ismét a kisember, Thomas Hässler futott neki és jobbal – a sorfal szélén lehajoló Klinsmann feje felett – a tehetetlen Harin hálójába talált. Óriási gól! – és nagyon fontos pont...

Bodo Illgner, Németország

NSZK–SKÓCIA 2-0 (1-0)

1992. június 15. Norrköping, Idrottsparken, 17 ezer néző. vezette: Goethals (Mannaerts, Surkijn, mindhárom belga).

NSZK: Illgner – Binz – Kohler, Buchwald, Brehme – Hässler, Effenberg, Sammer, Möller – Klinsmann, Riedle.

Skócia: Goram – McKimmie, Gough, McPherson, Malpas – McAllister, McStay, McCall, McClair – McCoist, Durie.

Csere: Durie helyett Nevin az 55., Riedle helyett Reuter a 69., McCoist helyett Gallacher a 70., Reuter helyett Schulz a 75. percben.

Gólszerző: Riedle a 30., Malpas (öngól) a 47. percben.

Sárga lap: Hässler a 86., McCall a 92. percben.

Szögletarány: 14:2 (5:1) Skócia javára.

Berti Vogts kapitánynak a mérkőzés előtt akadtak gondjai. Elsősorban a kartörést szenvedett gólzsák *Völler* helyettesítése. Őt azonban nemcsak játékosként, hanem csapatkapitányként is pótolni kellett. Úgy látszik, e funkció viselőire rájár a rúd. Az EB előtt a karszalagot viselő *Lothar Matthäus* sérülése miatt már kivált az utazó keretből, s a tisztséget *Rudi Völler*nek adta át. A Róma játékosának kéztörése után ki következzék a sorban? Nem volt nagy a tolongás, a játékosok rossz ómennek tartják e megtisztelő megbízatást. Végül is *Andreas Brehme*re esett a választás...

Helyett kapott a csapatban a német futballberkekben nem nagyon kedvelt stuttgarti *Sammer* és a hasonló cipőben járó müncheni *Effenberg*.

A skót *Roxburgh*nak nem volt különösebb gondja, ő az a szövetségi kapitány aki változatlanul bízik játékosaiban. Másodszor is azokat küldte a zöld gyepre, akik a rajtnál szerepeltek. *Brian McClair* 25. alkalommal volt válogatott.

Meglepetést keltett a skótok első negyedórás rohama, amelyet bizony nehezen vészelt át a lyukacsos német védelem. De megbirkóztak a rohamokkal, majd *Riedle* vezető gólja után átvették az irányítást. *Effenberg* szerencsés beívelése aztán hamar kialakította a mérkőzés eredményét, „csupán" az orvosoknak akadt dolga *Reuter* és *Buchwald* kezelésével. Mindketten turbánnal a fejükön, ingadozó lábakkal hagyták el a játékteret.

A II. félidő skót rohamai között – ellentámadásból – *Möller*, majd *Hässler* találta el a kapufát.

Vogts világbajnok csapatot vett át *Beckenbauertól*, de az 1994-es amerikai VB-gárda körvonalai még alig láthatók. Azt szokták mondani, hogy a csapatépítést hátulról kell kezdeni. Nos, a kiindulópont meglehet a kapus *Bodo Illgner* személyében. Az 1. FC Köln játékosának megnyugtató formája a védelem biztonságát is növeli, bíznak benne és ez jó hatással van a többiekre. Szakértők szerint kétezerig megtarthatja pozícióját. Sőt, még arra is képes, hogy túlszárnyalja *Schumacher* csúcsait! *Illgner* 1967. április 7-én született és van már világbajnoki aranya 1990-ből. Ideális kapusalkat, 187 centi magas és 76 kiló. A két csapat 9 alkalommal találkozott, eddig 5 német, 1 skót győzelem, valamint 3 döntetlen született.

HOLLANDIA–FÁK 0-0

1992. június 15. Göteborg, Ullevi-stadion, 34 ezer néző. Vezette: Mikkelsen (Paltoft, Ohmeyer, mindhárom dán).
Hollandia: Van Breukelen – R. Koeman – Van Aerle, Wouters, Van Tiggelen – Gullit, Rijkaard, Bergkamp, Rob Witschge – Van Basten, Roy.
FÁK: Harin – O. Kuznyecov, Csernyisov, Cvejba – Kancselskisz, Dobrovolszkij, Mihajlicsenko, Alejnyikov, Onopko – Juran, Kolivanov.
Csere: Alejnyikov helyett D. Kuznyecov az 57., Juran helyett Kirjakov a 65., Gullit helyett Van't Schip a 71., Bergkamp helyett Viscaal a 80. percben.
Sárga lap: Cvejba a 22., R. Koeman a 26., Wouters a 68. percben
Szögletarány: 6:2 (3:1) Hollandia javára.

Az előjelek sima holland győzelmet ígértek. A tulipános csapat szurkológárdájával egyenesen otthoni környezetben érezhette magát. A FÁK játékosai szemmel láthatóan az ikszre *„tettek"*, számoltak védelmük szilárdságával és támadóerejük meddőségével.

Többet volt a labda a hollandok birtokában, de *Juran*ék is gyakran feltűntek az ellenfél kapujának előterében. A veszélyes helyzetekben különösen a kapusok álltak feladatuk magaslatán. A CSZKA Moszkva 24 éves hálóőre *Dmitrij Harin* például nem egyszer artistákat megszégyenítő ugrásokkal, vetődésekkel nőtt a mezőny fölé, hiába volt a hollandok fogcsikorgatása, *Gulitt*éknak nem sikerült az i betűre feltenni a pontot... A látottak alapján a mindenhonnan összetrombitált FÁK-seregben további *„bomlás"* várható. *Mihajlicsenko* (29), *Alejnyikov* (31), *O. Kuznyecov* (29) fejlődése már nem várható, külföldön mutatott formájuk *Bisovec* tanácstalanságát is fokozza, a fiatalabbakat pedig egészen bizonyosan kétkedővé, reménytelenné teszi majd a sehová nem tartozás lélekölő ténye. A nemzetközi labdarúgás kétségtelenül színtelenebb lett...

1988-ban kétszer is találkozott a két csapat, a csoportmérkőzésen *Rácz* góljával a szovjetek, a döntőben *Gullit* és *Van Basten* góljaival a hollandok nyertek. A mai csapatból *O. Kuznyecov, Mihajlicsenko* és *Alejnyikov*, illetve *Van Breukelen, R. Koeman, Van Tiggelen, Van Aerle, Rijkaard, Gullit, Wouters, Van't Schip* és *Van Basten* négy éve is játszott. *Adri van Tiggelen* a mérkőzés utáni napon töltötte be a 35. (!) életévét. *Andrej Csernyisov* 25., *Jan Wouters* az 50. válogatottságát ünnepelhette.

Megjegyzésként: a 79. percben *Van Basten* szabályos gólt fejelt *(a képernyő tanúsága szerint)*, de a partjelző és a játékvezető les címén érvénytelenítette azt.

Frank Rijkaard, Hollandia

2. csoport: a legjobb négy közé jutásért

HOLLANDIA–NSZK 3-1 (2-0)

1992. június 18. Göteborg, Ullevi-stadion, 43 ezer néző. Vezette: Pairetto (Ramicone, Padovan, mindhárom olasz).

Hollandia: Van Breukelen – R. Koeman – Van Tiggelen, Wouters, De Boer – Gullit, Rijkaard, Bergkamp, Rob Witschge – Van Basten, Roy.

NSZK: Illgner – Helmer, Binz, Kohler – Brehme, Hässler, Effenberg, Möller, Frontzeck – Klinsmann, Riedle.

Csere: Binz helyett Sammer a szünetben, De Boer helyett Winter a 62., Riedle helyett Doll a 77., Bergkamp helyett Bosz a 88. percben.

Gólszerző: Rijkaard a 4., Rob Witschge a 15., Klinsmann az 54., Bergkamp a 72. percben.

Sárga lap: Kohler az 51. percben.

Szögletarány: 14:6 (4:6) NSZK javára.

Páratlan gólok vezették be az elődöntőbe jutásért folyó mérkőzést. Mégpedig – német csapat legnagyobb értékei között számon tartott kapus – *Bodo Illgner* hibái. Nem tudni a nap, vagy a villanyfény zavarta-e, de az biztos, hogy valami hatott a reflexeire. Különben nemcsak szemmel kísérte volna a Rijkaard fejéről a hálóba hulló labdát és Witschge távoli szabadrúgását, amely éppenhogy csak besurrant a bal kapufa mellett.

A világ és az Európa-bajnok csatája a legnagyobb mérkőzést jelentette. Mindkét együttes igazolni akarta a nemzetközi sajtó véleményét, és arra törekedett, hogy a négy közé jusson. Hollandiának ezzel a győzelemmel már sikerült, bajban maradtak viszont a németek, hiszen mások döntöttek a sorsukról.

A hollandok a 2-0 után lazítottak, s ez majdnem megbosszulta magát. Csak a 3-1 nyugtatta meg véglegesen *Rinus Michels* szövetségi kapitányt, *Berti Vogts* alatt mindvégig izzott a kispad.

Ami feltűnt a mérkőzésen: Rijkaard – a szokásától eltérően – majdnem a harmadik vonalból irányított, akarására jellemző volt a sok szabálytalanság. *Gullit* formán kívül is nagy hasznára volt csapatának, hiszen több német foglalkozott őrzésével.

Van Basten szépséges kapáskapufája és *Rijkaard* ön-kapufája borzolta a kedélyeket. *Effenberg* és *Wouters* csapattársak a Bayern Münchenben.

EB-döntőben háromszor játszott egymás ellen a két együttes, 1980: NSZK–Hollandia 3-2, 1988, az elődöntőben: Hollandia–NSZK 2-1, és 1992-ben: 3-1. Nyolc holland és három német játékos hét éve is szerepelt. *Van Brenhelen, R. Koeman, Van Tiggelen, Wonters, Gullit, Rijkaard, Van Basten,* valamint *Kohler, Brehme* és *Klinsmann.*

SKÓCIA–FÁK 3-0 (2-0)

1992. június 18. Norrköping, Idrottsparken, 15 ezer néző. Vezette: Röthlisberger (Popovic, Wyttenbach, mindhárom svájci).

Skócia: Goram – McKimmie, Gough, McPherson, Boyd – McAllister, McStay, McClair, McCall – Gallacher, McCoist.

FÁK: Harin – Csernyisov – O. Kuznyecov, Csadadze – Kancselskisz, Alejnyikov, Dobrovolszkij, Mihajlicsenko, Onopko – Kirjakov, Juran.

Csere: Kirjakov helyett Kornyejev, Alejnyikov helyett D. Kuznyecov, mindkettő a szünetben, McCoist helyett J. McInally a 68., Gallacher helyett Nevin a 79. percben.

Gólszerző: Harin (öngól) a 7., McClair a 17., McAllister (11-esből) a 84. percben.

Sárga lap: Csernyisov az 51., McCall a 71., D. Kuznyecov a 83., Mihajlicsenko a 84. percben.

Szögletarány: 7:1 (3:1) FÁK javára.

Több szövetségi kapitány sorsa eldőlt a svédországi EB-döntőn. A leglehetetlenebb helyzetbe mindenképpen *Anatolij Bisovec* került. A FÁK szakvezetőjeként fejezte be ténykedését, de, hogy hol, melyik országrészben kapja újra ezt a megbízatást, azt még nem tudni. Kétségtelen, hogy a csoport utolsó mérkőzésén Skócia ellen még az elődöntőbe jutás is elképzelhető volt számukra, de a játék során ettől nagyon távol kerültek. A magukat soha meg nem adó és minden helyzetből valamelyest feltápászkodó skótok legázolták a hitüket, reményüket vesztett játékosokat.

Dicséretre méltó szövetségi kapitánynak bizonyult a skót *Roxburgh.* Példamutató, tiszteletre méltó teljesítményt nyújtottak a skótok, minden tekintetben megelőzve az élenjáró Angliát. Legalábbis tisztesebb eredménnyel fejezték be a csoportmérkőzéseket, hiszen harmadikok lettek.

Először győztek a skótok a volt szovjetek ellen. Eddig háromszor vereséget szenvedtek és egyszer döntetlent játszottak.

McStay 60. válogatottságát ünnepelte.

A Glasgow Rangersben *Goram, Gough, McCall* és *McCoist* csapattársa az idegenlégiós *O. Kuznyecov* és *Mihajlicsenko.*

A 2. csoport végeredménye:

1. Hollandia	3	2	1	–	4-1	5 pont
2. NSZK	3	1	1	1	4-4	3 pont
3. Skócia	3	1	–	2	3-3	2 pont
4. FÁK	3	–	2	1	1-4	2 pont

Hässler vezérletével

Az EB-címet védő Hollandia és a világbajnok Németország *„együttléte"* szenzációt ígért, hiszen előfordulhatott volna, hogy egyikük idő előtt búcsúznia kell. *Berti Vogts*-t aggasztotta, hogy nem számíthat *Matthäus*ra, kivel helyettesítheti a csapat karmesterét. Több variációt kipróbált, de egyik sem volt igazán megnyugtató. Tetézte a bajt *Völler* kartörése, valamint *Buchwald* és *Reuter* sérülése.

A *„Tábornok"* – általában így nevezik – *Rinus Michels* jobb helyzetben volt. Játékra jelentkezett *Rijkaard, Gullit* is kezdett formába lendülni, így az 1988-as Európa-bajnok együttesből akár nyolcan is a pályán lehettek. A nagy titánok mellé immáron fiatalok is csatlakoztak. Az újabb holland *„trió"*, a huszonkét éves *Roy*, a huszonhárom éves *Bergkamp*, a huszonkét esztendős *De Boer* már az EB előtti válogatott mérkőzéseken is bontogatta szárnyait, igazi beérésükhöz ez a torna is hozzájárult. Skócia ellen még megizzadtak, Németországot azonban már – kisebb zökkenőkkel – de magabiztosan verték, megingás nélkül masíroztak az elődöntőbe.

Szólni kell Skóciáról, hiszen először jutottak az Európa-bajnoki döntőbe. Közvéleményük ezt bravúrnak tekinti, amely növelte a szövetségi kapitány, *Andy Roxburgh* eddig is meglévő tekintélyét. Végig sportszerűen, óriási lelkesedéssel játszott a skót válogatott, látszott, hogy egykönnyen nem adják meg magukat. Aki különösen kitűnt a skót gárdából: *Richard Gough* (hátvéd – Rangers FC), *Malpas* (hátvéd – Dundee U.) és a középpályás csatár *Nevin* (Everton). Ha pályán volt, szinte magával ragadta a többieket. Nagy csalódást okozott viszont az idei *(nem hivatalos)* aranycipős *McCoist* (Rangers FC), aki szinte semmi olyat nem mutatott, amiért tapsot érdemelt volna...

A FÁK – valószínű – utoljára szerepelt ilyen rangos eseményen, mert biztos, hogy óriási változások történnek majd a közeljövőben ezen a területen. Nem volt irigylésre méltó helyzetben *Anatolij Bisovec* szövetségi kapitány, hiszen csapatát Európa különböző részeiről kellett összehívni. A németek elleni első, sokat ígérő 1-1-e után – ahogy múltak a napok – fogyott a FÁK játékosainak lelkesedése és ereje. A hollandok ellen (0-0) még egyszer összekapták magukat, de a skótok ellen már kipukkadtak. Eredményeikre nem nagyon figyelt a közvélemény, tapsot legfeljebb a németektől kaphattak volna, hiszen a skótok elleni eredményükkel őket juttatták a legjobb négy közé...

Elődöntők:

NSZK–SVÉDORSZÁG 3-2 (1-0)

1992. június 21. Stockholm, Rasunda-stadion, 30 ezer néző.
Vezette: Lanese (Ramicone, Padovan, mindhárom olasz).

NSZK: Illgner – Helmer – Buchwald, Kohler – Reuter, Hässler, Sammer, Effenberg, Brehme – Klinsmann, Riedle.

Svédország: Ravelli – R. Nilsson, J. Eriksson, Björklund, Ljung – K. Andersson, Thern, Ingesson, J. Nilsson – Dahlin, Brolin.

Csere: J. Nilsson helyett Limpar a 60., Dahlin helyett Ekström a 73., Klinsmann helyett Doll a 90. percben.

Gólszerző: Hässler a 11., Riedle az 59., Brolin (11-esből) a 65., Riedle a 89., K. Andersson a 90. percben.

Sárga lap: Effenberg a 4., Ljung a 15., Riedle a 25., Buchwald a 36., Reuter a 43., Dahlin a 67. percben.

Szögletarány: 4:3 (2:1) NSZK javára.

DÁNIA–HOLLANDIA 2-2 (2-1, 2-2, 2-2), tizenegyesekkel: 5:4

1992. június 22. Göteborg, Ullevi-stadion, 38 ezer néző.
Vezette: Soriano Aladren (Pacheco, Casas, mindhárom spanyol).

Dánia: Schmeichel – Piechnik, L. Olsen, Christofte – Sivebaek, Vilfort, J. Jensen, H. Larsen, H. Andersen – Povlsen, B. Laudrup.

Hollandia: Van Breukelen – Van Tiggelen, R. Koeman, De Boer – Gullit, Rijkaard, Wouters, Bergkamp, Rob Witschge – Van Basten, Roy.

Csere: De Boer helyett Kieft a szünetben, B. Laudrup helyett Elstrup az 58., H. Andersen helyett C. Christiansen a 71., Roy helyett Van't Schip a 116. percben.

Gólszerző: H. Larsen a 6., Bergkamp a 24., H. Larsen a 33., Rijkaard a 86. percben.

Sárga lap: H. Andersen a 15., Rijkaard a 42. percben.

Szögletarány: 9:2 (3:1, 7:1, 7:2) Hollandia javára.

Úgy látszik, az esélyesség ténye erősen befolyásolja a csapatok játékát. Érezhető volt ez a németeknél, akik nimbuszukból sokat vesztettek a csoportmérkőzések során. Az elődöntőben a béklyótól szabadulva játszottak és erőnlétükkel, állóképességükkel és gyorsaságukkal már az első percektől megadásra kényszerítették ellenfelüket.

A németekkel ellentétben a svédek óriási önbizalmat szereztek csoportelsőségükkel, az egész ország csak a győzelemben hitt, ez pedig óriási terhet rótt a vállukra...

1990. október 10-én találkozott utoljára a két válogatott, akkor is a németek győztek 3-1-re. Mérlegük 32 mérkőzésből: 12 német, 13 svéd győzelem, 7 döntetlen.

Berti Vogts együttese eddigi legjobb mérkőzését játszotta, csatasorba állt *Buchwald* és *Reuter* is. A szövetségi kapitány olyan védőhálót tervezett, melynek áttörése a svédek számára szinte lehetetlen volt. Taktikai fegyelmezettségből ismét bizonyságot tettek a német futballisták. Mindenki magas fokon végezte feladatát és ez olyan összteljesítményben nyilvánult meg, amely ellen a kék-sárgáknak nem volt ellenszere.

Tommy Svensson svéd kapitány kissé eltaktikázta válogatottja összeállítását. Olyanokat hagyott a kispadon, mint *Limpar* és *Ekström*, akik becserélésük után – lehet megbántottságból, lehet felkészületlenségből, de – már nemigen tudtak bekapcsolódni a küzdelembe.

1-0-ás vezetés után, a 39. percben *Brehme* hatalmas kapufát lőtt... A *„szépítő"* tizenegyesnél – *Helmer* buktatta *Ingessont* – még megcsillant a svédek előtt a remény... *Riedle* viszont a 89. percben bebiztosította a győzelmet, bár a középkezdés után – *Illgner* hatalmas hibáját kihasználva – *K. Andersson* egy előreívelt labdát, a kapust megelőzve, tíz méterről a háló közepébe fejelt.

Míg a német válogatottból sok jó egyéni teljesítményt ki lehet emelni, addig a skandinávoknál nagyon el kell gondolkodni azon, hogy ki játszott az EB-szintet megközelítően... A mezőny legjobbjának a kis *Hässler* bizonyult, úgy, mint az előző találkozókon. Végigszáguldotta a pályát! Felvetődik a kérdés, honnan van ennyi oxigéntartaléka? A német csapat *„szürke"* tagjai is felülmúlták a várakozást, s ha nem is hagytak maguk után káprázatos látványt, becsületesen teljesítették kötelességüket. Valószínű, hogy ezzel a német közvélemény és *Berti Vogst* is elégedett volt, hiszen az olaszországi VB után a kontinensbajnoki döntőben is résztvevők lettek...

Guido Buchwald ismét játszott –, Karlheinz Riedle két gólt lőtt...

Richard Möller-Nielsen dán szövetségi kapitányt villámcsapásként érte a hír – a vakációra készülődések során –, hogy az UEFA Dánia válogatottját kooptálta Jugoszlávia helyére. Reménysugárként emlékezett csak arra vissza, hogy az utolsó öt EB-selejtezőjüket megnyerték, miközben a döntőt kiharcoló Jugoszláviát is legyőzték.

*Nielsen*nek természetesen azonnal nyilatkoznia is kellett: *„Nem vagyunk esélyesek, nincs okunk túlzásokba esni, meglepetéseket azonban okozhatunk."* Az Anglia elleni 0-0 már ezt jelentette, a franciák legyőzése (2-1) viszont már szenzáció volt! Ekkor mondta *Brian Laudrup (a Bayern Münchenben Wouters a csapattársa)*, a dánok egyik legjobbja: *„Bátyámmal, a Barcelonában játszó Michellel, úgy egyeztünk meg, hogy június 22-én az Egyesült Államokba utazunk nyári szabadságra. Közben azonban az lett a meggyőződésem, hogy bekerülünk az elődöntőbe, ezért a repülőjegyeket átírattuk későbbi időpontra."*

*Laudrup*nak telitalálata lett! Az EB-bajnoki címet védő Hollandiát ütötték el aranya megvédésétől.

Az EB tizennegyedik találkozója egyébként a sorozat legdrámaibb összecsapását hozta. Nem tudott dönteni a két csapat között a hivatalos kilencven perc, de még a ráadásként kapott fél óra sem.

A második félidő 22. percében *H. Andersen* ütközött *Van Basten*nel, és az EB legsúlyosabb sérülését szenvedte.

A kétségtelenül jobb képességű játékosokból álló holland válogatottat meglepte *(akárcsak a franciákat)* a dánok viharzó lendülete, mellyel szemben egy félidőn át nem találtak ellenszert.

A holland sztárok némelyike *(Van Basten, Gullit, a fiatal Bergkamp és Roy)* nem nyújtották azt, ami tőlük elvárható lett volna, míg az ellenfélnél a szürkébbnek tartott futballisták is fel tudtak nőni a feladathoz.

Nielsen cseréje után, amikor *Laudrup* helyére *Elstrup*ot küldte be, sokáig úgy tűnt, hogy ez a *„ballépés"* véget vet a dán álmoknak. Igaz, *Rinus Michels* sem sokat nyert *Kieft* pályára küldésével.

A hosszabbítás után tizenegyesek döntöttek. *R. Koeman* kezdte, 1:0 – *H. Larssen* válaszolt, 1:1. A második körben *Van Basten* lövését *Schmeichel* kivédte, *Povlsen* belőtte, 1:2. Majd *Bergkamp* és *Elstrup* is betalált, 2:3. Nem változott *Rijkaard* és *Vilfort* találata után sem a különbség, 3:4. Az utolsó körben *Rob Witschge* gólja után *Christofte* egy lépésről döntőbe lőtte csapatát, nem nagy erővel, helyezve a kapu jobb oldalába talált. 4:5!.

Marco van Basten tizenegyesét Peter Schmeichel kivédte, és...

A tizenegyes rúgásánál régi törvény, hogy a gyengébb formában lévő játékos ne vállalkozzon sorsdöntő ítéletvégrehajtásra. *Michels* jelölte, *Van Basten* vállalta a megbízatást. Az EB kétségtelenül legjobb kapusa, *Schmeichel (Manchester United)* kivédte a kétszeres aranylabdás *Marco* büntetőjét, és ezzel a IX. EB hőseként kerül a statiszkikákba. *Van Basten* számára ez a nap fekete betűkkel íródik...

A két válogatott 23 alkalommal találkozott egymással, 10 holland, 6 dán győzelem és 7 döntetlen született.

A IX. Labdarúgó Európa-bajnokság döntője:

DÁNIA–NSZK 2-0 (1-0)

1992. június 26. Göteborg, Ullevi-stadion, 39 ezer néző. Vezette: Galler (Popovic, Wyttenberg, mindhárom svájci).

Dánia: Schmeichel – L. Olsen – Piechnik, K. Nielsen – Sivebaek, Vilfort, J. Jensen, H. Larsen, Christofte – Povlsen, B. Laudrup.

Szövetségi kapitány: Richard Möller-Nielsen.

NSZK: Illgner – Helmer – Kohler, Buchwald – Reuter, Hässler, Effenberg, Sammer, Brehme – Klinsmann, Riedle.

Szövetségi kapitány: Berti Vogts.

Csere: Sammer helyett Doll a szünetben, Sivebaek helyett C. Christiansen a 67., Effenberg helyett Thom a 81. percben.

Gólszerző: J. Jensen a 19., Vilfort a 79. percben.

Sárga lap: Piechnik a 32., Effenberg a 35., Hässler a 39., Reuter az 55., Doll a 83., Klinsmann a 89. percben.

Szögletarány: 11:4 (5:3) NSZK javára.

Dánia a nagyok közé lépett

1992. június 26-át minden bizonnyal ünnepnek nyilvánítják majd Dániában, hiszen ezen a napon az ország labdarúgó-válogatottja az EB döntőjében Göteborgban diadalmaskodott a világbajnok németek fölött. A százhárom éves Dán Labdarúgó Szövetség ilyen diadalt még nem ért meg fennállása óta. Kezdetben ugyanis alig vétették észre magukat a nemzetközi életben, mindössze az olimpiákon szerepeltek elfogadhatóan. Aztán nagy betűkkel került statisztikájukba, amikor a franciaországi EB előtti selejtezőben az angolok ellen Wembleyben 1-0-ra legyőzték az addig verhetetlennek hitt nagy ellenfelet.

Felemelkedésük a hetvenes évek derekán kezdődött, amikor zöld utat adtak legjobb játékosok külföldre szerződéséhez, az értük kapott pénzt pedig az utánpótlás fejlesztésére fordították. Nem sokkal később bevezették az úgynevezett félprofizmust, a játékosok szerény összeget kaptak, s ez amolyan fizetéspótlást jelentett civil keresetükhöz. Az igazi előrelépés a német *Sepp Piontek* szövetségi kapitánnyá választásával kezdődött. 1984-ben már az EB döntőjében harcoltak a bronzéremért, és kijutottak *(először történetükben)* a VB-döntőre, Mexikóba.

A mostani EB-re hivatalosan nem tudták kiharcolni a nyolc közé jutást, a politika azonban kezet fogva Fortunával, segített rajtuk, Jugoszlávia helyére kellett beugraniuk. Egyáltalán nem voltak felkészülve erre a sorozatra, de nem estek kétségbe, nekivágtak az útnak, és amire a sportvilág gondolni sem mert, a célban megelőzték az esélyes Németországot!

Oroszlánkörmeiket ugyan már mutogatták az elócsatározásokon is, de igazán csak az elődöntőtől *„eresztették"* ki.

A németek elleni döntőben néhány játékosuk még a sérülését érezte, valamint a Hollandia feletti győzelmi ünnep is érződött fizikai állapotukon. Mindezekkel együtt, az embernek az volt az érzése, hogy még akár éjfélig is elfutkároztak volna...

Nem volt színvonalas a döntő, de sok érdekességgel szolgált. Így elsősorban azzal, hogy a tizenegy külföldi és néhány hazai csapatból összetákolt gárda készületlenül is milyen nagy ellenfélnek mutatkozott a tudományos módszerekkel előkészített németekkel szemben, akik legutóbbi VB-címükhöz akarták *„csatolni"* az Európa-bajnoki aranyat.

Az egyénileg jobbnak tartott németek nem tudták a sokszor amatőröknek ítélt dánok fölébe kerekedni. Voltak ugyan időszakok, amikor fölényüket lehetett észlelni, de ez eredményben nem mutatkozott meg. Űztékhajtották őket *Nielsen* fiai, úgy, hogy lélegzethez is alig juthattak. A dánok nem *„találták"*, hanem nagyon megérdemelték góljaikat. *J. Jensen* bombájával szemben *Illgner* tehetetlennek bizonyult, a második gól pedig egy kijátszott helyzetből adódott. Érdekes, hogy ezt, a szinte sorsdöntő találatot, az egész EB alatt nagyon keveset mutató *Vilfort* szerezte, mégpedig remek csatárteljesítménnyel. Úgy rázta le magáról *Brehme*-t és *Helmer*-t, mint macska a vizet, és nem túl erős, de helyezett lövése a bal oldali kapufa segítségével gurult át a gólvonalon.

Minden dán játékos felülmúlta önmagát, leginkább talán a kapus *Schmeichel*, aki még a hollandok elleni teljesítményét is túlszárnyalta. Nem vitás, hogy azok az újságírók, akik majd decemberben szavaznak az év játékosára, bekanyarították a nevét jegyzőfüzetükbe. Jasin után ő lehet a következő kapus az aranylabdások között...

•

A döntőben két részt vevő együttesből *B. Laudrup* és *Effenberg* a Bayern Münchenben, *Povlsen* és *Helmer* a Borussia Dortmundban, a sérült *H. Andersen* és *Illgner* a Kölnben csapattársak.

A legutóbbi Európa-bajnokság csoportmérkőzésén már találkozott a két együttes: NSZK–Dánia 2-0 (1-0). Most fordított lett az eredmény! Az akkori német csapatból *Kohler, Buchwald, Brehme* és *Klinsmann*, a dánoktól *Schmeichel, L. Olsen, Sivebaek, Vilfort* és *Povlsen* most is pályára lépett.

1992. szemtember 9-én ismét találkozik a két csapat, barátságos mérkőzésen mérik össze tudásukat. Eddig 20 mérkőzést játszottak, 12 német, 6 dán győzelem és 2 döntetlen született.

Richard Möller-Nielsen dán kapitány szavait figyeli J. Jensen. Az eligazítás – a végeredmény tanúsága szerint – jól sikerült...

EURO '92 válogatott

Négy esztendő a labdarúgásban is nagy idő, jól mutatja ezt az EB története is. A nyolcadik kontinensviadalon még *Franz Beckenbauer, Jack Charlton, Valerij Lobanovszkij, Rinus Michels, Miguel Munoz, Sepp Piontek, Bobby Robson* és *Azeglio Vicini* irányította a döntőbe jutott csapatokat, míg a kilencedik, a svédországi eseményen *Tommy Svensson* (svéd), *Graham Taylor* (angol), *Richard Möller-Nielsen* (dán), *Andy Roxburgh* (skót), *Anatolij Bisovec* (FÁK), *Berti Vogts* (német), *Michel Platini* (francia) és *Rinus Michels* (holland) ült a nyolc válogatott csapat kispadján. Egyedül tehát *Rinus Michels* tudta tartani a helyét.

Nincs ez másként az NSZK-beli EB után kijelölt Európa-válogatottban sem, mert akkor ez így festett: *Van Breukelen* (holland) – *Bergomi* (olasz), *R. Koeman* (holland), *Rijkaard* (holland), *Maldini* (olasz) – *Michel* (spanyol), *Giannini* (olasz), *Mihajlicsenko* (szovjet) – *Gullit* (holland), *Van Basten* (holland), *Vialli* (olasz).

• • •

Amíg az edzőknél a dán *Richard Möller-Nielsen* hatalmasat ugrott előre, addig a játékosoknál igazán csak egy szenzációról lehet beszélni: a dán kapus múlta jóval felül a mezőnyjátékosokat. Az 1992-es EB-válogatott – nemzetközi vélemény szerint is – így alakult:

PETER SCHMEICHEL (dán), 1963 – Manchester United. Már a csoportmérkőzéseken is nagyszerű formát mutatott, de igazán az elődöntőtől csillogtatta képességeit. A nagy kapusok sorába lépett.

RICHARD GOUGH (skót), 1962 – Glasgow Rangers. Az idősebb szurkolókat Vogtsra és Geretsre emlékeztette. Hallatlan szívóssággal és erőteljesen látta el feladatát, rajta semmi sem múlott.

RONALD KOEMAN (holland), 1963 – FC Barcelona. Megtartotta négy évvel ezelőtti helyét, bár mintha mozgása nehézkesebb lett volna és gyorsasága is kissé megkopott. Ez leginkább akkor mutatkozott, amikor védekezésből támadásba indult, majd *„visszakozott"*.

CARLTON PALMER (angol), 1965 – Sheffield Wednesday. Csaknem 190 centi magasságá-

val korlátlan ura volt a kapu előterének, ha földre került a labda, akkor viszont bajba került.

ANDREAS BREHME (német), 1960 – Internazionale. A csapatkapitányi megbízatással újabb feladat hárult rá, s mindkettőt nem tudta százszázalékosan ellátni. A VB-n felnőtt *Matthäus*hoz, most *Kohler*hez *„közelített"*.

THOMAS HÄSSLER (német), 1966 – AS Roma. Mindvégig a német csapat legjobbja, húzó embere volt. Teljesítménye *Schmeichel*éhez hasonlítható.

FRANK RIJKAARD (holland), 1962 – AC Milan. A holland „trióból" még ő nyújtotta a legtöbbet. Hogy nem volt legjobb formájában, leginkább az mutatta, tőle szokatlan módon sokat szabálytalankodott.

HENDRIK LARSEN (dán), 1966 – Lyngby BK. Nagyot javított a dán első osztályban mutatott játékából. Mindvégig harcosan, keményen védekezett és góljaival is hozzájárult csapata óriási sikeréhez.

Az Európa-bajnokság anyagait írta és összeállította: HOFFER JÓZSEF, MÓRÉ IMRE, ifj. THALY ZOLTÁN és THALY ZOLTÁN.

RUUD GULLIT (holland), 1962 – AC Milan. Ezúttal inkább hírneve juttatta az EB-válogatottba, halványabb játéka is hozzájárult ahhoz, hogy csapata nem tudta megvédeni EB-elsőségét.

BRIAN LAUDRUP (dán), 1969 – Bayern München. Lassan ért el a szuperklasszis minősítésig. Különösen az elődöntőben nyújtott teljesítménye emelte a legjobbak közé.

KARLHEINZ RIEDLE (német), 1965 – Lazio. Hässler után ő volt a német válogatott második legjobbja. Hatalmas mezőnymunkát végzett, emellett sorsdöntő gólokat lőtt.

A két EB-válogatottból tehát kitűnik, hogy a négy éve *„helyhezjutottak"* közül *R. Koeman, Rijkaard* és *Gullit* tudta megőrizni helyét, talán *Van Basten*nek is lett volna erre esélye, ha nem hibázza el a sorsdöntő tizenegyest.

Thomas Hässler

Peter Schmeichel

Brian Laudrup

Hírek, eredmények

A középkori várak régen vizesárkokkal – ma a stadionok két és fél méteres szögesdrótokkal vannak körülvéve. Amíg a néző, vagy az újságíró a helyére kerül, háromszor ellenőrzik. Először a kerítés előtt, ahová csak a belépő felmutatásával érkezhet, majd a kapunál, ahol a jegyet kezelik és megmotozzák, végül a stadionnál, ahol még egyszer ellenőrzik a belépőket és a zsebeket.

●

Az EB alatt a stadionok büféjében, éttermeiben, sajtó- és VIP-szobáiban csak üdítőt és kávét szolgáltak fel. Viszont kint a parkokban – például a stockholmi Gärdetben – több ezer személyt befogadó sátrat állítottak fel, ahol mindenféle alkohol fogyasztható. Ezzel az intézkedéssel a szurkolókat akarták *„elvonni"* az utcai összeütközések lehetőségétől. Kezdetben az akció igen jól sikerült – minden várakozást felülmúlva – elmaradtak a botrányok.

●

Stockholm legnagyobb börtönét, a Kronoberget az EB ideje alatt *„szabaddá tették"* – a foglyokat vidéki fogházakba helyezték át –, hogy a zavargók és kötekedők helye biztosított legyen. A versenysorozat derekáig – szerencsére – kevés cellának akadt lakója. Később annál több...

●

Malmőben azonban több száz angol huligán törött üvegekkel, botokkal, asztallábakkal, *„Kill the bill" (halál a rendőrökre!)* kiáltással megtámadta a rendőröket. Több mint öt órás küzdelem után sikerült csak rendet teremteni, addig törtek-zúztak mindent, ami a kezük ügyébe került. Ötven sebesült hagytak hátra...

Majd a randalírozásban a csalódott németek is kivették részüket, így *„kis"* háborúk dúltak a rendező városokban.

●

Az újságírók kérdésére, hogy *Ki mit tud Svédországról? – Rudi Völler* a következő válaszokat adta: *„A tél nagyon hideg, sok szép szőke lány van, híres Stefan Edberg, nagyon sok a tó és a sziget..."* – többre nem futotta a német csillag tudományából.

●

Százhuszonhat selejtező mérkőzéssel alakult ki a nyolcas döntő mezőnye, és az ezeken lőtt 333 gól 2,64-es mérkőzésenkénti átlagot jelent, ami nagy általánosságban megfelel a futball mai követelményeinek.

●

A rajt előtt Franciaországban bíztak a legtöbben, ezért csoportbeli harmadik helye óriási csalódást keltett. A papírforma egyébként alaposan felborult. A legtöbb csapat ugyanis az egész évi igénybevételtől fáradtan és fásultan érkezett, ez pedig alaposan kihatott a teljesítményekre, eredményekre.

●

Az 51 kiosztott sárga lap miatt senkinek nem kellett mérkőzést kihagyni az EB-döntő találkozóin. A két sárgás *H. Andersen* súlyos sérülése miatt sem játszhatott a végső összecsapáson. Piros lapot ezúttal egyetlen játékosnak sem mutattak fel a játékvezetők.

●

A nyolccsapatos döntőkben 1980-ban 27, 1984-ben 41 (!), 1988-ban 34 és idén 32 *(mérkőzésenkénti átlag 3,13)* gól esett. Érdekes, hogy az első két forduló nyolc találkozóján mindössze 8, majd a hátralévő hét mérkőzésen 24 (!) gól született. A 32 találat megoszlása: akcióból 24 *(ezen belül fejesből 7)*, pontrúgásból 6 és öngól 2.

●

Thomas Hässler kapta az EB legjobb játékosának felajánlott *„aranylabdát"*. A német játékos 1438 újságírói szavazattal győzött, második a dán *Brian Laudrup* 472 és harmadik a svéd *Tomas Brolin* 412 lett.

●

Húsz játékos szerzett gólt az Euro '92 nyolcas döntőjében. Négyen, *Brolin, Riedle, Bergkamp* és *H. Larsen* 3-3 találattal lett gólkirály.

●

Sportszerűségi díjjal vigasztalódhatott Hollandia, a legutóbbi EB győztese. A fair-play díjat *Lennart Johansson* úr, az UEFA svéd elnöke nyújtotta át.

●

A 21 évesek Európa-bajnokságán a svéd válogatott Olaszország mögött ezüstérmes lett. A svéd olimpiai válogatott kiharcolta a barcelonai részvétel jogát. *(Külön öröm Móré Imre számára, hogy az együttes szövetségi kapitánya, Nils Andersson, játékosa volt.)* A nagyválogatott svéd csapat elődöntősként *(nem hivatalos)* EB-bronzérmes lett. Mi a svéd sikerek titka?

1. *A jó szellem...* és az erre való nevelés.
2. *A tudatosság.* Kitartóan és alaposan dolgozni, de tudni kell, hogy miért.
3. *A tervszerűség...* a vezetés és a játékosok részéről egyaránt.
4. *Oktatás, nevelés, edzés.* Igen fontos a sorrend!
5. *Követelmény.* Felkészültség az edző és a játékos részéről. De az eredményhez türelem kell!
6. *Összetartás, összetartozás.* Hihetetlen győzni akarás és önbizalom.
7. *Anyagi juttatások (a svédek félprofik)*, előnyök a munkavállalásban, tanulmányi ösztöndíjak, segélyek.
8. *A sajtó, rádió, televízió jó viszonya* az egyesületekkel és a játékosokkal.

●

A *Svenska Dagbladet*, stockholmi politikai napilap szerint: *„A dánok győzelme a legnagyobb meglepetés 1954 óta. Akkor az esélytelennek tartott németek legyőzték a csodálatos magyar válogatottat. Akkor mámorban fürödtek a németek, most legszívesebben sírtak volna..."*

Az európai játékvezetés tegnap és ma

Remélem, hogy megérem: Gyuri unokám fújja majd a sípot, mert a labdarúgás szabályait – kilencévesen – már fújja. Együtt néztük a kora esti mérkőzéseket; már elfogadhatók az ítéletei. De könnyű dolga volt, különösen *az első nyolc mérkőzésen*; a csapatok focizgattak, hazaadogattak... Nem folytatom, ezt a témát a szakíró kollégák már alaposan *„darabokra szedték"*. Az első nyolc mérkőzésen – a látottak alapján – *legjobbak a bírók voltak*. Azt mondják a *„játékvezetői szakmában"*: nincs könnyű mérkőzés, csak sportszerűen küzdő csapatok találkoznak és a játékvezető *érvényesítheti* a szabályelőírásokat. A feltételes mód azt is jelenti, hogy *partnerek nélkül nem megy!*

De, amikor az Európai Labdarúgó Szövetség *(UEFA)* az Európa-bajnokságra *(továbbiakban EB)* előzetesen kijelöli a mérkőzések bíráit, csak azzal van tisztában, melyik két csapat fog játszani, és milyenek a játékvezető képességei korábbi teljesítménye alapján. Az UEFA ez utóbbi kérdésben nincs tájékoztató adatok nélkül; lassan 25 éve foglalkozik az európai játékvezetők szervezetszerű kiválasztásával, egy-egy csúcsrendezvényen nyújtott *(EB-k, kupaküzdelmek)* teljesítményükkel és mindezek pontos nyilvántartásával. Keretére gondosan ügyel, nem hoz elhamarkodott döntéseket, inkább csiszolja alkalmazott módszereit.

Ezerkilencszázhatvan, ha a kiírást is figyelembe vesszük 1958 óta a négy esztendőnként megrendezett EB *(Henri Delanuay Kupa)* játékvezetői mindig megkülönböztetett szerepet kaptak, eredményeikkel, hibáikkal együtt segítették a kupaküzdelem fennmaradását, fejlődését.

Mi csak az 1980-as olaszországi EB-től kezdve keressük azokat a *meghatározó jegyeket*, amelyek a játékvezetőket *(is)* jellemezték. Néhány *kedvező*, vagy éppen *kedvezőtlen vonást* – így hosszabb távon – *össze is hasonlítunk*; mindezeket a labdarúgás meghatározó szabályaira, a játékvezetés technikai, taktikai elemeire építjük. Miközben a sportág fejlődésében, a szabályokban, de a játékvezetés taktikájában is lényeges módosulások jöttek létre, az *alap – a sportszerű játék*, és *annak biztosítása* szinte örök érvényű, unokáink is e nemes szellemben kell, hogy nevelkedjenek, játsszanak a gömbölyű labda bűvöletében.

Valóban a legjobbak?

Az UEFA már 1980-ban bátor lépésre szánta el magát: *egy országból* delegált általában egy-egy mérkőzésre játékvezetői hármasokat. Olaszországban magyar játékvezetői hármas is szerepelt; sajnos, ezután tizenkét év szünet következett, amíg – a fiatalítás reményében is – az UEFA-tól meghívást kaptunk Svédországba.

1988-ban 14 ország játékvezetői működtek közre, de nem hármasok,hanem egy játékvezető és egy partbíró. Amíg mi távol voltunk, addig Ausztria, Portugália, Németország, a svédek és belgák ott voltak 1984-ben Franciaországban is.

Most tizenöt vezető bírót delegáltak Európa 12 országából, akik közül öten az 1990-es világbajnokságon is működtek, velük utazott a FIFA-partbíró keret két tagja és egy tartalék játékvezető. Olaszország, Svájc két-két vezetőbírót adott. A megbízás – most is – egy-egy mérkőzésre szólt.

Svédországban a következő játékvezetők működtek közre *(megjelöltük országukat; zárójelben értékelésünk található; majd mellette a szám a mérkőzés erősségi fokát jelzi, ahol a legerősebb a hármas)*:

Csoportmérkőzések:
Szpirin (FÁK-beli) – az 1990-es VB-n is szerepelt – *(jó-közepes)* 1
Blankenstein (holland) *(jó)* 0
Bo Karlsson (svéd) *(jó)* 1
G. Biguet francia) *(jó-közepes)* 1
Puhl Sándor (magyar) *(jó)* 1
A. Schmidhuber (német) *(jó)* 1
Guy Goethals (belga) *(igen jó)* 1
P. Mikkelsen (dán) – az 1990-es VB-n is szerepelt – *(jó-közepes)* 1
J. Rosa Dos Santos (portugál) – az 1988-as EB-n is szerepelt – *(gyenge)* 1
H. Forstinger (osztrák) *(gyengénél jobb)* 2
Dr. Pierluigi Pairetto (olasz) *(igen jó)* 2
K. Röthlisberger (svájci) – az 1990-es VB-n is szerepelt – *(gyengénél jobb)* 2

Elődöntők:
Tullio Lanese (olasz) – az 1990-es VB-n is szerepelt – *(gyengénél jobb)* 2
E. Soriano Aladren (spanyol) – az 1990-es VB-n is szerepelt – *(igen jó)* 3

DÖNTŐ:
Bruno Galler (svájci) – az 1988-as EB-n is szerepelt – *(gyenge)* 3

A meghívott játékvezetők közül legidősebbek a portugál *Jose Rosa Don Santos*, aki az egyik leggyengébb teljesítményét nyújtotta; *Emilio Soriano Aladren* Spanyolországból, ő viszont az egyik legjobb teljesítményt nyújtotta. Mindketten 47 évesek. A bírói testület egyik legfiatalabb tagja kétségtelenül *Puhl Sándor*, harminchét évével.

– Az UEFA-nak a FIFA-ban – érthetően – meghatározó szerepe van, de a maga területén érvényesíti a FIFA határozatait is. Egy évvel ezelőtt hírt adtunk arról, hogy fokozatosan leszállítják a nemzetközi játékvezetők korhatárát, az idén ez 47 év, a 45. évet 1994-re kell elérni. Arról is szóltunk, hogy bevezették a FIFA-partbíró keretet *(piros jelvényük van)*. Ennek megfelelően történtek a személyekre szóló meghívások is.

Már többször megírtuk: lehetnek a pályán öregesen mozgó fiatalok és fordítva. Ez a svédországi EB-n is bebizonyosodott *a szakmai értékeléskor*.

Az *első* látható *ismérv: a játék követése*, az akcióközelség.

Nézzük a *kedvező* vonásokat: sokan alkalmazták jól az úgynevezett rugalmas átlót, így az események közelében voltak. *Bo Karlsson* (svéd), *Puhl S.* (ellentétben a néha itthon látottakkal), *Guy Goethals* (belga), *P. Mikkelsen* (dán); a portugál *Dos Santos*, noha jól helyezkedett, mégis sorsdöntő hibákat vétett; ugyanezt kell mondani *K. Röthlisberger*ről (svájci) is. *Pairetto* az olasz játékvezetői iskola tanításaihoz áll közelebb: csak semmi felesleges futkározás, döntő helyzetekben kell akcióközelben lenni! – Ennek ellenére kifutott a jobboldalra is, tehát tud rugalmasan átlózni. Ami fontos: sokat volt a kritikus 16 1/2-en belül. Honfitársa – *Lanese* – bár gyors mozgású, de merev átlója miatt a jobboldali támadásoknál *távol* volt az akcióktól. *Emilio Soriano Aladren*, az elődöntő másik résztvevője, fizikailag jól felkészült; ezt mutatta a 120 perces mérkőzés, gyorsan követte az akciókat, rugalmas átlót alkalmazott.

Elavult a játék követésének módja *Forstinger* (osztrák) játékvezetőnek: konzervatív átlójával olykor 35 méterre is eltávolodott az akciótól; ehhez járult hozzá *lassúsága*.

Bemutatkoztak a FIFA-partbírók

Az EB kedvező tapasztalatokat mutatott: *jó*, hogy *egy országból* hívtak meg hármasokat; jó, hogy FIFA-partbírók segítették a játékvezetőket.

Az összegezett jó eredmények mellett még így is előfordultak *„áramszünetek"*, amikor mind a partbíró, mind a játékvezető kikapcsolt: a Franciaország–Anglia (0-0) mérkőzésen, a 44. (!) percben az angol csatár 2 méteres lesen állt, *Szilágyi Sándor* nem intett, *Puhl Sándor* nem fújt... A Franciaország–Dánia (1-2) találkozón a 26. percben *nem látszott* lesnek a dán csatár helyzete, de mind a partbíró, mind a játékvezető *Forstinger* annak látta. Egy perc múlva a másik oldalon tévedtek. *Röthlisbergerék* a FÁK–Skócia (0-3) mérkőzésen, a 35. percben állították meg tévesen a közösségiek támadását.

Visszapillantás.

1980.: az együttműködésben nem merült fel különösebb hiányosság.

1984.: megnyugvással állapíthattuk meg, hogy az együttműködésben – hála az UEFA gyakorlatának is – túl voltunk már a játékvezetés egyik gyermekbetegségén.

Vér is folyt

Olaszországban (1980) a csapatok – a játékvezetők *„segédletével"* – a labdarúgás negatív arculatát mutatták meg: a durvaság, a kíméletlen játék, a sportszerűtlenségek sorozata több mérkőzést tett élvezhetetlenné. A játékvezetők pedig szemet hunytak mindezek felett.

Magyarázatul az eredményesség elsődlegességét hangsúlyozták az *„illetékes"* szakvezetők.

Franciaországban (1984) fordult elő viszonylag a legkevesebb kirívó szabálysértés; a csapatok játékosainak többsége tudatosan, jól használta ki testi erejét, jól ütköztek, s ha mégis szabálytalankodtak, akkor azt a játék hevében tették. Igaz, nem történt *frontáttörés*, de a csapatok és a játékvezetők közreműködésével a JÁTÉK volt előtérben.

Svédországban (1992) a szabályos és szabálytalan játék *sokszínűségével* találkoztunk. A *legkedvezőbb tapasztalat*, ami a mérkőzéseket jellemezte, hogy a játékvezetők zömmel *jól értelmezték* a 12. szabály előírásait: *hagyták a csapatokat játszani*, ők éltek ezzel a lehetőséggel. De az 1992. évi EB résztvevői odahaza is ezt szokták meg.

Bo Karlsson a kemény játék híve; a két jól felkészített csapat *(Hollandia–Skócia 1-0)* játékosai csak a labdára figyeltek; alapelvük: *„győzzön a jobbik, de csak a fair play betartásával"*. Ez a mérkőzés igazolta, hogy *a csapatokon is múlik a jó játékvezetés.*

Pairetto, aki játékvezető vizsgája után húsz

Bo Karlsson, a házigazdákat képviselte

évvel később vált FIFA-bíróvá, jó hasznát vette az olasz bajnokságnak: rendkívül tudatosan *alkalmazkodott a játékhoz*, a szabályok szellemében bíráskodott. Egyetlen felesleges fújása sem volt. A holland és a német csapat ebben partnere volt.

[Az összehasonlítás lehetőségét nyújtotta az elődöntő első mérkőzésén *(Svédország–Németország 2-3)* közreműködő olasz *Tullio Lanese* bíráskodása, aki bár öt évvel idősebb honfitársánál, szintén húsz év (!) hazai bíráskodás után került a FIFA-listára (1985). *Lanese*, holott *nem volt rá szükség, többször szakította meg a mérkőzést*, megtörve ezzel a csapatok lendületét. Kevesen adják meg azt a 11-est, amit egy becsúszó szerelés után ítélt meg a svédek javára. *Lanese „ilyeneket"* a mezőnyben is büntette. Tehát következetes volt? Nem, mert később nem büntette a német játékos könyékkel való ütését.

Elég sokat magyarázta ítéleteit. Valószínű túlbecsülte megbízatását, ami az elődöntőre szólt. Mit mondjunk? A fiatalabb *Pairetto* jobban tetszett.]

Az észrevétlenség jellemezte a Skócia–Németország (0-2) mérkőzés játékvezetőjét a belga *Guy Goethals*ot, aki szinte nem is volt a pályán, holott mindenütt ott volt.

Határozott, igen jó játékvezetést mutatott *E. Soriano Aladren* a Hollandia–Dánia (2-2) elődöntőn. Huszonnyolc éves bírói gyakorlatát és nagy nemzetközi tapasztalatát jól érvényesítette: hagyta a csapatokat játszani, csak a legszükségesebb esetekben avatkozott be. A dán *H. Andersen* sérülésénél sem történt szabálysértés, nem is fújt. Ha a kétszer 15 perces hosszabbítást is figyelembe vesszük, akkor megállapíthatjuk: ez az elődöntő – játékvezetői szempontból – *nehezebb volt az elsőnél.*

Ezek a mérkőzések szívet melengető szép színei voltak az EB-nek. – De sötétebb árnyalatokkal is találkoztunk!

Ahogy a tét miatt keményedtek a mérkőzések, úgy kerültek felszínre *az európai játékvezetés hibái is*. Főleg az elnéző, mérlegelő magatartást, a fegyelmező munkát kell bírálnunk.

Néhány *feltűnő* vonás:

A szabály megengedi a vállal, felsőkarral történő lökéseket, ha az nem veszélyes és nem durva. A *„nyugati világban"*, főleg a szigetországban, mind a csapatok, mind a játékvezetők természetesen veszik ezt a játszási módot. De – itt az EB-n előfordult, hogy a *„szabad karhasználatot"* egyesek kihasználták: könyökükkel, öklükkel ütöttek, például a Svédország–Németország elődöntőn. A felületes

szemlélő *(játékvezető)* a lendületes futás, felugrás velejárójának tekintheti *(tekintette is)* ezt; valójában *a szándékos megütés* eseteivel találkoztunk.

Sok volt a fejsérülés!

– Felszakadt arcokból, fejből folyt a vér...

– Ismét megjelent a *„bevetődéses szerelés" (nem becsúszás!)*, amely a legtöbbször szabálytalan, mert a végrehajtó játékos cselekedete *(mozdulata)* nem a labdára irányul elsősorban, hanem az a célja, hogy minden eszközzel *(testével is a földön)* a támadást megállítsa. Szerencsére, csak néhány játékvezetőt tévesztett meg ez a játszási mód.

A megengedett időhúzás

Az egyre élesedő küzdelmeknél, kedvező eredmény esetén, a csapatok *„profi módon" húzták az időt.*

Szinte minden EB-mérkőzésen láttuk, hogy *hazaadogatták a labdát* a kapusnak, akik kézbevéve alaposan *„megvizsgálták"* állapotát, majd körülnéztek, hat-hét lépést megtéve, olykor a 16 1/2-esen kívülről a mezőnybe rúgták. Az időhúzásnak ez a módja legfeltűnőbben a Svédország–Anglia (2-1), a FÁK–Skócia (0-3) mérkőzéseken fordult elő. Ez utóbbinál a precíz svájci a 22. percben nem habozott, *(mint később tette)* a skót kapus szabálysértését (12. § 5/a. p.) közvetett szabadrúgással büntette. *Július 25-től* a hazaadások *(visszajátszások)* száma valószínűleg alaposan lecsökken, mert megszigorították a kapus játékát.

– Ma már *rendszeressé vált a sérült játékosoknak a pályán történő ápolása* a tiltás ellenére is. Bár a játékvezetők ezen az EB-n hadakoztak ellene, nem sok sikert értek el.

– Az időhúzás másik módja, hogy egy-egy szabadrúgás megítélése után a vétkes játékos vagy csapattársa kézbe veszi és elviszi a *„tetthelyről"* a labdát. A jövőben *(júl. 25.)* ezt is büntetni kell!

– Már *nem bűvös a szabadrúgások végrehajtásánál a 9.15 méter*, csak néhány esetben volt vontatott a sorfalak elhelyezkedése.

Melyik lapot húzzuk elő?

Természetesen a *sárga lapot*, amely a fegyelmezés egyik fokozata, azonban önmagában a figyelmeztetés, különösen, ha sok van belőle és nem párosul kiállítással, a piros lappal – semmit nem ér.

Svédországban – néhány kivételtől eltekintve – *mértéktartóan fegyelmeztek a bírók.*

Általában 2-3 lappal *„elintézték"* az eseteket, *Pairettónak egy lap* is elég volt!

De már *négy lapot* használt *Szpirin, Blankenstein, Röthlisberger.*

Ötöt: D. Santos, aki elmulasztott érvényt szerezni egy tételes előírásnak. Az történt ugyanis a Svédország–Anglia mérkőzés 44. percében, hogy a svédek 4-es számú játékosának – gáncsolásért – sárga lapot mutatott fel; a játékos ekkor megtapsolta; a játékvezető az *ismételt sportszerűtlenséget elnézte*, nem állította ki a vétkest. Mint ahogy ezt tette a 81. percben a 15-ös számú angol játékosnál is, aki a kitörő svéd csatárt mezénél fogva húzta vissza.

Forstinger játékvezetőnek a *hat lap* is kevés volt az indulatok megfékezésére. A Franciaország–Dánia (1-2) mérkőzésen gáncsok, sípszó utáni labdaelrúgások, labdának a földhöz vágása, sőt megütések történtek büntetlenül. Ez a mérkőzés és játékvezetés nem vált az EB díszévé, sötét folt marad.

Lanese bíró *hat* lapjára nem volt szükség! A kártyák többségét (5) már az első 45 percben kiosztotta, ebből kettőt jogtalanul. Nem büntette ő sem a megütést. Kevesebb több lett volna!

Nincsen rózsa tövis nélkül

Ahogy ez a szép virág tüskével párosul, úgy hordozzák magukban a bírók is a hibák lehetőségét. Minden nagy tornán előfordulnak játékvezetői *tévedések* és sajnos, *eredményt befolyásoló hibák*. Ez utóbbi is megbocsátható, de a *szándékos mérlegelés* a játékvezető részéről szinte megbocsáthatatlan *bűn!* Alapjaiban ássa alá, nemcsak a saját, hanem a bírói kar tekintélyét, etikai arculatát is!

Az 1992. évi EB sem volt ettől mentes.

Már szóltunk az elmulasztott kiállításokról, most olyan ítéletekről teszünk említést, amelyek döntően befolyásolták a valós eredmények kialakulását.

Az első küzdelmes – EB-hez méltó mérkőzésen *(Svédország–Anglia 2-1) D. Santos* portugál játékvezető tizenegy perc alatt két *„sorsdöntőnek"* számító hibát követett el.

– A 32. percben nem adott meg egy jogos 11-est a svédek javára; majd ugyanezt megismételte a 43. percben, amikor az angol védők *ismét gáncsolták* a büntetőterületen belül a svéd játékost. Ez a játékvezető a mezőnyben előforduló eseteknél érvényre juttatta a szabályokat, a *16 1/2-esen belül már mérlegelt.*

Beleesett a mérlegelés *„bűnéve"* a svájci *K. Röthlisberger* is. A FÁK–Skócia (0-3) mérkőzés 69. perce igen tanulságos: a kitörő közösségi csatárt a 16 1/2-esen belül *kézzel ellökték, 11-es helyett közvetett (!) szabadrúgás* volt az ítélet...

A közvetett szabadrúgás végrehajtásakor *McCall* kilépett a sorfalból, ezért – jogosan – kapott sárga lapot. De ennek *(is) „jóvátételi íze"* volt. A 84. percben, amikor a skót csatárt a 16 1/2-esen belül feltűnően gáncsolták már megítélte a büntetőt. Nem most hibázott, hanem a 69. percben. Valószínű emiatt reklamáltak a FÁK játékosai, két sárga lap lett a következménye...

Az európai játékvezetés – ma

Az idei EB-n látottak sok tekintetben *kedvező fejlődési irányzatot mutatnak:* a jó helyezkedés; a játékvezetői hármasok megfelelő együttműködése; a szabadrúgásoknál a 9.15 méter betartatására; a viszonylag kevés játék megszakítása erre utal.

De nem múlt el fejünk fölül a vész!

Nemcsak kísért, hanem veszélyeztet is az elő-előforduló durvaság, a sportszerűtlenségek változata és a mérlegelés.

És, hogy a mi játékvezetésünk hol helyezkedik el Európában, arról más alkalommal szólunk.

Ez az Európa-bajnokság – minden hibájával együtt – nekem tetszett.

PETRI SÁNDOR

Európai labdarúgó-bajnokságok 1991–1992

OLASZORSZÁG

1. AC Milan	34	22	12	–	74-21	56
2. Juventus	34	18	12	4	45-22	48
3. Torino	34	14	15	5	42-20	43
4. SSC Napoli	34	15	12	7	56-40	42
5. AS Roma	34	13	14	7	37-31	40
6. Sampdoria UC	34	11	16	7	38-31	38
7. Parma AC	34	11	16	7	32-28	38
8. Internazionale	34	10	17	7	28-28	37
9. Foggia	34	12	11	11	58-58	35
10. SS Lazio	34	11	12	11	43-40	34
11. Atalanta	34	10	14	10	31-33	34
12. AC Fiorentina	34	10	12	12	44-41	32
13. Cagliari	34	7	15	12	30-34	29
14. Genoa 1893	34	9	11	14	35-47	29
15. Bari	34	6	10	18	26-47	22
16. Hellas Verona	34	7	7	20	24-57	21
17. Cremonese US	34	5	10	19	27-49	20
18. Ascoli	34	4	6	24	25-68	14

Olasz bajnokságok történetében még senki sem nyert veretlenül aranyérmet. A milánói szupercsapat két ezüstérem után ismét eljutott a csúcsra, és a klub negyedik bajnoki címét szerezte. Óriási meglepetésre a kupát a Parma nyerte meg – először.

Gólkirály: Van Basten (AC Milan), 25.

Olasz kupadöntő: Juventus FC–Parma AC 1-0 (1-0) és 0-2 (0-1).

FRANCIAORSZÁG

1. Olympique Marseille	38	23	12	3	67-21	58
2. AS Monaco	38	22	8	8	55-33	52
3. Paris St. Germain	38	15	17	6	43-27	47
4. AJ Auxerre	38	16	12	10	55-32	44
5. SM Caen	38	17	10	11	46-45	44
6. SC Montpellier	38	12	18	8	40-32	42
7. Le Havre AC	38	13	16	9	35-32	42
8. RC Lens	38	11	17	10	36-30	39
9. FC Nantes	38	12	14	12	37-39	38
10. AS Saint-Étienne	38	13	11	14	42-37	37
11. FC Toulouse	38	11	14	13	33-40	36
12. FC Metz	38	12	11	15	42-43	35
13. OSC Lille	38	11	13	14	31-34	35
14. SC Toulon	38	13	6	19	41-55	32
15. Olympique Nimes	38	9	14	15	31-50	32
16. Olympique Lyon	38	10	11	17	25-39	31
17. FC Sochaux	38	9	13	16	35-50	31
18. Stade Rennes FC	38	6	17	15	25-42	29
19. AS Cannes	38	8	12	18	34-48	28
20. AS Nancy-Lorraine	38	10	8	20	43-67	28

Sorrendben negyedik, összesen nyolcadik bajnokságát nyerte a Marseille. Az idei kupadöntőt az elődöntőben történt stadionkatasztrófa miatt nem játszották le.

Gólkirály: Papin (Olympique Marseille), 27.

BULGÁRIA

1. CSZKA Szófia	30	20	7	3	74-26	47
2. Levszki Szófia	30	19	7	4	54-18	45
3. Botev Plovdiv	30	13	11	6	46-27	37
4. Etir Tirnovo	30	12	13	5	35-18	37
5. Lokomotiv Plovdiv	30	13	9	8	39-24	35
6. Szpartak Szliven	30	12	8	10	37-39	32
7. Lokomotiv Szófia	30	11	9	10	40-37	31
8. Beroe Sztara Zagora	30	10	10	10	32-41	30
9. Jantra Gabrovo	30	8	11	11	24-33	27
10. Szlávia Szófia	30	8	10	12	33-31	26
11. Csernomorec Burgasz	30	8	9	13	28-43	25
12. Lok. Gorna Orjahovica	30	8	9	13	22-39	25
13. Pirin Blagoevgrad	30	7	9	14	22-34	23
14. Dobrudzsa	30	8	7	15	29-48	23
15. Minor Pernyik	30	5	10	15	19-50	20
16. Hebar	30	3	11	16	17-43	17

Huszonhetedik bajnokságát nyerte a fővárosi katonacsapat. A nagy ellenlábas Levszki – csakúgy, mint tavaly – kupagyőzelemmel vigasztalódott.

Gólkirály: Szirakov (Levszki Szófia), 25.

Bolgár kupadöntő: Levszki Szófia–Pirin Blagoevgrad 5-0 (1-0).

BELGIUM

1. FC Bruges	34	21	11	2	68-29	53
2. RSC Anderlecht	34	21	7	6	65-26	49
3. Standard Liége	34	16	14	4	59-28	46
4. KV Mechelen	34	15	13	6	47-23	43
5. RFC Antwerp	34	18	5	11	47-39	41
6. KAA Gent	34	16	9	9	54-44	41
7. Lierse SK	34	14	9	11	53-50	37
8. Germinal Ekeren	34	13	11	10	55-45	37
9. CS Bruges	34	10	14	10	57-57	34
10. SV Waregem	34	11	8	15	47-55	30
11. RWD Molenbeek	34	11	7	16	37-48	29
12. SK Beveren	34	9	11	14	42-52	29
13. RSC Charleroi	34	9	9	16	32-43	27
14. KSC Lokeren	34	8	11	15	38-51	27
15. RFC Liége	34	7	13	14	33-47	27
16. RC Genk	34	8	10	16	32-44	26
17. FC Courtrai	34	5	10	19	31-72	20
18. Aalst	34	4	8	22	18-62	16

Pontegyenlőség esetén a több győzelem számított.

Disztl László ismét bajnokságot nyert csapatával, a klub történetében ez volt a kilencedik bajnokság. Petry Zsolt (KAA Gent) is együttese meghatározó játékosa volt, balszerencséjükre éppen hogy lemaradtak az UEFA Kupa-szerepléstől. A többi magyar vendégmunkás (Mónos, Garaba, Lőrincz, Mészáros, Balogh, Gyimesi) szereplésével is elégedettek voltak a külföldi szakemberek.

Gólkirály: Weber (CS Bruges), 26.

Belga kupadöntő: RFC Antwerp–KV Mechelen 2-2 (0-0, 1-1, 1-2), tizenegyesekkel: 9-8.

SVÁJC

1. FC Sion	14	7	5	2	23-16	33
2. Neuchatel Xamax	14	7	5	2	27-16	31
3. Grasshopper	14	6	3	5	18-15	30
4. BSC Young Boys	14	7	3	4	24-16	28
5. Servette	14	4	5	5	24-22	27
6. Lausanne Sports	14	2	4	8	11-22	23
7. FC Zürich	14	3	6	5	17-27	22
8. FC St. Gallen	14	3	3	8	18-28	20

12 együttes kezdte a bajnokságot az A-ligában, amelyből a legjobb nyolc – pontjainak felével – folytatta a tavaszi idényt. Történetének legnagyobb sikerét érte el az FC Sion, ugyanis eddig csak kupagyőzelmekkel dicsekedhetett.

Gólkirály: Molnár (Servette), 18.

Svájci kupadöntő: FC Luzern–FC Lugano (mindkettő B-ligás) 3-1 (1-1, 1-1, 2-1).

AUSZTRIA

1. Austria Wien	14	7	2	5	73-36	33
2. Austria Salzburg	14	7	2	5	62-37	33
3. FC Wacker Innsbruck	14	9	–	5	69-49	33
4. Admira Wacker	14	7	2	5	57-42	30
5. Rapid Wien	14	6	2	6	58-40	28
6. FC Stahl Linz	14	4	3	7	47-45	25
7. Vorwärts Steyr	14	5	2	7	44-53	21
8. St. Pölten	14	3	3	8	41-54	18

12 együttes kezdte a bajnokságot az első ligában, amelyből a legjobb nyolc – pontjainak felével – folytatta a tavaszi idényt. A zárófordulóban a bécsi Austria 2-1-re legyőzte a Salzburgot, így megvédte bajnoki címét. Kis szerencsével még az Innsbruck (korábban FCS Tirol néven ismert) is bajnok lehetett volna, de rosszabb gólkülönbségével csak bronzérmes lett. A lila-fehér együttes huszadik bajnoki elsőségét és huszonkettedik kupagyőzelmét ünnepelte 1992-ben.

Gólkirály: Westerthaler (FC Wacker Innsbruck) és Fjörtoft (Rapid Wien), 17-17.

Osztrák kupadöntő: Austria Wien–Admira Wacker 1-0 (0-0).

GÖRÖGORSZÁG

1. AEK Athén	34	23	8	3	72-25	54
2. Olympiakos Pireus	34	20	11	3	74-30	51
3. Panathinaikos	34	21	6	7	66-21	48
4. PAOK Szaloniki	34	13	13	8	44-44	39
5. Apollon Athén	34	14	7	13	35-34	35
6. OFI Kréta	34	10	14	10	30-29	34
7. AE Larisza	34	11	10	13	40-42	32
8. Heraklis	34	10	11	13	41-41	31
9. Aris Szaloniki	34	12	7	15	26-40	31
10. Athinaikos	34	10	10	14	36-41	30
11. Korinthosz	34	11	8	15	37-47	30
12. Pierikos	34	11	8	15	41-56	30
13. Doxa Drama	34	9	11	14	39-38	29
14. AO Xanthi	34	13	3	18	36-48	29
15. Panahaiki Patras	34	12	5	17	42-56	29
16. Panionios Athén	34	9	11	14	32-51	29
17. Panseraikos Serres	34	9	8	17	29-59	26
18. Ethnikos Pireus	34	7	11	16	30-48	25

Izgalmas hajrá végén az AEK kilencedik bajnoki aranyérmét szerezte meg. A második helyen végzett Olympiakos – melynek edzője Oleg Blohin volt – viszont már tizenkilencedik alkalommal hódította el a kupát. Katzenbach Imre (Apollon) csapata sokáig versenyben volt a dobogós helyezésekért.

Gólkirály: Dimitriadisz (AEK Athén), 28.

Görög kupadöntő: Olympiakos Pireus–PAOK Szaloniki 2-0 (1-0).

A svájci FC Sion 83 éves történetében először jutott el a bajnoki címig – az argentin Enzo Trossero vezetésével. Az aranyérmes gárda felső sora: G. Roten gyúró, M. Sauthier, F. Rey, A. Rey, J-C. Richard segédedző, Enzo Trossero edző, J. Tejeda, M. Baljic, R. Gertschen, R. Panchard gondnok. Középső sor: C. Bonnet gyúró, A. Geiger, Y. Quentin, S. Fournier, Michel Schmid menedzser, André Luisier elnök, N. Clausen, G. Calderon, D. Orlando, N. Mathieu gyógykezelő. Alsó sor: B. Piffaretti, O. Biaggi, A. Lopez, S. Lehmann, P-L. Obrist, J-P. Briggel, L. Tudor és G. Manfreda.

3. csoport

SPANYOLORSZÁG–ALBÁNIA 3-0 (1-0)

1992. április 22. Sevilla, 9 ezer néző. Vezette: Muhmenthaler (svájci).

Spanyolország: Zubizarreta – Nando, Abelardo, Giner – Amor, Hierro, Michel (Eusebio, 85. p.), Vizcaino, Goicoechea – Butragueno, Manolo (Bakero, 55. p.).

Albánia: Strakosha (Dani, 71. p.) – Josa (Pekini, 60. p.), Lekbello, Cimi, Millo – Demollari, Vata, Kola, Abazi – Barbullushi, Kushta.

Gólszerző: Michel (2 – 2., 66. p. – utóbbi 11-esből), Hierro (87. p.).

Ez volt az első európai VB-selejtező mérkőzés, ahol a papírforma érvényesült.

ÉSZAK-ÍRORSZÁG–LITVÁNIA 2-2 (2-1)

1992. április 28. Belfast, 5 ezer néző. Vezette: Pedersen (norvég).

Észak-Írország: Fettis – Donaghy (Fleming, 46. p.), Taggart, McDonald, Worthington – Magilton, Hughes, K. Wilson, Dowie (Rogan, 80. p.) – Quinn, Black.

Litvánia: Martinkenasz – Mika, Janonisz, Buzmarkovasz – Mazeikasz, Tautkusz, Baranauszkasz, Ivanauszkasz (Danisevíciusz, 89. p.), Narbekovasz – Urbonasz, Fridrikasz (Zuta, 90. p.).

Gólszerző: K. Wilson (14. p.), Taggart (17. p.), illetve Narbekovasz (41. p.), Fridrikasz (49. p.).

A független Litvánia 1934 és 1938 után harmadszor szerepel világbajnoki selejtező mérkőzéseken és szebben be sem mutatkozhattak volna. Két gólos hátrányt dolgoztak le, idegenben.

ÍRORSZÁG–ALBÁNIA 2-0 (0-0)

1992. május 26. Dublin, 30 ezer néző. Vezette: Ullenberg (holland).

Írország: Bonner – Irwin, O'Leary, McGrath, Staunton – Houghton, Keane, Townsend, Sheedy (McCarthy, 49. p.) – N. Quinn, Aldridge.

Albánia: Dani – Zmijani, Qendro, Pekini, Rrakli – Demollari, Vata, Zela, Abazi – Vasi, Kushta.

Gólszerző: Aldridge (60. p.), McGrath (80. p.).

A két ország válogatottja eddig még sohasem játszott egymás ellen. Összecsapásuk biztos ír győzelmet hozott.

ALBÁNIA–LITVÁNIA 1-0 (0-0)

1992. június 3. Tirana, 3 ezer néző. Vezette: Streng (német).

Albánia: Dani – Zmijani, Lekbello, Pekini, Millo (Fortuzi, 89. p.) – Demollari, Vata, Milori (Rrakli, 46. p.), Abazi – Vasi, Kushta.

Litvánia: Martinkenasz – Stauce, Sukrisztovasz, Ziukasz, Danisevíciusz – Mazeikasz, Tautkusz (Zuta, 62 p.), Baranauszkasz, Kvitkauszkasz – Urbonasz, Ramelisz.

Gólszerző: Abazi (77. p.).

A papírforma döntetlen körüli eredményt igért, de a több nemzetközi mérkőzésen szerepelt, rutinosabb hazaiak legyőzték az idegenlégiósok nélkül kiálló baltiakat. Természetesen ez volt az első albán–litván találkozó.

A litván Robertasz Fridrikasz és Arminasz Narbekovasz – akik az észak-írek ellen lőtték a gólokat – az Austria Wien csapatát erősítik.

VB-selejtezők

4. csoport

BELGIUM–CIPRUS 1-0 (1-0)

1992. április 22. Brüsszel, 18 ezer néző. Vezette: Díaz Vega (spanyol).

Belgium: Preud'homme – Grun, Van der Elst, Albert – Emmers, Scifo, Degryse, Boffin (Borkelmans, 81. p.), Walem – Oliveira, Wilmots (Hofmans, 73. p.).

Ciprus: Hrisztofi – Koszta, K. Konsztantinu, Pittasz – Nikolau, Szotiriu, Jangudakisz, Larku (G. Konsztantinu, 86. p.) – Hadjilukasz (Panayi, 68. p.), Papavaszilíu.

Gólszerző: Wilmots (24. p.).

Meddő belga fölény és keserves győzelem a foggal-körömmel védekező ciprusi együttes ellen.

ROMÁNIA–FERÖER-SZIGETEK 7-0 (5-0)

1992. május 6. Bukarest, 10 ezer néző. Vezette: Nikakisz (görög).

Románia: Stelea – D. Petrescu, Gh. Popescu, Mihali, Munteanu – Pana, Rotariu, Lupescu (Seregi, 78. p.), Hagi – Lacatus, Bálint.

Feröer-szigetek: Knudsen – Jakobsen, T. Hansen, Danielsen, Justiniussen – A. Mörköre, Dam (T. Jonsson, 60. p.), A. Hansen, Reynheim – Jarnskor (T. Nielsen, 50. p.), Müller.

Gólszerző: Bálint (3 – 4., 38., 78. p.), Hagi (14. p.), Lacatus (28. p. – 11-esből), Lupescu (44. p.), Pana (55. p.).

A románok szinte lerohanták ellenfelüket és az első félidőben már tetemes előnyre tettek szert. Bálint „Pelé" Gábor remek formában játszott.

ROMÁNIA–WALES 5-1 (5-0)

1992. május 20. Bukarest, 20 ezer néző. Vezette: Baldas (olasz).

Románia: Stelea – Belodedics – Mihali, Gh. Popescu – D. Petrescu, Sabau (Timofte II., 76. p.), Lupescu, Hagi (Gerstenmajer, 70. p.), Munteanu – Lacatus, Bálint.

Wales: Southall – Phillips, Aizlewood, Melville, Bowen (Blackmore, 72. p.) – Hughes, Pembridge (Horne, 55. p.), Bodin, Speed – Saunders, Rush.

Gólszerző: Hagi (2 – 5., 35. p.), Lupescu (2 – 7., 28. p.), Bálint (31. p.), illetve Rush (51. p.).

Arra még Cornel Dinu kapitány sem gondolt, hogy játékosai a szünetben – csakúgy, mint két héttel korábban – öt góllal vezetnek. Ki hitte volna, hogy az európahírű walesi labdarúgók egyszerre mondanak csődöt. A gólkülönbség nagyobb is lehetett volna.

FERÖER-SZIGETEK–BELGIUM 0-3 (0-1)

1992. június 3. Toftír, 6 ezer néző. Vezette: Mottram (skót).

Feröer-szigetek: Johannesen – Jakobsen, T. Hansen, Danielsen, T. Jonsson – A. Mörköre, Dam, T. Nielsen, A. Hansen, Reynheim – Müller.

Belgium: Preud'homme – Grun, Van der Elst, Albert – Staelens, Emmers, Scifo, Boffin (Versavel, 75. p.), De Nil – Oliveira (Wilmots, 62. p.), Degryse.

Gólszerző: Albert (30. p.), Wilmots (2 – 65., 70. p.).

A két ország először játszott egymással, de nemcsak ezért volt történelmi jelentőségű a mérkőzés. A kis szigetország először fogadhatta otthonában ellenfelét, ugyanis eddig nem rendelkeztek füves pályával. A tavalyi EB-selejtezőket például Svédországban játszották. Premierjük azonban nem sikerült.

4. csoport

FERÖER-SZIGETEK–CIPRUS 0-2 (0-1)

1992. június 17. Toftir, 4 ezer néző. Vezette: Irwin (észak-ír)

Feröer-szigetek: Johannesen – Jakobsen, T. Hansen, Danielsen, T. Jonsson – A. Mörköre, T. Nielsen (Jarnskor, 61. p.), A. Hansen, Reynheim – Rasmussen, Müller (Jensen, 65. p.).

Ciprus: Hrisztofi – Koszta (Larku, 46. p.), K. Konsztantinu, Kosztasz, Pittasz – Nikolau, Szotiriu (Panayi, 84. p.), Jangudakisz – Szavvidisz, Papavasziliu, Ioannu.

Gólszerző: Szotiriu (30. p.), Papavasziliu (52. p.).

A csoport két gyengébbnek vélt válogatottja csapott össze a feröeri fővárosban. Ciprus több, mint harminc éves VB-selejtező történetében a 2-0 jelentette az első idegenbeli, az összesítésben pedig a második győzelmet!

5. csoport

GÖRÖGORSZÁG–IZLAND 1-0 (1-0)

1992. május 13. Athén, 10 ezer néző. Vezette: Assenmeier (német).

Görögország: Papadopulosz – Aposztolakisz, Mitszibonasz, Kalitzakisz, Manolasz – Tszaluhidisz, Alexandrisz, Turszinidisz (Niobliasz, 79. p.) – Dimitriadisz (Borbokisz, 63. p.), Szofianopulosz, Tsziantakisz.

Izland: B. Kristinsson – Marteinsson (Magnusson, 75. p.), K. Jónsson, Bergsson, Valsson – A. Grétarsson, K. R. Jónsson, R. Kristinsson, Bjarnason – Sverisson, Gudjohnsen.

Gólszerző: Szofianopulosz (28. p.).

Gyenge színvonalú, de sportszerű mérkőzésen, minimális különbségű győzelemmel rajtolt a görög válogatott. Szövetségi kapitányuk, Antonisz Georgiadisz utoljára ült a kispadon.

T. Papadopuloszt, a görög válogatott kapusát kevésbé tették próbára az izlandi csatárok, pedig szerepelt a profiskodó Sverisson (VfB Stuttgart) és Gudjohnsen (Bordeaux) is. Hazai környezetben a görögök – ha nem is meggyőző fölénnyel – de megszerzeték a „kötelező" két pontot...

6. csoport

FINNORSZÁG–BULGÁRIA 0-3 (0-0)

1992. május 14. Helsinki, 9 ezer néző. Vezette: Colics (jugoszláv).

Finnország: Huttunen – Holmgren, Petaja, Heikkinen, Eriksson – Myyry, Rinne (Hutamakki, 72. p.), Litmanen, Jarvinen – Tarkkio, Vanhala (Tegelberg, 60. p.).

Bulgária: Mihajlov – Hubcsev, Iliev, Ivanov, Cvetanov – Szirakov, Jankov, Balakov – Penev (I. Jordanov, 77. p.), Sztoicskov (G. Jordanov, 68. p.), Kosztadinov.

Gólszerző: Balakov (61. p.), Kosztadinov (2., 70., 85. p.).

A vendégek az első félidőben még büntetőt is hibáztak, azonban fordulás után kihasználták helyzeteiket. A finn védelem nem tudott mit kezdeni Európa egyik legjobb csatársorával.

Egy hónapnyi szerencsemenü

ÖTÖS LOTTÓ:

Erre az időszakra nem esik semmilyen rendkívüli számsorsolás, ennek ellenére érdemes kitölteni a hagyományos lottószelvényeket. Segítségül közöljük az alábbi variációt.

13 szám, 34 szelvényen

1.	1	2	3	4	5	**18.**	2	4	8	11	13
2.	1	2	5	8	10	**19.**	2	4	9	10	12
3.	1	2	5	9	11	**20.**	3	4	5	8	10
4.	1	2	6	10	13	**21.**	3	4	5	9	11
5.	1	2	6	11	12	**22.**	3	4	6	10	13
6.	1	2	7	8	12	**23.**	3	4	6	11	12
7.	1	2	7	9	13	**24.**	3	4	7	8	12
8.	1	3	5	6	7	**25.**	3	4	7	9	13
9.	1	3	8	11	13	**26.**	5	6	7	8	9
10.	1	3	9	10	12	**27.**	5	6	7	10	11
11.	1	4	5	12	13	**28.**	5	6	7	12	13
12.	1	5	6	8	9	**29.**	5	8	11	12	13
13.	1	4	7	10	11	**30.**	5	9	10	12	13
14.	2	3	5	12	13	**31.**	6	8	9	10	12
15.	2	3	6	8	9	**32.**	6	8	9	11	13
16.	2	3	7	10	11	**33.**	7	8	10	11	13
17.	2	4	5	6	7	**34.**	7	9	10	11	12

A variáció már három kihúzott szám esetén is legalább egy hármast biztosít.

HATOS LOTTÓ:

Szokás szerint erre az időszakra is két számhúzás esik. A dátumok **július 20.** és **augusztus 10.**

TOTÓ:

A totóban a július immár hagyományosan az Intertoto hava. A kevésbé ismert csapatok összecsapásaira az éles harc és a kevés döntetlen a jellemző. Ezért az alábbiakban egy több kétesélyt tartalmazó kulcsot ajánlunk.

2 háromesély és 6 kétesély 12 kollektív szelvényen

1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2
1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2	1X2
12	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2
12	1	1	1	2	2	2	1	1	1	2	2	2
12	1	1	2	1	1	2	1	2	2	1	2	2
12	1	2	2	1	2	1	2	1	2	1	1	2
12	1	2	2	2	1	1	2	2	1	1	1	2
12	1	2	1	1	1	2	1	2	2	2	1	2

A kulcs hibátlan alaptipp esetén legalább 12 találatot biztosít.

A totó és a lottó játékokat jól egészitik ki a különböző sorsjegyek. Ezek közül a legújabb a **„Kéthuszas sorsjegy".** Ezen a csábító pénznyeremények mellett **tizenhárom gépkocsit** is kisorsolnak a legalább **2000 forintos** sorsjegyeket kihúzók között.

VÍZILABDA

Elsőségünket nem fenyegeti veszély!

Nemzetközi női torna, Palermo. Magyarország–Egyesült Államok 10-8, Magyarország–Ausztrália 9-8, Magyarország–Kanada 5-5, Olaszország–Magyarország 10-5, FÁK–Magyarország 11-7. *Végeredmény:* 1. Olaszország, 2. Kanada, 3. FÁK, 4. Magyarország, 5. Egyesült Államok, 6. Ausztrália.

•

VIII. Trofeo Sevilla, nemzetközi torna. Magyarország–Franciaország 13-6 (1-1, 4-0, 4-2, 4-3), Magyarország–Spanyolország 12-11 (3-2, 4-3, 1-2, 4-4). Végeredmény: 1. Magyarország 4, 2. Spanyolország 2, 3. Franciaország 0 ponttal.

•

Az OB I B végeredménye: 1. Evig Ceglédi VSE, 2. Tatabányai SC, 3. MAFC-Capital. A ceglédiek először szerepelhetnek az első osztályban.

Az OB II végeredménye, I. csoport: 1. Békéscsaba, 2. Szentesi SC II, 3. Liget SE. II. csoport: 1. Senior Budapest SE, 2. Pécsi TÁSI, 3. FTC II. A döntőben a Senior Budapest győzött, így ők lettek a harmadosztály bajnokai.

•

Nemzetközi juniortorna, Barcelona. Magyarország–NSZK 8-5, Magyarország–Olaszország 9-3, Spanyolország–Magyarország 9-7, Magyarország–Hollandia 12-10. *Végeredmény:* 1. Spanyolország, 2. Magyarország, 3. Olaszország, 4. Hollandia, 5. NSZK.

•

Hetvenkét éves korában meghalt *id. Szívós István* olimpiai bajnok vízilabdázó.

•

X. Tungsram Kupa, nemzetközi torna, Budapest. Magyarország–Dél-afrikai Köztársaság 20-4 (6-1, 4-1, 4-0, 6-2), Magyarország–Hollandia 15-6 (4-2, 2-1, 3-0, 6-3), Magyarország–CSSZSZK 11-7 (3-1, 2-2, 2-4, 4-0), Magyarország–Olaszország 12-10 (5-4, 3-2, 2-2, 2-2), Magyarország–Egyesült Államok 8-6 (2-0, 1-2, 1-3, 4-1). *Végeredmény:* 1. Magyarország 10, 2. Olaszország 8, 3. Egyesült Államok 6, 4. Hollandia 4, 5. CSSZSZK 2, 6. Dél-afrikai Köztársaság 0 ponttal. Válogatottunk ötödik alkalommal nyerte meg a tornát.

•

A serdülő bajnokság végeredménye: 1. Tungsram SC, 2. Szentesi SC, 3. KSI. Az ifjúsági bajnokság végeredménye: 1. BVSC, 2. KSI, 3. FTC. *A junior bajnokság végeredménye:* 1. KSI, 2. UTE, 3. Szolnoki VSE.

Végre egy sportág, ahol cseppet sem kell idegeskednünk, ahol nem kell lerágnunk a körmünket izgalmunkban, hiszen egészen bizonyos, hogy Barcelona után éppúgy rangelsők leszünk, mint ahogy most! Más kérdés, hogy ez az előkelő helyezés *„csupán"* az olimpiai örökranglistán illet meg bennünket...!

A „legősibb" csapatjáték

Azt hiszem, ezzel a címmel sem illették még soha a vízilabdasportot, pedig az ötkarikás játékok műsorán valóban a póló szerepel a legrégebben, a csapatjátékok közül. 1900-ban, Párizsban került a programba és azóta egyetlen alkalommal sem hiányzott a világ sportolóinak legnagyobb találkozójáról.

Kezdetben a britek jeleskedtek. 1900 és 1920 között, csupán egyszer – 1904-ben St. Louisban – engedték át a dobogó legfelső fokát másnak. Akkor az Egyesült Államok diadalmaskodott. Az örökranglistát Magyarország vezeti, öt aranyéremmel. A nyomunkban Nagy-Britannia található a maga négy elsőségével és mivel a derék szigetországiak a katalán fővárosban ott sem lesznek, a bevezetőben említett elsőségünket az eddigi olimpiai győztesek listáján senki sem veszélyeztetheti. Annál is inkább nem, mert a rangsor harmadik helyén álló jugoszlávok sem növelhetik majd eddigi három olimpiai bajnoki címük számát. *(Legalábbis a dolgok jelenlegi állása szerint.)* A Szovjetunió, valamint Olaszország 2–2 alkalommal bizonyult a legjobbnak, míg a németek, a franciák és – mint erről már érintőlegesen említést tettem – az amerikaiak egyszer-egyszer kóstolták meg az olimpiai győzelem ízét.

Aranyérmes találkozó

Szokatlan, de igazán szép ötlet vezérelte a vízilabda-szövetség vezérkarát, amikor alig másfél hónappal az olimpia kezdete előtt, baráti találkozóra invitálta a sportág idehaza élő olimpiai bajnokait. Az összejövetel doyenje *Sárkány Miklós* volt, a maga 84 esztendejével, a legifjabb *Kenéz György* pedig éppenhogy elmúlt 36.

A halászlé és a hangulat kitűnő, pillanatokon belül jönnek össze az egykori csapattagok. *Ambrus Miklós Dömötör Zoltán*nal beszélget, *Kárpáti György* természetesen sziporkázik, *Gyarmati Dezső* pedig nem egykori csapattársai közé telepszik le, hanem tanítványai, a mindeddig utolsó aranycsapat tagjai mellé. Ők, tehát a montreali, olimpia bajnokai, amúgy is külön egyéniségek. *Sárosi László dr.* bizonyítja, hogy nemcsak játékát illette meg az elegáns jelző, hanem őt magát is – csokornyakkendőben pompázik. Mellette *Faragó Tamás*, aki – csakúgy, mint hajdanán járt – farmerban és pólóban jött el a találkozóra. *Gerendás*tól mindenki azt kérdezi, miként volt képes ennyire lefogyni? A válasz roppant egyszerű, *„meg sem híztam"*.

– Hát nem jó végignézni ezen az elit társaságon? – lép hozzám a költői kérdéssel *dr. Kiss Ottó*, a Magyar Vízilabda Szövetség főtitkára.

Lehet, hogy válaszom ünneprontásnak hatott, bár cseppet sem annak szántam: – Jól nézd meg őket, mert egyhamar aligha nő majd a számuk. Egyszerűen kiszaladt a számon ez a megjegyzés, pedig alig néhány nappal korábban beszélgettem *dr. Horkai György*gyel – akit természetesen szintén meghívtak a bajnoki találkozóra, csakhogy őt, válogatott másodedzői tiszte ugyanebben az időben Sevillába szólította – és ő váltig ezt hangoztatta:

– Lehet, hogy te is bolondnak nézel, mint annyian mások, de számomra minden világversenyen csak egy helyezés létezik – az első! Azért nem melózik megszállottan az ember, hogy elcsípjen egy negyedik helyet. Mindig mindenkor győzni akartam és ebben sem változtam.

– Te ezt halálosan komolyan mondod?

– Halálosan! Mindent meg kell tenni a győzelem érdekében és ha a végén jön egy csapat, amelyik jobb nálunk, hát akkor gratulálunk. A cél azonban csakis a végső diadal lehet. Nem akarom megkerülni a kérdésedet, nevezetesen, hogy komolyan gondolom e mindezt, a jelenlegi magyar csapat esetében is. Nos, a négy közé jutást nehezebbnek tartom, mint azt, hogy ha már ott vagyunk, akkor esetleg az első helyen végezzünk. Azzal, hogy a jugoszlávok nem lehetnek ott Barcelonában, az egyetlen kimagasló képességű együttes kényszerül távolmaradni. A többiek között csupán nüánsznyi a különbség.

– Hogy érzed magad mint a válogatott másodedzője?

– Köszönöm kérdésedet, vegyesen. Jól, mert a fiúk egyre eredményesebben játsszák a zónát, amely pedig korábban nem volt az erősségük. Rosszul, mert a létszámfölényes helyzetek kihasználása továbbra is ugyanolyan pocsékul megy, mint az emberhátrányos játék. Ezen javítani kell! Ami viszont kifejezetten szomorúvá tesz, hogy nem érzek spirituszt a fiúkban. Nem, ne hidd, hogy baj van velük. Ezek pontosan itt vannak az edzés kezdetén, azt sem mondhatom, hogy le akarnának nyelni valamit is a kirótt penzumból. Az edzés vége előtt senki nem kér felmentést, de amikor lejárt az idő, akkor uccu neki, vesd el magad. Olyan az egész, mint egy munkahelyen, amikor alig várja az ember, hogy kiteljen a nyolc óra. Sokaknak ez az utolsó olimpiája, meg különben is, már annak a szónak a hallatán, hogy olimpia, lúdbőröznie kellene valamennyiüknek.

– Nem lehet, hogy egyszerűen te is beleestél az *„öregemberek"* szokásos hibájába? Nevezetesen, hogy minden mondatod úgy kezdődik: *Bezzeg a mi időnkben...!*

– Ránk sok mindent lehetett mondani, nagy francok voltunk. Azt viszont állítom, hogy annál többet nem lehetett volna dolgozni, mint amennyit mi elvégeztünk Montreal előtt, de Moszkvát is említhetném.

– Nem inkább egy vezéregyéniség hiányzik ebből az együttesből?

– Nem. Ma már nem a sztárok döntik el a mérkőzések sorsát, átalakult a vízilabda. A szó nemes értelmében csapatjátékká vált ez a sport. Meg különben is: ha egyénenként mérlegeljük az egyes válogatottak játékosait, a mieinknek egyáltalán nem kell szégyenkezniük, sőt egyéni képességek alapján talán a legjobbak a világon. Csakhogy csapatot kell formálni belőlük, mert a vízilabda – mint említettem – még inkább csapatjáték, mint eddig valaha is volt.

A legérdekeltebbek szerint...

Az olimpia szele először azon a június eleji reggelen legyintett meg, amikor meglátogattam a pólósok edzését. Minden a régi volt: a jókedv, a duma, a zrikálás. Legfeljebb egy *„új"* fiú szúrt szemet: *Gyöngyösi András.* Kétéves haragszomrád után tért vissza a nemzeti csapatba, mint az olasz bajnokság ezüstérmes együttesének, a Savonnának a játékosa.

– A kapitány azt mondta, csak rajtam múlik, hogy bekerülök-e az utazó csapatba – kezdte a beszélgetést.

– Meggyőződésem, hogy ha te igazán akarod ezt, akkor nem kétséges, hogy ott a helyed Barcelonában. Csak az a kérdés, hogy akarod-e?

– Nem fogod elhinni, de ennyire tényleg nem akartam még semmi mást. Bánom azt az ostoba római hülyeséget, de megmásítani nem lehet a múltat, legfeljebb fátylat borítani rá – jó játékkal.

– Az első – sokak szerint minden eldöntő – mérkőzést az olimpián éppen az olaszokkal játszuk.

– A sorsolás után persze odakint is ez volt a legfőbb téma. Most, hogy már *„beleszagoltam"* az itthoni hangulatba, állíthatom, az itáliaiak jobban tartanak ettől az összecsapástól, mint mi.

– Már csak azért is, mert mi nem tartunk tőlük – vág közbe *Vincze Balázs*.

– Te komolyan is gondolod azt, amit mondasz? – nézek rá.

– Már hogy a pokolba ne! Azért, mert Athénben az EB-n, az első mérkőzésünkön kikaptunk tőlük, hol van az megírva, hogy most is ismétli a sors önmagát? Az igaz, hogy ezen az első találkozón, legalább 50%-ig eldől a sorsunk, de nagyon is hiszek, hiszünk benne, hogy jó irányba dől majd el.

– És ha nem? – kötekedem tovább.

– Akkor iszonyúan nehéz lesz, de nem lehetetlen – fűzi tovább a szót a csapatkapitány, *Schmiedt Gábor*. A spanyolok ugyanis nem csupán jók, hanem élvezik a hazai pálya minden előnyét. Tehát az isten kegyelmezzen nekünk, ha ki-ki mérkőzésen találkozunk velük. Viszont, ha az olaszok elleni győzelem már bent van a zsákban, akkor egy nyugodt mérkőzésen igenis képesek vagyunk nyerni ellenük is.

– Mennyire segíthet bennünket ezen a létfontosságú mérkőzésen, hogy jó néhány játékosunk immár évek óta az olasz bajnokságban keresi a kenyerét? – ezt a kérdést, már a szövetségi kapitánynak, *dr. Konrád János*nak tettem föl.

– Semennyire. Az idegenlégiósok ugyanis, a vártnál rosszabb edzettségi állapotban érkeztek haza. Néhányan – *Gyöngyösi, Mészáros* – kicsit később is, mint reméltük. Persze nem hanyagságból, hanem, mert csapataik érdekeltek voltak a bajnoki hajrában, illetve a kupadöntőkben. Nekünk azonban a központi felkészülésben rejlik az erőnk. Abban, hogy a válogatott keret együtt dolgozott egész évben, így aztán amikor arra kerül a sor, hogy kijelöljem a végleges csapatot, ha egy itthon és egy külföldön szereplő játékos egyforma teljesítményt mutat, akkor a hazai bajnokságban küzdő mellett fogok dönteni.

Itt játsszák, így játsszák

Az olimpiai vízilabdatorna mérkőzéseinek két uszoda ad otthont Barcelonában. A Montjuich uszodában 5 ezren szurkolhatnak majd, míg a Picornelről elnevezett vízicentrumban – állítólag – tízezer néző tekintheti majd meg az összecsapásokat. Itt jegyzem meg, hogy a tavalyi Világ Kupán ez utóbbi uszodában még csupán 3 ezer néző számára volt hely, ám úgy hírlik, ideiglenes lelátókkal bővítették befogadóképességét.

Az ötkarikás játékokon 12 vízilabdacsapat indulhat. A legutóbbi világbajnokság első nyolc helyezettje mellett, a selejtezőből Görögország, Kuba, Franciaország, valamint Hollandia vívta ki az olimpiai részvétel jogát. Érdekesség, hogy az esélyes románoknak ugyanez nem sikerült!

Az olimpiai bajnoki, valamint világ és Európa-bajnoki címet egyaránt védő jugoszlávok kizárásával – lapzártakor – még mindig cseppfolyós a lebonyolítási rend. Ami azonban biztos, hogy az indulók két hatos csoportban körmérkőzést játszanak. Innen az első két helyezett jut az elődöntőbe, ahol már egyenes kieséses rendben folytatódik a küzdelemsorozat. Az elődöntő nyertesei természetesen az arany-, vesztesei pedig a bronzéremért szállnak majd vízbe. A magyar válogatott ellenfelei sorrendben: augusztus 1.: Olaszország, augusztus 2.: Kuba, augusztus 3.: Spanyolország, augusztus 5.: Görögország, augusztus 6.: Hollandia.

A többit majd meglátjuk...

TÖRÖK LÁSZLÓ

Női junior EB-selejtező, Firenze. Magyarország–Jugoszlávia 3:1 (1, -13, 7, 2), Olaszország–Magyarország 3:1, Magyarország–Svédország 3:0 (4, 13, 15). *Végeredmény:* 1. Olaszország 6, 2. Magyarország 5, 3. Jugoszlávia 4, 4. Svédország 3 ponttal. Válogatottunk hat esztendő után jutott ismét az EB-döntőbe.

●

Spring Kupa, nemzetközi női torna, Törökország. Csoporteredményeink: Svájc–Magyarország 3:2, Magyarország–Ausztria 3:0, CSSZSZK–Magyarország 3:0. Az 5–8. helyért: Törökország–Magyarország 3:1, Magyarország–Franciaország 3:1. *Sun De-li* válogatottja a hetedik helyen végzett.

●

Nemzetközi férfi torna, Nyitra. CSSZSZK A–Magyarország 3:1 (15, -12, 7, 9), Magyarország–CSSZSZK B 3:1 (12, 5, -8, 8), Magyarország–Dánia 3:1 (7, 12, -2, 5), Magyarország–Lengyelország 3:2 (-10, 11, -8, 11, 15), Oroszország–Magyarország 3:1 (5, 2, -10, 9). Végeredmény: 1. Oroszország 10, 2. CSSZSZK A 9, 3. Magyarország 8, 4. Lengyelország 7, 5. Dánia 6, 6. CSSZSZK B 5 ponttal.

●

Barátságos férfi mérkőzések, Spanyolország. Spanyolország–Magyarország 3:0 (5, 2, 12), 3:1 (-14, 5, 6, 6) és 3:0 (9, 6, 4).

●

Nemzetközi női ifjúsági torna, Senica. Magyarország–Szlovénia 3:1, CSSZSZK–Magyarország 3:0, Magyarország–Ukrajna 3:2. A döntőben: Magyarország–CSSZSZK 3:2.

●

Férfi NB II végeredménye. Keleti csoport: 1. Nyíregyházi TK, 2. Hejőcsabai Cement, 3. Nyíregyházi Sportula. Középcsoport: 1. MAFC, 2. Dági KSE, 3. BKM Tűzoltó SC. Nyugati csoport: 1. Győri Dózsa SE, 2. Kővágóörsi TSZ, 3. Szombathelyi KLSE. *Női NB II végeredménye.* Keleti csoport: Nyíregyházi TK, 2. Debreceni Biogal SE, 3. Nyírbátori BRSC. Középcsoport: 1. Pulzus SC, 2. BHG SE, 3. BKM Tűzoltó SC. Nyugati csoport: 1. Tatabányai Volán, 2. Győri Dózsa, 3. Szombathelyi HVSE. A bajnokcsapatok osztályozó mérkőzéseket játszottak az NB I-be jutásért, amelyből a Nyíregyháza és a MAFC, illetve a Pulzus került a legmagasabb osztályba.

Női olimpiai világselejtező, Spanyolország. Kína–Magyarország 96-52 (44-31), Magyarország–Zaire 80-40 (45-22), Magyarország–Dominikai Köztársaság 79-53 (37-25), Ausztrália–Magyarország 66-55 (38-29), Brazília–Magyarország 102-80 (56-53), CSSZSZK–Magyarország 71-61 (55-31), Magyarország–Lengyelország 67-60 (35-29). Az A-csoport végeredménye: 1. Kína 13, 2. CSSZSZK 13, 3. Brazília 12, 4. Ausztrália 12, 5. Magyarország 10, 6. Lengyelország 9, 7. Zaire 8, 8. Dominikai Köztársaság 7 ponttal. A B-csoport végeredménye: 1. FÁK 12, 2. Olaszország 10, 3. Kanada 9, 4. Bulgária 9, 5. Japán 9, 6. Koreai Köztársaság 8, 7. Mexikó 6 ponttal. A nyári játékok döntőjébe Kína, a FÁK, Brazília és a CSSZSZK válogatottja került. A jugoszláv együttes kizárása miatt Olaszország is az olimpia résztvevője lesz.

●

Férfi Magyar Kupa négyes döntő, Körmend. ZTE-Heraklith–Csepel SC 100-89 (53-44), Bp. Honvéd–Körmend-Hunor 103-92 (47-43). Az 1. helyért: ZTE-Heraklith–Bp. Honvéd 84-75 (40-49). A 3. helyért: Körmend-Hunor–Csepel SC 85-81 (53-38). A bajnoki arany mellé a kupát is elnyerték a zalaegerszegiek.

●

A rájátszás végeredménye, a férfi NB I-be jutásért: 1. Ezüstpart SE 19, 2. BMTE-Törley 17, 3. Bajai TK 14, 4. Szegedi Postás 14, 5. MEAFC 13, 6. Közgazdasági Egyetem 13 ponttal. Az első három helyezett jutott az NB I B csoportjába.

A rájátszás végeredménye, a női NB I-be jutásért: 1. Tatabányai BHG 15, 2. Ferencvárosi Vasutas 13, 3. Komlói Bányász 12, 4. Debreceni ASE 11, 5. Zala Volán 9 ponttal. Mivel a debreceniek nem tudják vállalni az első osztályú szereplést, így a Zala Volán is az NB I B csoportjába került.

●

Előkészületi férfi mérkőzések, Prága-Nymburk. CSSZSZK–Magyarország 89-71 (50-40) és 116-75 (62-39).

●

Férfi olimpiai Európa-selejtező, Spanyolország. FÁK–Magyarország 120-57 (58-29), Magyarország–Hollandia 83-74 (40-36), Litvánia–Magyarország 106-71 (62-28), Nagy-Britannia–Magyarország 76-69 (20-45), Észtország–Magyarország 91-84 (46-30). *A D-csoport végeredménye:* 1. Litvánia 10, 2. FÁK 8, 3. Nagy-Britannia 7, 4. Észtország 7, 5. Hollandia 7, 6. Magyarország 6 ponttal.

KÉZILABDA

Pontszerzés? Netán érem?

Országos Ifjúsági Bajnokság végeredménye: 1. Komlói Bányász, 2. Nyíregyházi VSC, 3. Elektromos, 4. Szolnoki Olajbányász.

●

Női NB I, rájátszás az 1–4. helyért. Hargita KC–Békéscsabai Előre KSE 23-15 (12-9) és 23-14 (9-5). Vasas CNC–Szegedi ESK 20-14 (12-6) és 24-12 (13-3). A döntőben: Építők KC–Vasas CNC 11-16 (4-7), 17-12 (7-4), 11-14 (2-6), 12-11 (7-6) és 15-15 (6-6), hétméteresekkel 4:5. A 3. helyért: Békéscsabai Előre KSE–Szegedi ESK 16-16 (8-9), hétméteresekkel 5:4, 16-21 (6-8), 22-16 (11-9), 16-34 (5-6) és 26-16 (11-7). *Végeredmény:* 1. Vasas CNC, 2. Építők (Hargita) KC, 3. Békéscsabai Előre KSE, 4. Szegedi ESK, 5. Debreceni VSC, 6. Győri SSE, 7. JTKF-Lehel SC, 8. TFSE. *Csík János* csapata hétméteres dobásokkal harcolta ki a bajnoki címet, a klub történetében a tizennegyediket.

●

Ceglédi Nagydíj, nemzetközi férfi torna. Magyarország B–Magyarország A 28-26 (12-11), Románia–Magyarország B 23-19 (11-10), Magyarország A–Egyiptom 23-20 (8-10), Magyarország B–Egyiptom 27-20 (11-8), Magyarország A–Románia 27-23 (15-11). *Végeredmény:* 1. Magyarország A 4, 2. Románia 4, 3. Magyarország B 4, 4. Egyiptom 0 ponttal.

●

Sas Club Hotel Kupa, nemzetközi női torna, Budapest. Magyarország A–Svédország 19-16 (10-10), Románia–Magyarország B 26-17 (13-10), Magyarország A–Norvégia 19-13 (11-5), Magyarország B–Svédország 25-25 (14-9), Magyarország A–Kína 20-18 (9-9), Norvégia–Magyarország B 24-18 (12-9), Magyarország A–Magyarország B 21-17 (10-8), Magyarország A–Románia 29-21 (11-8), Kína–Magyarország B 28-21 (11-10). *Végeredmény:* 1. Magyarország A 10, 2. Románia 7, 3. Kína 6, 4. Svédország 4, 5. Norvégia 2, 6. Magyarország B 1 ponttal.

●

Férfi előolimpiai torna, Montpellier. FÁK–Magyarország 26-24 (14-13), Magyarország–Franciaország 27-24 (13-11), Magyarország–CSSZSZK 20-19 (12-9), Svédország–Magyarország 22-18 (10-9), Magyarország–Olaszország 20-11 (10-2). *Végeredmény:* 1. FÁK 9, 2. Svédország 7, 3. Magyarország 6, 4. Franciaország 4, 5. CSSZSZK 4, 6. Olaszország 0 ponttal.

Az elmúlt években bizony csak ritkán örülhettünk egy-egy magyar csapatjáték sikerének. A férfi kézilabdázók mellett talán a vízilabdázók azok, akik ott tudtak maradni a világ élvonalában. Nem véletlen, hogy ettől a két együttestől a barcelonai ötkarikás játékokon is eredményes, jó szereplést várnak. A férfi kézilabdázók nincsenek könnyű helyzetben, hiszen, rendkívül erős a mezőny, az olimpián pályára lépő tizenkét válogatott közül egyik sem sorolható az *„ürge"* kategóriába. Még szerencse, hogy a csoportbeosztásnál a mieink az első látásra könnyebb ágra kerültek.

– Ez valóban így van, de ebből nem szabad messzemenő következtetéseket levonni – mondta *Joósz Attila* szövetségi kapitány. – A hivatalos elvárás, hogy az együttes pontszerző, tehát az első hat hely valamelyikén végezzen. Úgy érzem, hogy a jelenlegi csapattal ezt mindenképpen teljesíteni kell. Sőt! Én titokban abban reménykedek, hogy sikerül az elődöntőbe kerülnünk.

– Szaladjunk végig a magyarok csoportján. Ki ellen mit várhatunk?

– A svédek a csoport, de talán az egész olimpia legjobbjának számít. Ellenük nehéz dolgunk lesz. A jugoszlávok szereplése még kérdéses, de a helyükre esetlegesen beugró izlandiak sem tartoznak a könnyű ellenfelek közé. Veszélyesek lehetnek, akárcsak a csehszlovákok, akiknek mostanában igen jó eredményeik vannak. A dél-koreaiakról sajnos keveset tudunk. Sikerült egy kazettát szerezni az ázsiai együttesről, s ezt elemezzük, de nem hinném, hogy ez elég lenne. A legnagyobb gondom, hogy ellenük játsszuk az első mérkőzésünket, és nem tudom, mire számítsak. Remélem, azért nem okoznak kellemetlen meglepetést. A csoport hatodik csapata Brazília, ellenük nem lehet különösebb gondunk.

– Kinek szán kulcsszerepet a magyar válogatottban?

Joósz Attila szövetségi kapitány.

Marosi László – barátságos mérkőzésen – már találkozott a dél-koreaiakkal. Akkor sikerült a győzelem...

– Sajnos *Bíró, Marosi* és *Gyurka* sérüléssel bajlódott, jelenleg még azt sem tudom, hogy ott lehetnek-e az olimpián, és hogy a kihagyást miként sikerül pótolniuk. Pedig mindhárman rendkívül fontos szerepet játszanak a válogatottban. *Marosi* világklasszis, de időnként hullámzó a teljesítménye. Szerencsére az ő posztján van tehetséges fiatal játékosunk *Éles* személyében, így ő, ha nem is pótolható, de helyettesíthető. *Gyurka* mögött viszont nincs igazán jó balkezes lövőnk, így ez tűnik a csapat kritikus pontjának.

– Mi várható a másik csoportban?

– A Független Államok Közössége, Németország és a házigazda Spanyolország mindenképpen esélyes a továbbjutásra, de a franciák is képesek bármikor bárkit legyőzni. A nyugat-európai országokban rohamléptekkel fejlődik a kézilabda, egyre sűrűbb a mezőny, egyre nehezebb a talponmaradás. De én nem aggódom, hiszen a jelenlegi idősebb játékosok mellett felnőtt egy új generáció, s itt is nagyon sok a tehetség. *Perger, Éles, Sótonyi* és a többiek még csak huszonkét-huszonhárom évesek, így jó néhány esztendeig ott lehetnek a legjobbak között. Remélem, élnek is a felkínált lehetőséggel.

– Milyen szereplés esetén lenne elégedett, illetve csalódott?

– Az mindenképpen csalódást jelentene, ha nem kerülnénk az első hat közé. Ehhez a csoportban legalább a harmadik helyet kellene megszerezni, amire minden esélyünk megvan. De talán még a másodikra is, és akkor elődöntőt játszhatnánk. Ezzel már tulajdonképpen válaszoltam is, hiszen ha a hat között lennénk, akkor elégedett, ha elődöntőt játszunk, akkor nagyon boldog leszek.

– Mi a felkészülés programja?

– Sikerült egy rendkívül erős felkészülési programot összeállítani. Most már a csapatépítés zajlik, és ilyenkor minél több mérkőzésre van szükségünk. Két-két találkozót vívunk a franciák, a románok ellen, valamint a Független Államok Közösségének válogatottjával, míg a német együttessel egyszer találkozunk. Ez a hét mérkőzés elégnek kell, hogy legyen ahhoz, hogy alaposan összeérjen a csapat. Július 22-én utazunk Barcelonába és az olimpia kezdete előtt még a helyszínen két zártkapus mérkőzést vívunk a FÁK és a spanyolok ellen, majd az ötkarikás játékok, számunkra nyitómérkőzésén a dél-koreaiak ellen lépünk pályára. Remélem, hogy ettől a mérkőzéstől kezdve már semmiféle kellemetlen meglepetés nem ér bennünket.

SZŰCS MIKLÓS

Toplista

A Pittsburgh Pinguins diadalával végetért a Stanley Kupa küzdelemsorozata, az észak-amerikai hokiimádóknak azért a holtidényre is marad csemegéznivalója. Ilyenkor készülnek el az amerikai hoki statisztikusainak összeállításai, mert azt tudni kell, hogy az óceán túlpartján mindent jegyeznek, mindent összesítenek, ami őfelségével, a Nagy Játékkal kapcsolatos. Egyszer talán sort keríthetünk arra is, hogy ezek közül a mágikus számsorok közül is ismertessünk néhányat, most azonban következzék egy kis kukkantás azok közé a számok közé, amelyek az európai embert talán még a lőtt gólok, a gólt érő átadások, és a büntetőpadon eltöltött percek számánál is jobban érdeklik. Azaz lássuk melyik jégkorongozónak mit hozott a konyhára az elmúlt szezonban az amerikai publikum szórakoztatása.

Abban az égegyadta világon semmi meglepetés nincs, hogy a legjobban kereső hokisták toplistáját, még mindig az isteni *Wayne*, azaz *Gretzky* vezeti. Ő ebben az esztendőben 3 millió dollárért húzta magára a Los Angeles-i királyok fekete-fehér mezét. A pittsburgi feketesárgáknak pedig 2 millió 238 ezer dollárt ért meg a másik mágikus korongvirtuóz, *Mario Lemieux* játéka.

A pénzes dobogó képzeletbeli harmadik fokára a Buffalo Sabres hokisa *Pat La-Fontaine* állhat a maga 1 millió 600 ezer dollárjával. *(Ezek az összegek, csakúgy mint a most következő többi, kanadai dollárban értendő.)*

Egyébként a bűvös 1 milliós határt az NHL 17 játékosa érte el, vagy éppen lépte túl. Közöttük csak néhány játékos akad, akiknek a neve a magyar sportkedvelőknek is ismerősen cseng mondjuk világbajnokságokról, vagy éppen az olimpiáról. Hja kérem, az igazi nagy sztárokra a kenyéradó klubok jobban vigyáznak, mint a szemük világára. Ilyen *Steve Yzerman* a Detroit Red Wings játékosa a maga másfél milliójával.

Mark Messier éppenhogy túllépte a bűvös határt, 84 ezer dollárral. Paul Coffey pedig kereken egymilliót ér klubjának a Pittsburghnek. A Pingvinek egyébként még egy, millión felüli sztárral büszkélkedhetnek. Őt, *Kevin Stevens*nek hívják és 1 375 000 dollárjával a lista hatodik helyén található.

A Pittsburgh mellett, a Montreal Canadians a másik *„milliomos"* egyesület. Nekik is három olyan játékosuk van, akiknek az értéke meghaladja az egymilliót.

Ennek a sajátos toplistának az érdekessége, hogy a legjobb 17 közé egyetlen, Európából importált játékos fért csupán be. A finn *Esa Tikkanen* az Edmonton Oilers színeiben terelgeti a pakkot, kereken egymillióért. Ami a többi, az öreg kontinensről érkezett hokist illeti, bizony nem büszkélkedhetnek. A tavalyi finnországi VB hazai ásza, *Jarri Kurri* ugyan megközelíti az álomhatárt – 800 ezeret fizettek ki neki. A legjobban fizetett szovjet vendégmunkás – némileg meglepetés számomra – *Valerij Kamenskij*, a maga 700 ezres keresetével. Hogy ez miért meglepő? Tessék összehasonlítani *Larionov* 360 ezer dollárjával, vagy éppen annak a *Fetyiszovnak* a bérével, akinek a hátvéd-játéka éveken át az etalont jelentette a világbajnokságokon. Ő, a New Jersey Devilstől 275 ezer dollárt kapott az elmúlt szezonban. Szinte fillérre ugyanennyi ütötte a ritka fogú *Tatarjanov* markát is, ő a Quebec Nordiques játékosa. A negatív szenzáció azonban *Szergej Makarov*, aki *„mindössze"* 175 ezer dollárt ért meg a Calgary Falmes együttesének. Az ő fizetésének csaknem a dupláját kapta még a német *Uwe Krupp* is a New York Islanderstől.

Az NHL legértékesebb csehszlovák játékosa *Petr Svoboda* volt ebben az idényben, akinek a szolgálataiért 650 ezer dollárt fizetett a Montreal Canadians.

T. L.

A kitűnő Igor Lavionov, az egykori szovjet válogatott mezében

Utánpótlásunk érdekében

Rendre érkeznek az egyesületi és a hírügynökségi tudósítások arról, hogy serdülő- és ifjúsági labdarúgó csapataink – a különböző külföldi portyákon, tornákon – milyen kitűnően szerepelnek. Torna- és kupagyőzelmek egész sora hallható és olvasható, viszont – gondolom – a gyengébb eredményeket nem igen verik nagydobra. Így az értékek is devalválódnak. Szakosztályok, iskolák nem restellnek egy-egy túrára *„villámmal"* igazolni, előfordult már olyan is, hogy a *„sikeres"* együttes háromnegyed része *kölcsönjátékos* volt! Az ügyes játékosok most is keresettek, a külföldi út pedig még mindig csábító... és a vendégeknél a korhatárok ellenőrzése sem annyira szigorú.

•

Nem érheti többnyire vád az ismert egyesületek, az FTC, az MTK, a Kispest, a Vasas stb. sikereinek tisztaságát, ahogy a BVSC alábbi eredményeit is az ellenfelek száma és erőssége, valamint a torna szervezője minősíti.

A német Wiesbadenben a labdarúgó serdülő II. korosztály találkozott. A 20 résztvevőt 4 csoportba sorolták. A BVSC eredményei: – SV Sandhausen *(német)* 1-1, Wismut Aue *(német)* 3-0 – FC St Pauli *(német)* 3-0, – SK Pilsen *(csehszlovák)* 4-0. A döntőbe jutásért: BVSC–FC Ebikon *(svájci)* 2-0, BVSC–Wiener Sportklub *(osztrák)* 1-0. A döntőben: BVSC–KFC Strombeek *(belga)* 0-0, tizenegyesekkel 4:2. A tornagyőztes csapat edzője: *Eőry Tibor*. A bronzérmet a Borussia Dortmund *(német)* csapata nyerte, a Zalaegerszegi TE nem jutott a legjobbak közé.

•

Az ifjúsági csapatok Franciaországban, az *5. L'équipe tornán* szerepeltek. Míg az *„öregek"* érettségiztek, addig a tartalékos ifik Guesnaiban játszottak. A meghívottakból két ötös csoportot alakítottak ki. A BVSC eredményei: – Namour *(belga)* 4-0, – Guesnain *(francia)* 1-0, – L. Varsó *(lengyel)* 1-1, Olimpique Marseille *(francia)* 3-2. Csoportgyőztesként a döntőben: Moszkva válogatottja–BVSC 5-0. Az ezüstérmet nyert csapat edzője: *Wendl László*. A gólokat *Bükszegi* 5, *Kriston* 2, *Sinyi* és *Baranyai* szerezték. Bronzérmes a helyi francia cspat, a Guesnain lett.

•

A torna másik színhelyén Templeuve-ben az ifi III-as korosztály szerepelt. Itt is tíz csapat indult, két csoportban. A BVSC eredményei: – Maastricht *(holland)* 3-0, – AS Templeuve 5-2, – SA Epinal *(francia)* 3-0, – RRC Tournai *(belga)* 3-1. Csoportgyőztesként a döntőben: BVSC–Olimpia Elblag *(lengyel)* 2-1. A tornagyőztes csapat edzője: *Nagy István*. A gólkirály *Ugrai Imre* lett 7 találattal, a további gólokat *Werner* és *Dina* 3-3, *Werle* 2 és *Guba* szerezték. Az együttes hat kupával *(díjjal és különdíjakkal)* tért haza. A bronzérmet a Paris St Germain *(francia)* nyerte.

A BVSC utánpótlásnál – a bajnoki és torna sikerek ellenére – komoly változások várhatók...

•

Lapunk régóta szívén viseli a fiatalok szereplését, felkészítését, ezért áprilisi számunkban *vitaindító cikket* közöltünk az utánpótlásnevelés javításának érdekében. Vártuk – várjuk az érdekelt szakemberek, vezetők, edzők, testnevelők, játékosok, szurkolók véleményét, de eddig hiába... Három hónap alatt egyetlen egy hozzászólás sem érkezett meg...! Ennyire közömbösek lennének? Ennyire mindegy, hogy milyen lesz labdarúgásunk jövője? Meddig élhetünk még fiataljaink valós, vagy *„kozmetikált"* siker-morzsáiból?

•

A Hungary Cup '92 nemzetközi gyermek- és ifjúsági labdarúgó torna sikere – a nevezések számának növekedése – bizonyítja, hogy évről évre nagyobb az érdeklődés a fiatalok megmérettetésére. Idén hét korcsoportban a fiúk, három korcsoportban a lányok mérték össze tudásukat.

Már most lehet jelentkezni a jövő évi Hungary Cup '93-ra! Nevezési lap a Szervezőbizottságnál *(Postai cím: H–1244 Budapest, Pf. 905., Hungary. Tel./Fax: (36-1)-142-8740 és (36-1)-142-5333)* és szerkesztőségünknél is igényelhető.

T. Z.

FC Barcelona

Az álom valóra vált! Végre sikerült az, amire minden katalán futballbarát oly régóta vágyott, a Barcelona megnyerte a BEK-et. A legendás házimúzeumból már csak ez a díszes serleg hiányzott! A csapat ezzel a győzelemmel Európa legeredményesebb gárdája lett *(a Real Madrid mellett)*, mert 12 alkalommal játszott valamelyik nemzetközi kupa döntőjében! A tizenkét próbálkozásból hatszor sikerült trófeát megnyerniük.

„A Barca több mint egy klub" – ezt a mondást egész Katalóniában ismerik és komonyan veszik! Hogy megérthessük ezt a kinyilatkoztatást, ismernünk kell a történelmi hátteret. A katalánok az 1936-ban kezdődött polgárháború után elvesztették nemzeti függetlenségüket. A Franco-féle fasiszta diktatúra idején kettős szorongatásban éltek. Egyfelől a rendszeruralom miatt szenvedtek az ország egész népével együtt, másfelől külön sújtotta őket a nemzetiségi megkülönböztetés. Még a katalán nyelvet is betiltották! Ezért a művészetek mellett a sportsikerek, elsősorban a Barcelona futballsikere volt az egyedüli lehetőség, hogy nemzeti önállóságukat valami módon kifejezhessék.

Az FC Barcelonát egy svájci származású ember, bizonyos *Joan Gamper* ötlete alapján 1899. november 29.-én barcelonai rezidenciáján hozták létre. A csapat színe kezdettől fogva piros-kék volt. A futballt Spanyolországba is az angolok vitték be, talán ez is közrejátszott abban, hogy az együttes első edzője az angol *Greenwell* volt. A gárda az 1900-ban indult önálló katalán bajnokságban már szerepelt és a későbbi években is mindig meghatározó szerepet játszott. 1902-ben szerezték első bajnoki címüket és a spanyol kupa döntőjébe is bejutottak, ahol azonban a Vizcaya csapatától 2-1-es vereséget szenvedtek.

A katalán bajnokságot 1940-ig még 21-szer megnyerték! Az együttesben olyan kiváló játékosok küzdöttek, mint *Bru, Zamora, Torralba, Masana, Samitier* és *Paulino Alcántara*, aki 1911 és '27 között 357 mérkőzésen 356 gólt rúgott! Mint mindenütt a világon, itt is hamar feltűntek a magyarok. *Ricardo Zamora*, a világhírű *„csodakapus"* 1922-ben az Espanolhoz igazolt. Az ő helyére került a Barcelonához *Plattkó Ferenc*, aki 1922 és '32 között 189-szer védte a piros-kékek hálóját!

A csapat mindig kiváló körülmények között készülhetett, már 1922-ben rendelkeztek egy 35 ezer férőhelyes stadionnal, a Les Corts-sal, amit akkoriban a futball katedrálisának neveztek. A sikerek sorra jöttek, az első hivatalos spanyol bajnokságot, amelyet 1929-ben írtak ki, rögtön a Barca nyerte *(Közben párhuzamosan a katalán bajnokságban is indultak!)*. *Enrique Fernandez, Josep Samitier* és később *Sandro Puppo* edzők kiváló munkát végeztek, ezt bizonyítja az öt bajnoki cím és a négy kupagyőzelem *(1945, 1948, 1949, 1952, 1953 – 1942, 1951,1952, 1953)*. Ez az eredményesség a szurkolókat is vonzotta és a régi stadion egyre szűkebbnek bizonyult. 1957-re elkészült az új, gyönyörű Nou Camp! A klub pártolótagsága ekkor már meghaladta a hetvenezret és ez némi anyagi hátteret is biztosított. Az ötvenes évek végén több külföldi sztár került a csapathoz, és egy igazi, nagy csapat körvonalai látszódtak. Ekkor *„érkezett"* Barcelonába *Kocsis* és *Czibor (Kubala már itt játszott)*. A légiósokkal alaposan megerősödött gárda diadalmas menetelésbe kezdett! Íme a lista! 1958: Barcelona–London 6-0, 2-2, 1960: Barcelona–Birmingham 4-1, 0-0. Két VVK-győzelem! Ezekhez a sikerekhez a magyar játékosok nagymértékben hozzájárultak *(milyen jó ezt leírni!)*. *Kubala, Kocsis* és *Czibor* már elismert játékosok voltak spanyol földön, tudásukat senki sem vonta kétségbe!

1961. május 31. az a dátum, amely megkoronázhatta volna az eddigi eredményeket. A Barcelona bejutott a BEK-döntőjébe! A berni Wankdorf stadionban 27 ezer néző előtt *(ilyen kevesen azóta sem voltak – igaz Svájcban sem rendeztek azóta BEK-döntőt)* a Benfica volt az ellenfél. A bombacsatársorral felálló spanyol együttest tartotta mindenki esélyesebbnek. *Kocsis* meg is szerezte a vezetést a 20. percben, utána azonban a portugálok következtek és végül a Benfica nyert 3-2-re. A Benfica edzője *Guttmann Béla* volt! *„Soha többé nem jövök ide"* – mondta a mérkőzés után *Kocsis*, emlékezve az 1954-es VB-döntőre. Érdemes azért felidézni a Barca csapatát: *Ramallets – Foncho, Gensana, Gracia – Verges, Garay – Evaristo, Kocsis, Kubala, Suarez, Czibor*. *Helenio Herrera* volt az edző. Az elvesztett BEK-döntő után egy elvesztett VVK-döntő következett 1962-ben: Barcelona–Valencia 2-6, 1-1. A Barcelona mindhárom gólját *Kocsis* szerezte. A következő években az együttes a nemzetközi kupákban jobb volt, mint a hazai mezőnyben, mert 14 évig nem sikerült bajnokságot nyerniük (1960–74). A spanyol kupát is csak 1968-ban szerezték meg. De különban ment a szekér! 1966-ban már egy egészen új gárda vitte haza harmadízben a VVK-kupát. Barcelona–Zaragoza 0-1, 4-2. A piros-

kékek győztes csapatában olyan egyéniségek szerepeltek, mint *Sadurni, Foncho, Gallego, Torres, Fusté*. 69-ben először játszottak KEK-döntőt, és a Slovan Bratislavától 3-2-es vereséget szenvedtek. A változatosság kedvéért ismét Svájcban *(Basel)* vesztettek! A klubvezetőség ez idő alatt is bizonyította, hogy a csapatért és a közönségért mindenre képes. A Barcelonának ekkor már közel százezer pártolótagja volt! Sztárokat vásároltak, akik be is váltották a hozzájuk fűzött reményeket. *Cruyff*al és *Rinus Michels*szel 1974-ben újra bajnokok lettek, de a BEK csak nem akart sikerülni. 78-ban már *Neeskens* is itt játszott, és vele nyertek spanyol kupát. Indultak a KEK-ben és nagyszerű mérkőzéseken kiváló ellenfelekkel szemben harcolták ki a döntőbe jutást. A Baselben (!) sorra kerülő találkozón a Barcelona hosszabbítás után 4-3-ra verte a Fortuna Düsseldorf gárdáját. Így állt fel ez a remek csapat: *Artola – Zuviria, Costas, Miqueli, Albaledejo (de la Cruz) – Rexach, Asensi, Neeskens – Sanchez, Krankl, Carrasco*. 1981 márciusában egy rendkívül *„érdekes"* eset történt. A Hercules Alicante elleni mérkőzés után *Quini*t, az együttes kitűnő csatárát elrabolták! Több hetes fogvatartás után engedték szabadon az emberrablók. Ami külön említést érdemel, hogy a megrázkódtatások ellenére is ő lett abban az idényben a spanyol gólkirály!

Másodszori KEK-győzelmüket 1982-ben aratták, hazai pályán, 120 ezer néző előtt: FC Barcelona–Standard Liege 2-1. Ekkor már a klub színeiben játszott *Alan Simonsen*, az 1977-es Aranylabdás. A Barcelona mezében egyébként két futballista kapott Aranylabdát: *Suarez* 1960-ban és *Cruyff* 1973-ban és 74-ben!

Időben elérkeztünk az újabb nagy lehetőség kapujához. Az együttes 11 évi szünet után 85-ben ismét bajnok lett és indulhatott a BEK-ben. A Sparta Praha, az FC Porto, a Juventus, és a Göteborg csapatait kiverve jutottak a döntőbe! A Sevillában rendezett mérkőzésen szakember, szurkoló, az egész világ a Barca győzelmét várta! Végre a BEK-et is megnyerheti a legendás klub – gondolta mindenki! Ezek után lássuk mit írnak az évkönyvek: FC Barcelona–Steaua Bukarest 0-0, hosszabbítás után 0-0, tizenegyesrúgásokkal 2-0-ra győzött a román bajnok! Vége, nincs tovább! Spanyol földön sem sikerült! A Barcelona végigtámadta a mérkőzést, de a románok önfeláldozóan és remekül védekeztek. A büntetőrúgások hőse *Duckadam* kapus volt, aki három tizenegyest hárított! Hihetetlenül nagy volt a csalódottság, *Terry Venables* edzőt rögtön el is *„zavarták"*. 86. május 7-e az egyik legsötétebb nap lett a klub életében, pedig ha visszagondolunk, hogy a vezetés – élükön *Nunez* elnökkel – mindent megtett az évek során a siker érdekében. Aki csak számított a világ labdarúgásában, az majdnem mind megfordult a Barcánál. *Cruyff, Neeskens, Sotil, Krankl, Simonsen, Schuster, Archibald, Hughes, Lineker* és hogy az argentinok csodagyerekéről, *Diego Maradoná*ról már ne is beszéljünk! Az edzők: *Kubala, Rifé, Lattek, Michels, Venables, Menotti, Cruyff*. Félelmetes névsor, mind a szakma elitjéhez tartoznak és ezekkel a játékosokkal – edzőkkel sem sikerült a várva-várt BEK-diadal. Természetesen a többi kupában tovább remekelt a spanyol csapat. 1988-ban megnyerték a kupát és a KEK-ben is ragyogóan masíroztak. 1989. május 10. A döntőben 2-0-ra legyőzték a Sampdoriát. 1991-ben is bekerültek a döntőbe, de ott a Manchester United 2-1-re jobb volt. Ezzel elérkeztünk a jelenhez. A BEK új kiírása értelmében a legjobb 8 küzdött két négyes csoportban küzdött a csapatok. A Barca magabiztosan jutott tovább *(a Sparta Praha elleni idegenbeli kisiklástól eltekintve)* és került a londoni döntőbe. Azt hiszem nyugodtan állíthatjuk, hogy az utóbbi évek legjobb döntőjét láttuk. Kiváló játékvezetés mellett mindkét gárda kulturáltan futballozott, technikailag, erőnlétileg, taktikailag maximálisan felkészülve próbálták legyűrni egymást. Ezért a vesztes *(bár a mérkőzés folyamán több lehetősége volt a győzelem megszerzésére, lásd Lombardo és Vialli helyzetei)* Sampdoria is minden elismerést megérdemel.

A spanyol együttes számára *„létfontosságú"* volt ez a győzelem! Az a harmincezer katalán, aki végigénekelte a mérkőzést egy életre szóló élményt kapott. A Barcelona neve került a BEK-serlegre, de azt hiszem a csapat szurkolótábora is Fair Play-díjat érdemel. Ez a találkozó bebizonyította, hogy lehet sportszerűen szurkolni és békésen megférve egymás mellett több tízezer különböző nemzetiségű ember – még a lelátókon is!

URI JÓZSEF

Az 1992-es BEK-döntő résztvevője

az FC BARCELONA

és a SAMPDORIA

A BEK-győztes FC Barcelona csapata. Állnak: Zubizarreta, Nando, J. Salinas, R. Koeman, M. Laudrup, Sztoicskov, Eusébio. Guggolnak: Vilda (gyúró), Bakero, Ferrer, Guardiola, J. Carlos és Mur (gyúró)

Az ezüstérmes Sampdoria csapata. Állnak: Katanec, Pagliuca, Lanna, Lombardo, Cerezo, Mancini. Guggolnak: Vierchowod, Mannini, Bonetti, Vialli és Pari

Los Angelesben lesz a VB-döntő?

Az amerikai labdarúgó válogatott sikeres szereplése az Amerikai Kupán láthatóan növelte az együttes tagjainak és *Milutinovics* kapitánynak az önbizalmát. Íme a végeredmény:

1. Egyesült Államok	3	2	1	–5-2	5 pont
2. Olaszország	3	1	2	–3-1	4 pont
3. Írország	3	1	–	2 3-5	2 pont
4. Portugália	3	–	1	2 0-3	1 pont

Noha az olasz, az ír és a portugál válogatottak egy hosszú és fárasztó bajnoki és nemzetközi szezon után vettek részt a négyes tornán, az amerikai csapat mégis elsőrangú európai együttesek ellen érte el eddigi legszebb nemzetközi sikerét. A vendég-válogatottak kapitányai és jákékosai egyhangúan kijelentették, hogy az európai élvonalban szereplő amerikaiak legalább egy klasszissal javították az együttes teljesítményét. A Bundesligában játszó *Thomas Dooley* például nemcsak megerősítette a védelmet, hanem gyors ellentámadásaival és önzetlen átadásaival is sok veszélyes helyzetet teremtett, amiből gól született az írek és az olaszok ellen. Az Angliában szereplő *Roy Wegerle* pedig ötletes cseleivel és kitűnő technikájával állandóan zavarta az ellenfél védelmét, amit játékostársai több esetben eredményesen ki tudtak használni. A hollandiai első ligában játszó *Ernie Stewart* pedig szintén gyorsaságával és tapasztalatával járult hozzá a sikerhez. A profi módra, önzetlenül játszó *„idegenlégiósok"* tették lehetővé azt, hogy a torna legjobb játékosa címet *John Harkes,* az amerikai születésű és szintén Angliában szereplő fiatal játékos nyerte.

Mindent egybevetve, a tornán mutatott játék alapján *Milutinovics* kapitány 1994-re minden bizonnyal egy nemzetközileg sokkal ütőképesebb együttest tud majd összekovácsolni, mint az olaszországi VB-n szerepelt amerikai csapat volt.

Az 1994-es VB szervezőbizottsága egyébként a torna során közölte, hogy a mérkőzések angol nyelvű televíziós közvetítési jogát Amerikában az ABC *(általános)* és az ESPN *(sport-kábel)* társaságok nyerték el, minimum 11 millió dollár fejében. Az ABC, az USA három legnagyobb televíziós társaságainak egyike, a döntőt is beleértve, 11 mérkőzést fog majd közvetíteni a hétvégén és hétfőn – július 4-én –, az Amerikai Függetlenség Napján. Az ESPN, minimum 33 és maximum 41 mérkőzést vesz képernyőre. A közvetítések pénzügyi feltételeit az ABC és az ESPN a Coca-Cola, a Mastercard, az International kreditkártya és a Mars csokoládé- és cukorgyárral kötött szponzori szerződések révén biztosította. A megállapodások érdekessége, hogy az amerikai szokásokkal szemben, a hirdetéseket csupán a mérkőzések kezdete előtt, a félidőben és a mérkőzések vége után fogják sugározni. Így a szurkolóknak nem kell majd az állandó hirdetés megszakítások miatt bosszankodniuk. Ezt a problémát úgy oldották meg, hogy a szponzoráló cégek névtábláit *(emblémáit)* a képernyőn állandóan láthatóvá teszik, a játékidőt mutató óra mellett fogják majd mutatni. Az ABC vállalat vezetői szerint a mérkőzéseket általában 2,7-3,6 millió szurkoló fogja majd végignézni. Ez a 92 millió televíziókészülékkel felszerelt otthonok 3-4 százalékát jelenti. A nemzetközi televíziós jogot egyébként az EBU *(European Broadcasting Union)* nyerte el, amely világszerte sugározza majd a VB eseményeit.

Az elmúlt hetekben az is tisztázódott, hogy a FIFA hol szeretné a döntőt megrendezni. A hírek szerint a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség vezetői New York és Los Angeles mellett foglaltak állást. Különösen a Los Angeles mellett fekvő, több mint 100 ezer nézőt befogadó pasadeniai stadion nyerte el a tetszésüket.

LAUTER GÉZA
Washington

Roy Wegerle és Roberto Baggio

Thomas Dooley, az NSZK-ból

Július 2-án, Zürichben ülésezett a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség (FIFA) végrehajtó bizottsága. A tizenkilenc tagból tizenkettő Franciaország, hét Marokkó ajánlatára szavazott, így a franciák adnak otthont az 1998-as labdarúgó világbajnokság résztvevőinek.

Baresi és Maldini között Quinn

Postánkból

LABDARÚGÁS
GÓL labdajátékok
Budapest
Mártírok útja 24.
1027

Meglepően sok levél érkezik szerkesztőségünkbe dicsérő szavakkal, okos kritikákkal, kérdésekkel és kérésekkel, valamint azzal a hízelgő észrevétellel, hogy olvasóinknak tetszik a lap, szakszerűnek és szépnek tartják az újságot. Sokan észrevették, hogy újabban a betűk képe *„tisztább,"* a belívek papírja pedig fehérebb lett. Valóban, az eddigi *„meleg" (ólom-)* szedést a fényszedés váltotta fel, s bizony ez észrevehetően szebb, jobban érvényesül a fehér oldalpárokon. Az első köszönet mégis a Mixtus Kft.-t és annak volt vezetőjét, *Horváth Pált* illeti meg, mert a kezdeti, nehéz időkben is vállalták a lap szedését és áraikkal hozzájárultak az életbenmaradáshoz. A másik köszönet a Zrínyi Nyomdáé, mert a korszerű technikával készülő lap számlája még az elviselhető határokon belül maradt, s így talán nem fenyegeti olvasóinkat az áremelés veszélye. És külön köszönet a Labdarúgás, a Gól előfizetőinek, gyűjtőinek és vásárlóinak azért, mert tovább táplálják a hitet, további biztatást adnak a nem könnyű munkához, igenis érdemes megküzdeni a napi gondokkal azért, hogy havonta új meg új anyaggal jelentkezzünk a labdajátékokat kedvelők népes tábora előtt. Mindent megteszünk azért, hogy olvasóink örömmel vegyék kezükbe a lapot, s hogy az emelkedő példányszám eljusson minden sportkedvelőhöz.

●

Reiser Zsuzsanna budapesti olvasónk egyik kérése – gondolom, nagy örömére – már teljesült, és az AC Milan csapatképére sem kell sokáig várnia, mert a híres klubokat bemutató sorozatunkban előbb-utóbb sorra kerül.

●

Porkoláb Zoltán Szepetnekről küldött levelet. A kért adatok *Szepesi György* Felejthetetlen 90 perc című könyvében is szerepelnek, melynek új, bővített kiadása még az idén várható.

●

Egy lapunkat olvasó, 27 éves olasz fiú magyarul levelezne sportról, zenéről magyarországi fiatalokkal. Címe: *Michele San Pietro,* Via Cassoli 16. 42100 Reggio Emilia, ITALY.

●

Csárdi László budapesti levelezőnk észrevételeit köszönjük, a pontatlanságokért elnézést kérünk. Régi tabellák közlésére nem vállalkozhatunk, örülünk, ha az újak megjelentetésével lépést tudunk tartani. Kérését levélben elküldjük.

●

Adorján Szabolcs, Karcagtanya. A Német Labdarúgó Szövetség címe: Deutscher Fussball Bund (DFB), Otto Fleck-Schneine 6, Postschliess 7, 10405, 6 Frankfurt (Main) – 71. A német klubok címei is az 1990. márciusi számunkban jelentek meg.

●

Nagy Péter, Várpalota. Adatbankunkban hamarosan megtalálja a skót labdarúgásról kért anyagokat.

SPORT, JÁTÉK, ÖRÖM

Dr. Gellai Imre, az Első Magyar Játékkaszinó Kft. vezérigazgatója, a magyar sport egyik modern mecénása. Sok élmény, öröm, olykor gond fűzi a sporthoz. A közelmúltban a *Magyar Sportszövetség* elnökévé választották.

– Mit jelent Önnek a sport?

– Amióta a társadalmi-gazdasági folyamatokat értelemmel tudom követni, azóta foglalkoztat a sport, mert meggyőződésem, hogy a magyarság kiemelkedésének lehetősége valamilyen módon mindig összefüggésben van a sporttal. Magyarország az újkori olimpiák megalapítói közé tartozik, a hazai sportszövetségek jó része már akkor megalakult, amikor sok európai országban ez még csak terv volt.

Jómagam gyerekkorom óta sportolok. Diákkorombban természetjáróként begyalogoltam a fél országot, életem egy későbbi szakaszában geológusként megfordultam az ország valamennyi tájegységén. A foci engem sem hagyott hidegen. Voltam amatőr játékos vidéken, majd a hetvenes években az MTK labdarúgó szakosztályának elnökségi tagja lettem. Később ugyanitt a kajak-kenu szakosztály elnökévé, majd a Magyar Kajak-Kenu Szövetség elnökségi tagjává választottak. Elköteleztem magam a vízisportokhoz. Négy éve létrejött a Margitszigeten a *Danubius Evezős Klub* az ifjúság nevelésére. Akkor én, mint a Danubiusnál dolgozó egyik vezető, felvállaltam a feladatot. Ma már Danubius Nemzeti Hajós Egyletként működünk. Lassan három éve a Magyar Evezős Szövetség elnökségi tagja is vagyok. De nemcsak az aktív sportot segítettem a magam eszközeivel, hanem szponzoráltam a *Sportfilmek fesztiválját,* s arra törekedtem a különféle vállalkozások irányításában is, hogy ott az aktív, egészséges szabadidő-eltöltésnek tere legyen. Például a vezetésem alá tartozó szállodák mellé sportlétesítmények épültek. Keszthelyen és Bükön teniszpályák, sőt Kisoroszban az első golfpálya létesítésében is úttörő szerepet vállaltam. Idén már megépült a büki golfpálya is.

– Hogyan lett a Magyar Sportszövetség elnöke?

– Tavaly nyáron néhány szakszövetségi főtitkár létrehozta a *Magyar Sportági Szakszövetségek Egyesülését,* és fölkértek elnöknek. Elfogadtam, mert úgy véltem, ha a hivatalos állami sportszervek mellett megjelenik egy társadalmi szervezet is, akkor fontos, hogy ennek munkájában részt vegyek. Idén januárban *Magyar Sportszövetséggé* alakultunk.

Célunk: szigorúan a szakmai érdekek képviselete. Nem feladatunk az állami sportirányítás átvállalása, ez az OTSH vagy mindenkori jogutódjának munkája. Ugyanakkor történelmi sporthagyományaink okán a jövőben is jelentős szerepe lesz a MOB-nak. Mi tisztán a sportági szakszövetségek érdekeit képviselve óhajtunk egyezségre jutni az állami irányítással, illetve a MOB-bal. A többi között ilyen lehet az átigazolások kérdése vagy az éves országos versenynaptár összeállítása.

A 64 szakszövetségből jelenleg 44 tartozik tagjaink sorába. De olyan jelentős szakszövetséget is szívesen üdvözölnénk, mint a labdarúgó szövetség. Szeretném elmondani, hogy a szakszövetségek önállóságának teljes tiszteletben tartása mellett, úgy gondoljuk, hogy számos olyan kérdés van, amelynél a labdarúgó szövetség érdekei találkoznak a többi szövetség érdekeivel.

Nemzetközi tapasztalatok igazolják, hogy helyes utat választottunk. A közelmúltban a Magyar Sportszövetség delegációjával Izraelben jártam, ahol az ENZO, a nem kormányzati szintű sportszövetségek európai egyesülete tartotta konferenciáját. Képet kaptunk arról, hogy a társadalomban milyen mozgásirányok érvényesülnek sportvonalon. S az európai sportszövetségek minden országban arra törekednek, hogy a két fő irányt – a versenysportot és a tömegsportot – összehangolják. Erre hivatott részben a mi szövetségünk is. Összehangolni a sportági szakszövetségi érdekek képviseletét a társadalmi igényekkel, hogy például a legrangosabb sportlétesítményeket és felszereléseket is használhassák a nem versenyszerűen sportolók kellemes szabadidő-eltöltésre és egészségmegőrzésre.

Nem könnyű feladat, mert olyan időszakban került sor a sportszövetség létrejöttére, amikor a hagyományos pénzügyi források elfogytak, s az új típusú szponzori rendszer és a pénzfeltételek még nagyon kezdetlegesek. Mindennapjaink egyik legnagyobb feladata, hogy e tekintetben új helyzet alakuljon ki. Gondolom, hogy az év második felében számolhatunk azzal, hogy az állam, a Magyar Olimpiai Bizottság és a Magyar Sportszövetség részéről új megközelítés lép életbe.

– Ön most „kaszinófőnök". Játék a sport és játék a kaszinózás...

– Mivégre vagyunk a világban? Divatos kérdés. Felteszik a vallások, de maga az emberi élet is erre keresi a választ. Én azt mondhatom: mióta az ember ember, a létfenntartáson túl megpróbálja életét – kikapcsolódást, pihenést, szórakozást nyújtó tartalmas dolgokkal kitölteni. Ilyen a sport és ilyen a játék, akár maga a kaszinózás is. Mert a kaszinózásban, csakúgy, mint a sportban, a részvétel az elsődleges. Az ember szereti kipróbálni erejét a sportban, de szereti megkísérteni a szerencséjét, a vak véletlent is. Ez is erőpróba! Kaszinóinkban nem nagy tétekben folyik a játék, s az emberek kulturált körülmények között játszanak a véletlennel. S ez legalább annyi örömet nyújt, mint a játék egy másik, fizikai formája: a sportolás.

T. A.

Nyilasi Tibor, a bajnokcsapat vezető edzője

Fodor Imre „őszi" csapata ellen játszott az Üllői úton. A középpályás – Duró Józsefet kibillentve egyensúlyából – támadást indít... Sikerrel

A felfutó Simon Tibort – a szorosan mellette futó – Varsányi Sándor sem tudja megakadályozni, hogy kapura lőjön. Ferencvárosi TC–Siófoki Bányász 5-0 (3-0)

Simon Antal – egész évben csapata meghatározó játékosa volt – Kelemen Miklós, Szécsi János és Csík Ferenc (5) gyűrűjéből is továbbítani tudja a labdát...

Oleg Sirinbekov elfejeli a labdát Csanálosi Miklós elől. A Tatabánya sorsa – az utolsó fordulóban – ezen a mérkőzésen pecsételődött meg... Vasas–Tatabánya 4-1 (3-0)

Váci szögletrúgás után Lantai Balázs csukafejessel szabadít fel Füle Antal elől. Vác FC-Samsung–Veszprém LC 1-0 (1-0)

Balogh Gábort társai hosszan szöktették, így a kifutó kapus, Knotz László vetődve magához tudta ölelni a labdát

Fordulóról fordulóra

Bém Gábor és Lipcsei Péter fut versenyt a labdáért. A Ferencváros számára az idei bajnoki küzdelmek a diósgyőri stadionban értek véget, ahol az elmúlt esztendőben a Magyar Kupa döntőjét is játszották. Akkor a Vác ellen 1-0-ra nyertek, most a házigazdák legyőzésével előzték meg – ugyancsak – a váciakat... Diósgyőri FC–FTC 0-2 (0-2)

FARKAS JÓZSEF, LOVAS ALBERT és ifj. THALY ZOLTÁN felvételei

Kovács Kálmán tavasszal a Kispest-Honvéd csatársorát erősítette – sérülése ellenére is – tíz találattal gyarapította csapata góljainak számát. A Székesfehérvár ellen, a földön fekvő Vadász Imre mellett tör kapura. Kispest-Honvéd–Videoton-Waltham 4-1 (0-1)

Június 1–30.

A NAGYVILÁGBAN

1. Nem világrengető, de érdekes: a Werder Bremen *(német Bundesliga csapat)* 2-1-es vereséget szenvedett Aucklandben, Új-Zéland válogatottjától.
US Cup, New Haven: Olaszország–Portugália 0-0.

2. *Bréma:* NSZK–Észak-Írország 1-1 (1-1). Előkészületi mérkőzés. Gólszerző: *Binz* (39. p.), illetve *Hughes* (22. p.).
Diego Armando Maradona kétmillió dollárért vette meg a fiatal brazil válogatott csatárt, *Charlest*. A terv, hogy *Maradona Charles*-sel az oldalán folytassa majd eltiltásának lejárta után aktív tevékenységét a Boca Juniors csapatában. Ehhez persze előbb fel kell bontania az SSC Napolival még érvényes szerződését, és az *„üzlethez"* a brazil szövetségnek is hozzá kell járulnia.
Kovács Ferenc szerződését nem újították meg az UTE-nál, utódja *Bene Ferenc* lett.
Vác: Magyarország–Izland 3-2 (0-1) utánpótlás EB-selejtező mérkőzés. A magyar góllövők: *Horváth* (50. p., 52. p.), *Szilveszter* (60. p., 11-esből).

3. Népstadion: Magyarország–Izland 1-2 (1-0), VB-selejtező mérkőzés. Góllövő: *Kovács Kálmán* (3. p.), illetve *Örlygsson* (51. p.), *Magnusson* (73. p.).
Az Austria Wien huszadszor hódította el az osztrák bajnoki címet.
Osló: Norvégia–Skócia 0-0, barátságos válogatott mérkőzés.
Koppenhága: Dánia–FÁK 1-1 (1-0), góllövő: *Christensen* (34. p.), illetve *Kolivanov* (51. p.).
Toftir: Feröer-szigetek–Belgium 0-3 (0-1), góllövő: *Albert* (30. p.), *Wilmost* (65. p., 71. p.). VB selejtező mérkőzés.
Tirana: Albánia–Litvánia 1-0 (0-0), VB-selejtező, góllövő: *Abazi.*
Helsinki: Finnország–Anglia 1-2 (1-1), előkészületi mérkőzés. Gólszerzők: *Hjelm* (26. p., 11-esből), illetve *Platt* (2 – 44. p. és 62. p.).
Tallinn: Észtország–Szlovénia 1-1 (1-0), barátságos mérkőzés. Gólszerzők: *Pustov* (10. p.), illetve *Benedejcic* (73. p.).

4. US Cup, *Chicago:* Egyesült Államok–Portugália 1-0 (1-0). Gólszerző: *Wegerle* (35. p.).
Stockholm: a svédek huszonegy éves válogatottja az EB-döntő visszavágóján 1-0 arányban győzött az olaszok ellen, az aranyérmet mégis a vendégek nyerték, mert az első találkozón 2-0-ra győztek.
Kirin Kupa, *Japán:* Argentína–Wales 1-0 (0-0). Gólszerző: *Batistuta* (88. p.).

5. US Cup, *Foxboro:* Olaszország–Írország 2-0 (1-0). Gólszerzők: *Signori* (17. p.), *Costacurta* (66. p. 11-esből).
Carlos Bilardo, aki szövetségi kapitányként 1986-ban aranyérmet nyert az argentin válogatottal, egy évre a spanyol Sevillához szerződött.
A Crvena Zvezda jugoszláv csapat a kialakult politikai helyzet miatt a jövő érdekében kiárusítja legjobb labdarúgóit. Számos jugoszláv szakember is külföldön kíván dolgozni, többen Dél-Amerikában.
Torben Frank (Bold Klub) lett az év legjobb dán labdarúgója.
Lens: Franciaország–Hollandia 1-1 (1-1), előkészületi mérkőzés. Gólszerzők: *Papin* (12. p.), illetve *Roy* (18. p.).

6. US Cup, *Chicago:* Egyesült Államok–Olaszország 1-1 (1-1). Gólszerzők: *Harkes* (23. p.), illetve *Baggio* (2. p.).

7. Kirin Kupa, *Japán:* Wales–Japán 1-0 (1-0). Gólszerző: *Bowen* (40. p.). A végeredmény: 1. Argentína 4 p., 2. Wales 2 p., 3. Japán 0 p.

9. *Dr. Mezey György* mesteredző szerződése a Kispest-Honvéd együttesénél lejárt, a szakosztály nem kívánt tovább a szakemberrel dolgozni.
A Szombathelyi Haladás csapatánál az utolsó fordulókra *Török Péter* vezető edzőt *Glázer Róbert* váltotta fel a kispadon.

11. Libertadores Kupa-döntő első mérkőzése, *Rosario:* Nevell's Old Boys *(argentin)*–São Paulo *(brazil)* 1-0 (1-0). Gólszerző: *Berizzo* (38. p. 11-esből).

12. Athén: *Alketas Panagoulias* személyében két évre új szövetségi kapitánya van a görög labdarúgó-válogatottnak. Az ötvennyolc éves szakvezető az Egyesült Államok csapatánál is betöltötte ezt a tisztsé-

Rai, a São Paulo kapitánya lőtte a Libertadores Kupa visszavágóján az egyenlítő gólt, majd tizenegyesek döntöttek...

Az US Cup küzdelmein az Olaszország–Írország 2-0 mérkőzés egyik látványos jelenete. Signori a levegőben, Pat Bonner a földön bűvöli a labdát...

Az utolsó forduló 4. percében Wukovics László a hálóba fejeli Fodor Imre szögletét. A Ferencváros már ekkor bajnoknak érezhette magát, a 30 ezres közönség előtt...

get (1983–85). Most *Antonis Georgiadis* helyére lépett.

A Benfica hároméves szerződést kötött *Joao Pintó*val, a Boavista kitűnő játékosával, akinek nagy része volt csapata kupagyőzelmében.

Andreas Brehme, az olasz Internazionaléből a spanyol BEK-győztes Barcelonához szerződött.

14. Az olasz első ligából a Bari, a Verona, a Cremonese és az Ascoli esett ki, felkerült: Brescia, Pescara, Ancona, Udinese.

Orlando: Egyesült Államok–Ausztrália 0-1 (0-0), barátságos mérkőzés. Gólszerző: *Spink* (84. p.).

16. Az UEFA vezetői úgy vélik, hogy veszélyben forog Anglia 1996-os EB-rendezési joga, szurkolóiknak a Svédországban mutatott sportszerűtlen viselkedése miatt. – *„Ha nem tudják megfékezni huligánjaikat, nem lehetnek vendéglátók”* – jelentette ki *Lennart Johansson* elnök.

17. Menesztik a Real Madrid holland vezető edzőjét, *Leo Beenhakkert*, utóda valószínűleg *Benito Floro*, az Albacete edzője lesz.

Toftir: Feröer-szigetek–Ciprus 0-2 (0-1). VB-selejtező mérkőzés. Gólszerzők: *Szotiriu* (30. p.), *Papavasziliu* (52. p.).

Libertadores Kupa-döntő, visszavágó mérkőzés, *São Paulo:* São Paulo–Nevell's Old Boys 1-0 (0-0, 1-0, 1-0), tizenegyesekkel 3:2. Gólszerző: *Rai* (65. p. 11-esből). Először diadalmaskodott a *Tele Santana* vezette csapat a kupában.

18. *Kisteleki István*, a BVSC-Novép csapatának igazgató vezető edzője nem újította meg szerződését, egyelőre pihenni szeretne, majd a jövőben az utánpótlásneveléssel kíván foglalkozni.

A FIFA bizonytalan időre felfüggesztette a Nigériai Labdarúgó Szövetség tagságát, miután az ország sportági testületének adminisztratív tanácsát – kormánydöntéssel – feloszlatták.

Buenos Aires: Argentína–Ausztrália 2-0 (0-0), barátságos mérkőzés. Gólszerző: *Batistuta* (2 – 47. p. 11-esből és 57. p.).

19. A Spanyol Labdarúgó Szövetség leváltotta tisztségéből *Vicente Miera* szövetségi kapitányt és helyére a Real Madrid egykori labdarúgóját, *Javier Clementet* választotta.

Az EB alatt futott szét a hír, hogy *Michel Platini*, a francia válogatott szövetségi kapitánya lemond tisztségéről. Hivatalosan azonban még nem jelentette be. *(Csak július 2-án.)*

20. Az EB-címet védő Hollandia és a világbajnok Németország válogatottja érdemelte ki a *„legsportszerűbb mérkőzés”* díját, tette közzé a hírt *Patt Jennings*, a Fair-Play Bizottság tagja. *Jennings* 119-szer szerepelt az Észak-Ír labdarúgó-válogatott kapujában.

Befejeződött az NB I-es labdarúgó-bajnokság. Az elsőséget a Ferencváros szerezte meg, tizenegy év után lett ismét a zöld-fehéreké az aranyérem. A dobogó második fokán a Vác FC-Samsung, a harmadikon a Kispest-Honvéd FC végzett. Kiesett a Tatabánya és a Zalaegerszeg, osztályozót játszik a Haladás és a Diósgyőr.

22. *Gellei Imre*, a Vasas volt vezetőedzője, lett az MTK új szakvezetője, a Kispestre távozott *Verebes József* helyett.

Lemondott az NB I-es Liga teljes vezérkara, *Sárosi Ferenc* elnök, *dr. Nagy László* és *dr. Brávácz Ottó* alelnökök.

23. *Gary Lineker*, az angol válogatott szemefénye megsértődött, mivel *Graham Taylor* kapitány lecserélte őt az EB-n. Kijelentette: végleg elbúcsúzik a válogatottól.

Garami József helyett *Koller Nándor*, a klub régi játékosa lett a Pécsi MSC új szakvezetője.

24. *Sidney:* Nyolcvanéves korában elhunyt *Polgár Gyula*, a Budai 11 és a Ferencváros 26-szoros válogatott játékosa. *Polgár „Drumi”* tagja volt az 1938-as VB-ezüstérmes magyar együttesnek.

A 21 éves Joao Pinto II. két éve Békéscsabán ifi EB-ezüstérmet nyert, tavaly Lisszabonban junior világbajnok lett, idén portugál kupagyőztes a Boavista csapatával, ősztől a Benficában folytatja...

26. *Burcsa Győző* vezető edző helyett *Hartyányi Gáborral* kötött kétéves szerződést a Videoton-Waltham.

27. A BVSC-Novép vezető edzője *Both József* lett, a tervek szerint *Bacsó Istvánt* kérik fel pályaedzőnek.

Piscartaway: Egyesült Államok–Ukrajna 0-0, barátságos mérkőzés.

28. Az osztályozó mérkőzések visszavágóján a Diósgyőr a BKV Előre legyőzésével megkapaszkodott az NB I-ben, a Nyíregyháza hosszabbítás utáni tizenegyesekkel lépett a felső osztályba, a Haladás az NB II-ben folytatja...